

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ମାୟାଦ୍ୱିକଷମ୍ବାଦପତ୍ରିବା ।

୪୩

ପ୍ରକାଶ

ସନ୍ଦର୍ଭ ପରିଚାର

ନତନ ପଞ୍ଜିକା ।

କଟକ ପ୍ରିଆଣକମ୍ପାନିକ ଶିଳ୍ପ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରାଚୀ
ଶିଥା ହୋଇ ବିକିଷ୍ଟ ଦେଉଅଛୁ ।

ମନ୍ଦିର ଟଙ୍କା । ୧୫ ଟଙ୍କା ।

ନିଲ୍ୟ ଟ ୦୧ / ଜାକମାସୁଲ ଟ ୦୯୭

କ୍ଷେତ୍ରକର ଅପ୍ରକଟିତ ପ୍ରାଚୀକୃ
ତ୍ୟୋହାରେ ଥାଇଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ଅଛିବାହିନୀ
ଅଛିଲୁ । ଗତସମୟ ସଙ୍ଗେ ଅମ୍ବା
ଜିକୁ ଏଣ୍ଟାଟ ମରିଗାନ୍ତୁ ବିଦୟୁ ବେଳେ
ଧନ୍ୟାମ୍ବାରେ ପରାର୍ଥ କରିଅଛୁ
ଏବୁ ଉତ୍ସବୀ ସଙ୍ଗେ ହାତିଶାଳ ବର୍ଷ ଅଛିବାହିନୀ
ତର ଉସ୍ତୁତିଶାଳମ ବର୍ଷରେ ଉତ୍ସବ
ହେଲୁ । ସେଇ ପରମୟିତା ପରମେତରକୁ
ନାମକଟାକ୍ଷରେ ସଧାର ପରମାଲିତ ହେଉଥିଲା
ଏହି ସାଦାକ ଅମ୍ବାମରିବୁଣ୍ଡାଶ୍ଵର ଅମ୍ବାମା
କେ ଲେଖାଳୟରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଗାକ
ଧର୍ମ ହୋଇଥାଏ ଅଗ୍ରେ ଭାବାଳିତାରେ
ଦେଖାଇପ୍ରକାଶପୂର୍ବକ ଅମ୍ବାମରିବୁ ଭାବାକ,
ଆବେ ଏହି ହୃଦାକଣ୍ଠମାଳକ ପଥାକହିବ
ଅଭିବାଦନ କରିଅଛି ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବି

ଏ ଲେ ଏକବର୍ଷରେ ନବକର ସୁଖାନ୍ତିବ
ରତ୍ନ ।

କେଣ୍ଟୁ ୨ ପକ୍ଷ ୫୮୭ ମଧ୍ୟଦିଶା ଲଭିତାରେ
କୋଡ଼ରେ ନିଶିତତା ଏବଂ ରେ ସୁବିହିତା-
ଦ କୌଣସି ବିଶେଷ ଜୀବିଷିକ ଘଟନା ଉଚ୍ଚ
କ ଥିଲେହେଁ ଅମ୍ବାକଳର ବ୍ୟାଗାଳ ଆମର
ଭାରତେ ବ୍ୟାଗାଳ ଏହି କୁଳବର୍ଷ ଥିବ
ଯାଇଲାକି ଅମ୍ବାକଳ ମରରେ ଏହି ଉଚ୍ଚ
ପୃଷ୍ଠାରେ ଦେଖାଯମାନ ଲହଥିବ । ଶୁଭେଷଙ୍ଗେ
କେତେପ୍ରଭାର ଯୁଦ୍ଧାର୍ଥ ପ୍ରକଳିତ ଦେଖାଇ
ଆମଙ୍କା ହୋଇଥିଲେଣେ ପରିବଳରେ ସେ-
ବର ଧ୍ୟାନିତ ଦେଇଛନ୍ତି ପରି ହୋଇଥିବୁ
ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତା ଶେଷକୁ ଏ ଧୂମ ଦେଖାଯାଇ
ଅଛି ତାହା ପ୍ରକଳିତ ନିବାର ତା-
ନାକାରଣ ଅନ୍ତର୍ଭାବି ବିଦ୍ୟମାଳ ଭାବରେ
ଏକଦିବରେ ଯେପରି ରୁଷିଯା ଲାପିଦେଂତ୍ର
ଜନି ବସି ଥିଲୁଛି ଅପର ଦିନରେ ସେହିପରି
ଦୁଇଦିନରେ ଅଗାନ୍ତ ବିବରିତ ଅଛି । ସୁତେର
କଷୟ ଏହିବ ଦୂରବର୍ଷପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଜାଗ-
ସୂର୍ଯ୍ୟମିଳିତାପୂର୍ବ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଭାରତର ସକଳେବିଦ-
ଅଭାଗରେ ଜ୍ଞାନ ହୋଇଥିଲା ତାହା କହିଛି-
ବର୍ଷରେ ଦିଗୁଣ ଉଚ୍ଚିତ ହୋଇ ଭାବରେ
ବାହିନୀ ମଳମେଲିରେ ଭାଗପ୍ରକାର ଅଭାଗ
ଥାର ବର୍ଷରେ । ଡେଶରେ ଯେଉଁ ବା
ତ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ଅଳ୍ପ ତାହା ସହିତ୍ତି ।

ଅସ୍ଥିକରଣ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଲୋକେ ନିମ୍ନ
ଭାବର ହୋଇ ଅନାଦିଥକତ୍ତ୍ଵ ପରମେଷ୍ଟରଙ୍କ
କୃପା କିମା ସମ୍ବନ୍ଧରୀତିଶାନ୍ତିର ଅଳ୍ପ
ଉପାଦି ପୁଣ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ।

ଚନ୍ଦ୍ରପୁରା ପିତା କରୁ । ୧୫ ୮
ଅଗର ବରଥଳ ତାହା ଗର ଶନବାର
ଅଧ୍ୟେ ୬ । ସୁର୍ଯ୍ୟର ପରି । ପରିବୁ
ବାହୁ ମଧ୍ୟପୂର୍ବ ଓ ପ୍ରାଚୀ ଥିଲେ । ଏ
ମୋକଦମା କଣେ ତାକର ବେଳେ ପ୍ରସରିବାରି
ଲଭ ଦେଇ ଅଛି ଦେବାରବା ବାହୁଲ୍ୟ ।
ମୋକଦମାର ସ୍ଵପ୍ନବେବାର ବେଳେ ସବ୍ରଜଙ୍ଗ
ମିଥିଲରେ ଭାଷା କରିବା ହେଉଥିଲା ଏବଂ
ରୂପରେ ଅଛେ ଉତ୍ସବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ
ଅଛି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍-ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରେସ୍‌ର ପୁସ୍ତକ
ପାଠୀ । ଏହି ପାଠୀରେ ଯେ ଗର୍ଭରୁଦ୍ଧବାଚ
ଏବଂ ତେବେଳାଦ୍ଵାରା ଲଙ୍ଘିତ ହୋଇଥିବାର
ଏବଂ ଧ୍ୟାନକାରୀଙ୍କର ବ୍ୟବରେ ବାକୁ
ଏମୋଦକ ତତ୍ତ୍ଵିକ୍ଷା “ଧାରାଧାରା—
ବିଦ୍ୟାଲୟ” ଲାଗଇ । । । । । । । । । । । । । । । ।

ଅବେ ବର୍ଷମାଳ ହଜୁ ଅଗବ ଦୂଷକରଣଠେ
ବାବୁ ଲଳିତମୋହନ ତନବର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ଅପ୍ରସର ଓ
ଜମିଦାର ବାବୁ ସାଧାରିନୋଦ ବୋଷକ ଯୋଗ
ଦେଖିର ଦେଖି ଅମ୍ବେମାଳେ ଅଛିଶୟ ଥିଲା
ନିତ ଅଛି ଓ ସାଧାରଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
ସେ ଏ ସୁଲଭ ଉନ୍ନତ ପରାମର୍ଶ ସେବା
ସାଧାନସାରେ ପରିଣୀତ ହେବେ ।

କୁମାର ବୈକୁଣ୍ଠାଥ ଦେ ବାଲେ ତର
ଗୋଟିଏ ଜୁହନ ସୂଳ ସ୍ଥାପନ ବର କିମେ
ପ୍ରତି ଅନୁସର ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ଦୟାର ଅଛନ୍ତି
ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଗର ବାହିହାରୁ ପ୍ରକାଶ ଦ୍ଵୀପ ଯେ
ସେ କିନ୍ତୁ ସୂଳକୁ ସରଳଭାବରେ ବିଧାଇ
ନାହାନ୍ତି ଓ ଉଦାହରଣସ୍ବରୂପ କିନ୍ତୁ ସୂଳର
କେତେବେ ଗଢ଼ିବ, ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ହେଷପୂର୍ଣ୍ଣ
କାର୍ଯ୍ୟ ମାନ ଲେଖିଥିବାକୁ । ଅମ୍ବେମାନେ ବାହି-
ଭାବ ବାକ୍ୟମାଜନ୍ମୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବିଭାବ କର
ପାଇଁ ନା ଯଦିଏ ତୁ କଥାମାକ ଅସତ୍ୟ
ଦ୍ୱାରାଥାଏ ତେବେ ଖରଭକାଶକ ଦିଦ୍ୟାଦି-
ରେ କୁମାର ସେଥିର ପ୍ରକଳିତାଦ ନ କର ଅକ୍ଷ୍ୟ
ଦିହତ ଉତ୍ସାହ ଅବଲମ୍ବନ ଦୂରଗତାର
ସରଳଭାବରେ ସୂଳବିଧାଇକା ପ୍ରାଣଶିଖ
କର ସ୍ଵମର୍ଯ୍ୟକାବା କଜାୟ ରଙ୍ଗ ।

ତମିକୁ ଗାଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଅସେବିଏସକୁ
କଥିବସ୍ତୁପଦବୀମାନଙ୍କର ସଂଶୋଧନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କଥିବସ୍ତୁପଦବୀମାନଙ୍କର ଏକ ଅବେଦନ-
ପତ୍ର ପଠା କରିଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ପତ୍ରମାନଙ୍କର ଅବଗତ ହେଲୁ । କିମାତିଳି
ପ୍ରଜାଳାବେ ଉଚ୍ଚବସ୍ତୁ ସରଠନ ବରାବା
ଏସେବିଏସକ ପ୍ରାର୍ଥକା ବରନ୍ତି । ସେବେ-
ବେଳେ ଜୀବର କାଞ୍ଚିଯୁବନ୍ଦିର ଏ ବିଷୟ
ପୁଣ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟକର ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଅଧ୍ୟ-
ଦେଶଜରେ ଏକା ସେନ୍ଟର ଆଲୋଚ-
ନାରେ ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ୫ ବରାବର ବାହିକ
କରିଥିଲାନି ତେବେବେଳେ ଏ ଏପରି
ଆବେଦନପତ୍ର ଅଶବ୍ଦ ସମର୍ଥ କରିଥିଲା
ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।—୧
ଶ୍ରୀମେଣ୍ଟ୍ ଏ ଅବେଦନପଦବୀକ
ଭାବିଷ୍ୟ ଭବାସି ବର ମନ୍ଦିର
ପର୍ମ୍ପରା ବରବେ ।

ଶ୍ରୀକଥା- ନିଜି ରହିବା-
କାର ଉପିଥ ଏ ପକା-

ଭରେ ଦରଶ । ୧୯୫୦ମେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ରୁସିଯାର ଏକ ମନ୍ଦିର ପମାଦିପଣ ଦ୍ରାବିଦ
କର ଅଛନ୍ତି ମେଲ୍ ଖୁବ୍ ହାତୀର୍ଥ ପୂର୍ଣ୍ଣାବଳୀ
ସମଜରେ ରୁସିଯାକୁ କାଥା ନ ଦେଖାଇ
ଇଂରାଜ ଗବନ୍ମେନ୍ଟ ୨୭ ଦେଲେ କାବ୍-
କବ ଭରଣ ଅଧିକାରସତ ନିଷ୍ଠାନ୍ତ ରହିବା
ବାରଣ ରୁସିୟାମଣିଙ୍କ ଶାତ୍ର ଜଗା
ଦେଇ ପାରନ୍ତି କିମ୍ବା କୁମାର ବ୍ୟକ୍ତି-
ହାର ଦେବାର ଅର୍ଥ ପୁଣ୍ୟ ଫଳଚିତ୍
ଅମ୍ବେମାକେ ଯାଥା ପୁସିଯାଏ ତନଶା-
ବିଷୟରେ ନିଷ୍ଠାନ୍ତ ଖଲ୍ଲ ଏବେ ଅର୍ଥ ପର
ନିଷ୍ଠାନ୍ତ ଦେବାକୁ ଦେବ ଲାହିଁ । ୧୦୩ ୧୦
ପକ୍ଷରୁ ଲାଞ୍ଛ ବଶଲୁଧ ଚର୍ଚାର ମହୋତ୍
ସେପିଟିର୍ବର୍ଗକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଏହାକି
ସଙ୍ଗେ ସମୁଦ୍ରଙ୍କ ସାମାଜ ଦେଲେ ନିବାନ-
କଥା ଜଣା ଯିବା ।

ସିବଲିପୀକ ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କର ଏହି କବିତା ହେଉଥିବା
କ୍ଷେତ୍ରର ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ କି ଏହିତିବେ ହେବ
ଦେବା ଦ୍ୱାରା ଏଠା କଲେବୁଟୁ ଏଥି
ମେଳିଶ୍ଵର ଏବଂ ପୃଷ୍ଠାର ବଲେବୁଟୁ ସାହେ
ବମାନେ ଏଠାରୁ ଯାହା କଲେବୁଟୁଲ ଯେ କ୍ଷେତ୍ର
ଗଭିମାସ ତା ୨୫ ଦିନରେ କଲିକବାର ଟାରି
କହିଲ ଗହିରେ ହାଇ ଯାଇଥାବାର ସମ୍ବାଦ

କ । ପୁରୁଷ ଅଧ୍ୟନ୍ତ ପରିପାଳିତ ଗୁଣେ ସହିତ
ହୋଇଥିଲ ଖାନା ମୟ ତେମନ୍ତ ଅଭିମନ୍ତ
ସଦକାରେ ହୋଇଥିଲ । ସମୟକା ଜୟନ୍ତ ଏବଂ
ହାବିମ ଖାନାରେ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଏବଂ
ସେମାକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିରକେ, ଜି, ଗୁଣ
ପ୍ରଭତି କ ୫ ଶ କ ଜଣେ ମୁସଲମାନ
ସିକଲିଯାକ ଦାନ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଗୋଟିଏ
ହାତରୁ ବୋଟରେ ହାତରୁ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଦେ
ବୈଠକରେ ହାତରୁ ଛାନ୍ତିମହିଳା ଉପର
ଶ୍ରୀ ହୋଇଥିଲେ । — ଶ୍ରୀବିମୟମୁଣ୍ଡର
ବେଚି ବିଷୟର ବିଗ୍ରହ ହୋଇଥିଲ ଅଥବା
ଏଥର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହସ ତାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମେ
ମାକେ ଜାଣିପାଇ ନାହିଁ ।

* * *

ଦିପୋଷଣର ପାଞ୍ଚମୀମନ୍ତ୍ରରେ ଏଠା ଅ-
ମନ୍ତ୍ରମାନେ କମିଶନରଙ୍କ ହାତ ବଜାଲା ଗରୁଣୀ
ଯାଇ ଖଣ୍ଡିଏ ଆବେଦନପତ୍ର ପଠାଇଥିଲୁ
ଆବେଦନପତ୍ର ଖଣ୍ଡିଏ ମରିଲ
ପାଞ୍ଚମୀମନ୍ତ୍ର କୁ କରାଯାଇ

ଶ୍ଵରାର କହୁଅବୁ ଆମେବିଲାକାଳେ
ସମୟେ ଶେଷିଛି ଏହିନ୍ତି ଏହିର ବ୍ୟବସାୟ
କହ କହୁନ୍ତି । ଯେଥାକେ ଦିନକୁ ଯେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଏହି ଏକୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପରିବାର ଦେଇ
କାଗଜାର କିମ୍ବା ସାମାନ୍ୟରେ କାଣ୍ଡ
ହେବାରୁ ସେମାନେ ଭାବ ମନ୍ଦିରାବୁ ଏହି
ଦେଇବେ ବନ୍ଧୁ ଦୋଷ କହୁନ୍ତି ଏହି ସେମା-
ନ୍ଦିପରିଚୟ ହୁଏ ଏକୀ ପୂର୍ବମର ବିପ୍ରଦେଶ କରିବ
ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଦ୍ଦାରୀ ସବେବେଳେ ପ୍ରାଣରେ
ଛକ୍ର ପରିବାର ହୃଦୀ ହେଉ ଯେହି ସମୟରେ
ଏଠାରେ ଏହିପରି ଆନ୍ଦୋଳକ ହେବାମନ୍ଦିର
ଏହି ଆମ୍ବେମାନେ ହେବେବେଳେ ହେବା
ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀଙ୍କ ସମସ୍ତରେ ମତ ପ୍ରାଣର
କହିଲୁ । କର୍ତ୍ତମାର ମନ୍ଦିର ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ସେହି ମତ ଉତ୍ତର କରୁଣ ଶେଖିଲୁ ।
ଦେଇ ମାରେବ ଏହି ଶୁଭକର କହିଲୁ ।

ବୁଦ୍ଧିଶୂନ୍ୟରେ କଥବିଦ୍ୟାଲୟ ପେକ
ତୁମକବାଣୀ ଲବି ଅଛ । ଅନେକ ପିଲା କହିଲି—
ସମ୍ବନ୍ଧଗାୟପୁରୁ ହୋଇଯିବାରୁ କଢ଼ୀଷମନେକ
ବେଳେ ମନ୍ଦିର ଚାହିଁ ହେଲାନ୍ତି । ପିଲା-
ନ ଏବେ ଯେମରିଲା ବିବୁଦ୍ଧରେ ଅପରି
କରିବା କାହାରେ ଯାହା ଆଗ୍ରାଦ୍ୟ
କଲେ । ଟର୍ମର୍ବର୍ଗ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଲୟର
ପିଲାମାନେ ବୁଦ୍ଧିଶୂନ୍ୟରଙ୍ଗତାରେ
ଆବେଦନ କରି ମାତ୍ର ନିର୍ଣ୍ଣାତ ଏବଂ ସେମା-
ନ୍ତର ଯାଏନ କହିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ ଯାହାରୁ ବା—
ଦକ୍ଷାମକ ବେଗ ବିଶ୍ଵର ହେଲା । ଅନେକ
ସୁଲକ୍ଷଣ ଧୂଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବିଶ୍ଵ ଯତା
ଅଳ୍ୟ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଲୟ ବିଜଗେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଲବିମାନେ ସୁୟୁଂ ସମାଜକ ପାତ୍ର
ରେ ଆବେଦନ କରିବାରୁ ସମାଜ ଏଥିରେ
ବିହୁର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ଅବସର ପ୍ରଦିତ ବର୍ଷ
ଅଛନ୍ତି ।—ଏହାତେ ସବୁର ଅଯୈଜକ
ଅଳ୍ୟଦିକରେ ସମକଳରେ ଏକୁଷ ହୟାଳବା
ବାଣୀ ଏ ବେଳ ବୁଦ୍ଧିଶୂନ୍ୟକୁଳ କେ
ପାଇ ।

ଆମ୍ବାଳକର ସହଯୋଗୀ ନିବରତାବିଦ
୫ ବକ୍ଷକ ଲଗଭବେ ଜିବାହତ ହୋଇଲାପାଇ
ବାଲେସରର ଡେଲିୟୁ ନାମକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର-
ମଙ୍ଗ ମିଳ ଥାଇପାଇଥାଏ । ହେବଳ ଗ୍ରାମ-

ଅତ୍ୟକ୍ରମ ।

ଉତ୍ତରନାୟକା । ଗ ୧୦ ରଖ ମାହେ ମୁଢି ସନ ୧୯୮୮ ମେଦିଦା ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।
। ୨୩ । କଟକ ମିଶ୍ରନୀୟପାଲିଟୀ ।—

ରୂପୀ ହାରନାମା କରେ- ଗୀ ମିଶ୍ରନୀୟପାଲିଟୀ ସହର କଟକ ।

ଯେହେତୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ କଣ୍ଠାଟମାଳକରେ
ମନୁଷ୍ୟ ଅଥ ପାରାମାର୍ଗ କରି ବେଶମ ଅଦୟ
କରିବାର ସ୍ଵର୍ଗକୁ ତାତମାନମରେ ସନ ୧୯୮୮
ମେଦିଦା ଅପେକ୍ଷା ମାତ୍ର ତା ୧ ରଖିବାରୁ ସନ-
୧୯୮୮ ମେଦିଦା ମାର୍ଗମାସ ତା ୨୧ ରଖ କର
ମନ୍ତର ଏକବର୍ଷ ନିମ୍ନେ ପୃଷ୍ଠାଜଣ୍ଠ ଦିଅ ଯିବ ଓ
ଚାକ୍ର ନିମ୍ନମ ହେବା ନିମ୍ନେ କଳିବ ସନ ୧୯୮୮
ମେଦିଦା କଳିବ ମାର୍ଗ ତା ୧୫ ରଖ ବେଳ
ସୋମକର ଦିବା ଘଟାଣା ଏ ସମୟରେ କଟକ
କେଟକର କରେସ ଦିଗ ନିଷ୍ଠେତ୍ର ମିଶ୍ରନୀୟପାଲ-
କରେସ ପ୍ରିୟ କରିଥାର ଅଛି ଅତିଥିବ ଏହା-
କୁ ପ୍ରତିକ କରିଥାର ଅଛି ଯେ ଯଦି କେହି
କାହିଁ ପାଠମାଳ କମା ହବୁ ମଧ୍ୟ ହୌରିବି
ପାଠ ନାମମ ଖରିବ କରିବାକୁ । କହୁ
ଥିବେ କେବେ ସେ ସୁସଂ କା ରମାପ୍ରାପ୍ତ
କାରପରଦାଳ ଦ୍ୱାରା କିନ୍ତୁ ତାରଙ୍ଗ ସମୟ ଓ
ପ୍ରାଚୀରେ କରିବିଲ ହେବାର ନାମମ ଖରିବି
ପାଠ ।

ନିମ୍ନମ ପର୍ଦ୍ଦି ।

୧ । ନିର୍ମିତ ବସର ଦେଇ ଦ୍ୱାରା
ବସନ୍ତରେ ନାମମ ତାକ ଅର୍ଥ ହେବ ଓ
ପାଠମାଳ ପୃଥିବୀ ତାକ ହେବ । ସବାପେଣ
ତାକ ତାତମା ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଚିରଣ ଓ ଅବସ୍ଥା
ଓ ତାତମାର ପାଠକର୍ମ ନିଷାତ ହେବାର
ନାମମ ନିମ୍ନେ କରିବାର ଦେଇବାର ହେବ
ତାକ ନିର୍ମିତ କରିବି ।

୨ । ନାମମ ଶେଷ ଦେଇ ଏହି ସାରିଥାନା
କମାର ତର୍ତ୍ତର୍ଥ କହିବାକୁ ଉପାଦିତ କରି-
ବାକୁ ଦେବ ତାକା ନ କଲେ ପାଠ ସାନ-
ନାମମ କରିଥାର କରିପୂରଣ ଟଙ୍କା ପ୍ରଥମ
ପ୍ରଦାନିତାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ କରିବ ।

୩ । ସାରିଥାନା କମା କରିଖାଇପମରେ
ଅର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ।

କେବଳ କର୍ମ ସମୟ କରିପୁରଣ ଦେବ
ପାଠମାଳକର ।

୪ । କ୍ଷେତ୍ର ରଖ ୧୯୮୮ ଜୁଲାଇ ତା ୧ ରଖ ୧୦୨

୫ । ଅର୍ଥ ତା ୧

୧୦	୧ ଦେବର ତା ୧ ରଖ ୧୦୧
୧୧	୨ ଅର୍ଥର ତା ୧ ରଖ ୧୦୨
୧୨	୩ ନିମ୍ନମ ରଖ ୧ ରଖ ୧୦୩
୧୩	୪ ବିରାମ ତା ୧ ରଖ ୧୦୪
୧୪	୫ ଅର୍ଥର ଶେଷର ତା ୧ ରଖ ୧୧୯

ବାରମାତି କରିପୁରଣ ଦେବ ପାଠମାଳକର ।

୬ । କ୍ଷେତ୍ର ରଖ ୧୯୮୮ ମେ ସନ ୧୯୮୮ ୧୦୫

୭ । ତା ୧ ରଖ ୧୦୬

୮ । ତା ୧ ରଖ ୧୦୭

୯ । ତା ୧ ରଖ ୧୦୮

୧୦ । ତା ୧ ରଖ ୧୦୯

୧୧ । ତା ୧ ରଖ ୧୧୦

୧୨ । ତା ୧ ରଖ ୧୧୧

୧୩ । ତା ୧ ରଖ ୧୧୨

୧୪ । ତା ୧ ରଖ ୧୧୩

୧୫ । ତା ୧ ରଖ ୧୧୪

୧୬ । ତା ୧ ରଖ ୧୧୫

୧୭ । ତା ୧ ରଖ ୧୧୬

୧୮ । ତା ୧ ରଖ ୧୧୭

୧୯ । ତା ୧ ରଖ ୧୧୮

୨୦ । ତା ୧ ରଖ ୧୧୯

୨୧ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୦

୨୨ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୧

୨୩ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୨

୨୪ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୩

୨୫ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୪

୨୬ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୫

୨୭ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୬

୨୮ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୭

୨୯ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୮

୩୦ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୯

୩୧ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୧୦

୩୨ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୧୧

୩୩ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୧୨

୩୪ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୧୩

୩୫ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୧୪

୩୬ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୧୫

୩୭ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୧୬

୩୮ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୧୭

୩୯ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୧୮

୪୦ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୧୯

୪୧ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୨୦

୪୨ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୨୧

୪୩ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୨୨

୪୪ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୨୩

୪୫ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୨୪

୪୬ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୨୫

୪୭ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୨୬

୪୮ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୨୭

୪୯ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୨୮

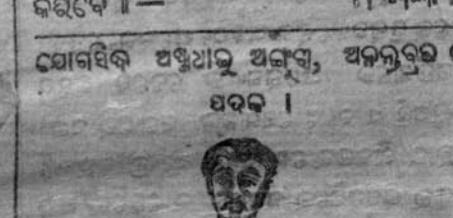
୫୦ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୨୯

୫୧ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୨୧୦

୫୨ । ତା ୧ ରଖ ୧୨୨୧୧

୫ । ନିମ୍ନମ ହେବା କାରଣ ଶଳର ମାର୍ଗମାସ
ତା ୧ ରଖ ସେବା ଦିବାର ପାଇଁ ଶା
ସମୟରେ କଲିତ୍ସକତେସ ଦିବା ମଧ୍ୟରେ
ମିଶ୍ରନୀୟପାଲ କରେସ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଯେ
କେହି ନିମ୍ନମ ଖରିବ କରିବାକୁ ରହା କରୁଥିବେ
ସେମାନେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଓ ସମୟରେ ହାଜର-
ହୋଇ ନିମ୍ନମ ଖରିବ କରିବେ ଇତି । । ଆମାର
ବିଜ୍ଞାପନ ।

୬ । ସେହେତୁ କଟକ ମିଶ୍ରନୀୟପାଲିଟୀ ରହିବାର
ଚନ୍ଦ୍ରଧୂରବଜାରସ୍ଥ ମିଶ୍ରନୀୟପାଲ ମାର୍ଗରେ
ଦଶିଦାଶ ଓ ପ୍ରସର ସତ୍ତା ନିମ୍ନମ ହେବ ଅତିଥି ଏହାଦାଶ
ନିଶ୍ଚାର ଦିଅ ଯାଇଥାଏ କି ଯେ କେହି ନିମ୍ନମ
ବରଦିବରବାକୁ ରହା କରୁଥିବେ ସେମାନେ
କଳିବ ମାତ୍ର ତା ୧୫ ରଖ ସେବା ମଜଳଦାଶ
ବେଳ ଭୋର ଦ୍ୱାରା ସମୟରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ହାଟ-
ମୁକୋମରେ ହାଜର ହୋଇ ନିମ୍ନମ ଖରିବ
କରିବେ । । । ଆମାର
ଯୋଗଦିକ ଅଞ୍ଚାରୁ ଅଗ୍ରାଶ, ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରର ପଦବ ।

ଅଞ୍ଚ. ଧାର
No. 1
ଅଞ୍ଚ. ଧାର
No. 2
ଅଞ୍ଚ. ଧାର
No. 3

ଏ ସବୁ ସୁନା ପିଣ୍ଡ ଭମା ଲୁହ ରଙ୍ଗ ସାଥୀ
ଦସ୍ତା ଓ ପାଇଁ ଶାନ୍ତିରେ । କୁର ଜଣ୍ଠା କାଶ,
ଶ୍ଵାସ ଅର୍ଥ ମୁହଁ । ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରର ବାର ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ
ତେଜିରୀପରିଚି ସମସ୍ତ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘରେ ଅବସଥ
ଭିଷଧ । ସୁଶ୍ରୁତସାରରେ ଧାରଣ କଲେ ଶରୀରର
ବଳ ସାର୍ଥ ବାହୁ ଓ ସୁର୍କ୍ଷି ଅଭ୍ୟନ୍ତ କୁ
ହୁଅଥି । ଏହ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାର ଉତ୍ସବ ବିଜ୍ଞାପନ
ନିଶ୍ଚାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ତା
ବିଜ୍ଞାପନ କରିବାକୁ ସମ୍ଭାବିତ କରିବାକୁ
କରିବାକୁ ହେବ ।

ପୁରୁଷ ଦର୍ଶକର ଓ ଶୀ ବାମକରରେ
ଏହି ଅନୁଭୂତି ଥାରଣ କରିବ ପୁଣ୍ଡିମା ।
ଆମାବାସ୍ୟାବେ ଗଙ୍ଗାଜଳ ଅଥବା ଦେବପଞ୍ଚ-
ଜାରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇପାଇବା ଶୁଦ୍ଧଜଳରେ
କୁତ୍ରାର ସେ ଜଳ ପିଲବ ।

ମୂଲ୍ୟ

ଅନୁଭୂତି ଗୋ ୯ ଟଙ୍କା ଟ ୧୯
ଦେବପଞ୍ଚ ଅଥବା ପଦକ ଟ ୧୫

ଅଗ୍ରମ୍ଭ ଟ ୧

ଏ କରେ ପଠାଇବାକୁ ହେଲେ ତାକୁ
ମାସକ ଦେବକୁ ଦେବ ।କଟକ କୁମାରକ ସ୍ଵପ୍ନକାଳପୂରେ ବିକୟ
ଦେଇ ।

ମେଘରୋଗ ।

ସୁରଖ୍ୟାମରେ ସମସ୍ତ କୁଳ ଯଦ୍ବାରି ନିର୍ମିତ
ହେବ । ଦୂରକୁ ପମେଦବ୍ୟାଧ ଯେଉଁମାକଳୁ
ଅକମଣ କରିଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କର ତଳାର୍ଜ ଗୋ-
ଶକରିବାର ଛୁଟିବ ଲୁହେ ସାମାନ୍ୟ ଅର୍ଥବ୍ୟପ୍ର-
ସକାରେ ଜାବନର ମାୟ ପରିବ୍ୟାଗ କରିଲୁବେ ।

ଏହି ଜୀଷ୍ଵର ଯଥାର୍ଥରେ ଏକପ୍ରାକ ସେବା
କଲେ କୁଟୁମ୍ବ ସର ଏହି କିନ କୁର ସପ୍ତା-
ହରେ ସୁରହଳରେଗ ଅବଶ୍ୟ ଅବସର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।
ତେବେଇମାନେ ଅବସର୍ଯ୍ୟ ନ ହେବେ କିନ୍ତୁ
କହୁଥିଁ ଏ ବ୍ୟାଧ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗ
ହୋଇ ଜାବନର ଶେଷସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ।
ଶଶର ଉସ୍ତୁରେରେ ପରିଶର ନ ହେଲେ ଆଉ
ଯିବ ଲାଢି ଅନେକ ଦେବା ଅବସର୍ଯ୍ୟ ଲାହ
କର ପ୍ରସଂସାଧନମାନ ଦେବଅଳୁକୁ ସେ ସମସ୍ତ
ଅବଳମ୍ବରେ ସ୍ଵପ୍ନକାଳରେ ପ୍ରଭାବ ଦେବ
କଲିବାର ଅବେଳାଟେଲ ନିମ୍ନର ଦିନରେ
ଏ, କେ, କିନ କମ୍ପାନିକାରେ ଏହି କଟକ
ଦରଘାବଜାର ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାନିକ ସ୍ଵପ୍ନକାଳପୂରେ
ଏହି ଜୀଷ୍ଵର କିମ୍ବା ହେବିଥିଲୁ । ମୂଲ୍ୟ ଏକଟି-
ଟଙ୍କେ ଟଙ୍କେ କା । ସୁଲଭା ଓ ଏ ଖର୍ବ ପୃଥିବୀ

ଓଡ଼ିଶା ମିଶନ ପ୍ରେସ କଟକ ।

୧୮୮୮ ମିହିନେ ସଂସ୍ଥାପନ ।

ଶ୍ରୀମେଷ, ଶ୍ରୀରା, ନାନୀଲୁ ଓ ଜନେହାନ୍ତ୍ର-
ଶୀତୁ କାନ୍ତ ପଶାଦ ଶପା ହୁଏ
ଏକୁମେଟ ମାଗିଲେ ମିଲଇ ।

ବାଲିକାଗଳ ।

ବଲିକିଲିଗି ଶସ୍ତ୍ର ଦରରେ ସହି ବିଟକ
ଶୋଧୁଣ୍ଡ ବଜାର ବାବୁ ଗୋପନୀଯଙ୍କର ସମ୍ମର
ବସା ନବଟେ ବାବୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବର ବିକାଳ
ଦୋକାରେ କିମ୍ବା କେହି ଅଛି ସଥା—

୧୭ ପରି ଗଲା ଟ ୧୮ ଟ ୩୫/ ଟ ୧୫୩୦ ୭୭

୧୯ ପରି „ „ ୧୫ „ „ ୧ ୦ ୫୦

୨୦ ପରି „ „ ୧୫ „ „ ୧ ୦ ୫୦

୨୧ ପରି „ „ ୧୫ „ „ ୧ ୦ ୧୭

ବେପାରିମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଏକ-
ତରେଇ ମ ବା ଅଖିକ କିମ୍ବା କରିବେ ଏହିର
ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ ପାଇ ପାରନ୍ତି । ମୂଲ୍ୟରରିବ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ ବାବୁ ଗୋପନୀଯଙ୍କର ସମ୍ମର
ଚନ୍ଦ୍ରବଜାର ବସା ନିକଟସ୍ଥ ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ଦୋକାରେ ଦନ୍ତରକୋଣା ଓ ହଲଙ୍ଗ ଓ
ରେସମାର୍ଟରେ ଲୁଗା ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତକଣ ଓ କଲି-
କଣ ତମାଶ ବରଗର କିମ୍ବା ହେଉ ଅଛି
ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଦବିବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ବିଦିତ
ଅଛି । ତଦିରିମ ଅଛି କେବେକ ଫେଲ
ଜିନିଧାରୁ କିମ୍ବା ସକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତାହା ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲ ପାହାଙ୍କର
ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ଦୋକାନରେ ଅଛୁ-
ପଣ କଲେ ପୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ ପାପ୍ର ହୋଇବେ । ଏହିତା ଅମ୍ବେମାନେ ବିଲେପଣାରୁ
କିମ୍ବା ସକାରେ ଦୋକାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖିବୁ
ହେବ । କେହି ଖରିବ କରିବାକୁ ଗୁହ୍ନିଲେ ତାହା
କିମ୍ବା କରିବିବ । ସବୁ କିମ୍ବା ହାତମାନ କିମ୍ବା
ଦେଇ ପଥ ଅପଣା ମଜିଲିବ ସକାରେ ଦେଇ
କିମ୍ବା କରିବେ ଏକ ପଦକୁ ପି କିମ୍ବା ଟ ୦୪୮୮
ହୁଥାବରେ ଦତ୍ତାଦିଲେ ପାଇ ପାରନ୍ତି । ମାତ୍ର
ବାହାର ମଧ୍ୟ ଖପୁନରେ ଭାବ ଉପରେ
ଥିବ । ଏହି ହେଲେ ଆଭିନ୍ଦିନ ପରି ମୂଲ୍ୟ ତାହା
କିମ୍ବା କରିବ ।

ଟଙ୍କା କୁଣ୍ଡ ।

ଟଙ୍କା ହତ୍ତ ।

ଦେବକ ମାହିନ ।

ବାହାର ମାହାନ ମହିନରେ

ବୁଦ୍ଧି ପରିଷାର ହୁଏ ।

କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କିମ୍ବା କିମ୍ବ

କମାଳଙ୍କ ଲିର୍ଯ୍ୟାଭାବୁ ସେ ଏଠାକୁ ବିଦ୍ୟାୟ
ଫେରିଗଲେ ଏହା କବି ଦୁଃଖର ବିଷୟ ।
ଆମେମାତେ କହିଲ ପାଇଁ ଏଥରେ କାହାର
କୋଣ ଅଧିକ ଅଟେ ଉଛୁଳିଦର୍ଶକର ମୁକ୍ତ
ଜୀବୁ ଶିଶ୍ରାବନ୍ଧୁ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଯେତେବେଳେ
ନନ୍ଦବାଦର ସଂଖ୍ୟେ ହେଲ ଚେତେବେଳୁ
ଆମେମାତେ ଏହାକୁ ଶିଖାବିରଗର ମଧ୍ୟବୋଲି
କୁହୁଥିଲୁ । ଡେଢ଼ୀଯା ଯତ୍ୟପି କି ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର
କାମ ଦେଇ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲ ଭାବାପି ସେ
ଜୟହେଲ ସମୟରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶିଶ୍ରାବନ୍ଧଗୀର୍ଥ-
ପଥର ଅବଦାରଣା ହେଲ ବୋଲି ଆମେମାତେ
ଅକମାଳ କରିଥିଲୁ । ଏହି ନନ୍ଦବାଦ ଗୋଟିଏ
ସମର ନିକର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅନ୍ନାକଣ୍ଠ୍ୟକ ବୋଧେ
ଜାରି କରିବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରୁ ଆମ୍ବୁମାଳ-
ଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ଦୃଢ଼ାତ୍ମକ ଦୋଷାପତ୍ର । ଯାହା
ହେବ ସବ୍ୟାଗିଙ୍କ ଦୁର୍ଦଶାରେ ସେ ଆମ୍ବୁ-
ମାତେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥିଲୁ ଏହା ଅବଶ୍ୟ
ସାକାର କରିବି ।

୪୦ ଏଠାରେ ବୌଦ୍ଧିନ-ନାଟକାରୀଙ୍କଷ୍ମୀଳାଙ୍ଗ-
କୁଳ ଗତ ଜ୍ଞାନପଦ୍ମବୋଧକଷ୍ମୀରେ ଶୋଷିବ
ପ୍ରାୟୀ ରଙ୍ଗଭୂମି ନିର୍ମିଶ ବନ୍ଦବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରି-
ଥିଲେ ସେ ତାହା ପାଠକମାଳକୁ ଅମେମାନେ
ପାଠମୟରେ କଣାର ଥିଲୁ । ନାନାକାରଙ୍ଗରୁ
ବେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଥୀଙ୍କ ଘନା ସପଦ-
କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ପି କରି ନ ଥିଲେ । ବଡ଼ମାନ
ବେମାନେ କିନାମୂଳଖରେ ସାଧାରଣକୁ ଦରି-
ଖି ନାଟକର ଅଛିସୁନ୍ଦର ଅଛିକୟ ଦେଖାଇ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରାଣ କରଣେ ସାଧାରଣ ଜୀବାବସ୍ଥରେ
କାହାର ଅର୍ଥାତ୍ । ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାୟୀ-
ଜନଭୂମି ଯେ ନିଜାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ଏଥରେ
ଆଏ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ତାହା ବେଳେ ସେମନ୍ତ
ଅମେମାନେ ତୁଳ୍ୟ ଅର୍ଜନୟ ତବ୍ରିତ ନର୍ତ୍ତେଷ
ଅମୋଦ ଉପରେଣ କରିଥାଏହି । ତେମନ୍ତ
ନାନାରୂପରେ ଦେଖିବ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ ଦେବ
ନାନାପଡ଼ିର ତାଙ୍କଙ୍କାଳବୁଜା ମହୋଦୟ ଏକା-
ଟି ମୈତି ଟ ୫୦୦ ଟା ମୃଦୁ ହାତର କରି-
ଥିବାର ଅମେମାନେ କହିପୁଣ୍ୟକୁ ଅବରତ
ହୋଇ ଅବେଳା ଅନନ୍ଦର ହୋଇ ଥିଲୁ । ଭରଷା
କରୁ ଦେଖାୟ ତାବରୁ ସଦାଶିଥ୍ୟ ଧନବ୍ୟକୁ
ଏକାର୍ଥରେ ସମ୍ମାନ ଅର୍ଥାତାପଥ ଦେବା-
ନ୍ତର କହିପାଇବ ନାହିଁ !

ମୁଖଲମାଳମାଳଙ୍କ ଶିଥା ଓ ଅବସ୍ଥାର
ଭନ୍ଦର ଏବଂ ପାଇଁ ଓ ଉର୍ଦ୍ଦୁଭ୍ରାଣ ସମୟକରୁଣେ
ଶିଥା କରିବା ନମ୍ବିତ ଏଠା ମୁଖଲମାଳମାଳେ
ଗତ ଅକ୍ଷୁବ୍ରହ୍ମମାସଠାରୁ ଛଳଯାଇପାଇଅମ୍ବ
କାମକ ଏକ ସତ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏହି
ସତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରତ୍ନବାର ସଧ୍ୟାବମୟରେ ଏହି
କଟକପୁ ମୁଖୀ ରସୁଲମହମ୍ମଦଙ୍କ ଗୁହରେ
ହୁଅଇ । ବର୍ତ୍ତମାଳ ସଧ୍ୟରଜା ଜି ୨୦ ଶ
ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି । ଅମ୍ବେମାଳେ ଏହା ଅବଶ୍ୟ
ହୋଇ ଅଛିଯୁ ଅନ୍ତାଦିର ହେଲୁଁ ସେ ଗତ
ରତ୍ନବାରଦିନ ଛଳୁ ସତର ବିଶେଷ ମେଲାଷିକ
ଅଧିବେଶନ ଦୋଇ ଉପରୁଚି ସବ୍ରମଣ୍ଣଳିକର
ମଧ୍ୟ ଚାଲିଲ ହୋଇଥିଲ । ଏ ବିଷୟରେ
ମୁଦ୍ରିଷି ଗୋଲମ ମହମ୍ମଦବର ବିଶେଷ ସାହାଯ୍ୟ
ଥିଲ । ଅମ୍ବେମାଳେ ଏହିପରିସତ୍ତର ବିଶେଷ
ପଣପାତା ଆଉ ମଧ୍ୟ ମପଳମାଳମାଳେ ଏକତ୍ର
ସମବେଦରେ ବାର୍ଯ୍ୟଶେଷତାରେ ଉପରୁଚି
ଦେବାର ଅଶ୍ଵାକ ଅନ୍ତାଦର ବିଷୟ । ଅମ୍ବେ-
ମାଳେ ଏକାନ୍ତ ଘରା ରଖୁଁ ସେ ମୁଖଲମାଳ-
ଙ୍କ ତାମାଳେ ଏହି ସତକୁ ପାର୍ଦ୍ଦାବନା କରି
ଏହି ସତର ଉଦେଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ
କରିବାକୁ ଚେତ୍ତା କରିବେ । ଅର୍ଥ ସାଧାରଣ-
ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ପ୍ରଦାନହ୍ରାତ ମୁଖଲମାଳ-
ମାଳଙ୍କ ସହାଯୁକ୍ତର ଅଭିକଳୁ ଅଥବା
କରିବିବେ ।

ଏକ ଗୁରୁତ୍ବର କାର୍ଯ୍ୟ ସେବେ ସଙ୍ଗାଦିତ ହୁଏ
ଭାବା ଦେଲେ ଯେ ଗୋଟିଏ ସୁମଦହ କାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଯିବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ କାହା । ଏବା
କାପୁସ୍ତ କାହିଁବ ଜାବଜୀଯାଇବେ ଏବଳି
ଗୋଟିଏ ଶ୍ରଦ୍ଧାବାସ ଦେବା ଚାଲୁମାନ୍ୟ ।
ଏଥରେ ଧଳବାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଏକପଣ୍ଡରେ
ଯେଉଁ ଧଳବାସ୍ୟର ସାର୍ଥକତା ପ୍ରତିପାଦିତ
ହୁଏ ତଥା ପ୍ରକାଶିତ ଦାର୍ଢିଯ ନାଶ ଛଳିତ
ଅଳ୍ୟପନ୍ଥରେ ଅଧିକ ଧର୍ମୀପାର୍ଵତ ହୁଆଇ ।

ଶ୍ରୀରାଜାଙ୍ଗୁସମିତି ।

ଅଧୀବେଶନ ହୋଇ ଉପସ୍ଥିତ ସବୁମୁଖଳାକର
ମଧ୍ୟ ଗୋଲା ହୋଇଥିଲା । ଏ ଉପସ୍ଥିତେ
ନୁହି ଗୋଲମ ମହନ୍ତବର ବିଶେଷ ସାହୀଯ
ଥିଲା । ଅମ୍ବେଳାକେ ଏହପରିପରାର ବିଶେଷ
ପରିପାତ ଅଛି ମଧ୍ୟ ମୁଖମାଳମାଳେ ଏକଚି
ସମବେଦରେ କାର୍ଯ୍ୟଶୈଳରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଦେବାର ଅଣାବ ଆଜ୍ଞାଦର ବିଶୟ । ଅମ୍ବେ-
ମାଳେ ଏକାନ୍ତ ଫରା ରଙ୍ଗୁ ଯେ ମୁଳମାଳ-
ଗୁରାମାଳେ ଏହି ସର୍ବାକୁ ସାର୍ଵବାକମା କରି
ଏହି ସର୍ବର ଉଦେଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ
କରିବାକୁ ଚେତ୍ତା କରିବେ । ଅଛି ସାଧାରଣ-
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଜ ପ୍ରଦାନହୁଏ ମୁଖମାଳ-
ମାଳଙ୍କ ସମାଜକୁତୁଳ ଅଭିନନ୍ଦ ଅନୁଭୂତି
କରିବାକେ ।

—*—

ଏଠାରେ କାନ୍ଦସୁମାନଙ୍କର ଶୋଟିଏ ସବୁ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ପାଠକେ ଅବଶ୍ୟକ
ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସବାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ
ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଃଖୀ ବାପୁପୁଣିମାନଙ୍କୁ
କଟକରେ ଥାଇ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ସୁଧିଧା
ପ୍ରଥମାର୍ଥ ଗୋଟିଏ ଜୀବାଦନିର୍ମାଣ କରିବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇ ଗଲି ମେନେକିଂ କମ୍ପ୍ଯୁଟର
ଅଧିବେଶନରେ ଅନେକ କର୍କିରିବା
ହୁଏ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ କିନ୍ତୁ ବାର୍ଷିକ ଫିନିଚ୍
ର୍କ୍ସ୍‌ମା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଅଛି । କାନ୍ଦସୁମାନଙ୍କ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁଁ ଯେ ବୟ ନିମାରିବରଙ୍ଗ
ଦୋଷ କାହାଦୁଇ ବାହୁ ମହୋଦୟ ଏକାର୍ଥି
ନିମିତ୍ତ ଟ୍ରେନିଂ କାନ୍ଦୀ ସାକ୍ଷର କରିଥିଲୁକୁ ।
ଏଥରୁ ବାହୁ ମହୋଦୟଙ୍କର ବିଶେଷ ଜୀବା-
ଧିକାର ପରିଚୟ ମିଳଇ । ବରଷା କରୁଁ ଅନ୍ୟ
ଧରଣାକୀ କାନ୍ଦସୁମାନକେ ଏକାର୍ଥିରେ ସଥାଧାର
କୁନ୍ଦା ଦାନ କରିବେ । କାନ୍ଦସୁମାନଙ୍କର ଏବଳି

(୯) — ଦିବଶ୍ରଦ୍ଧରେ ସମିତିର ସମାଜ
ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀଙ୍କ ସମନ୍ବନ୍ଧରେ ଲମ୍ବାକଳା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଷୟ ବାରଣ ଗୋଟିଏ ହମିଟି ସବ-
ଠିତ ହେଉ ।

(୧) ସନ ଏଣ୍ୟ * ଓ ଏଣ୍ୟ ମସିହାର
ସମ୍ବିଳିତ ଅସକେପଳ ମାନଙ୍କରେ ଭାବତ ଏବଂ
ପ୍ରଦେଶୀୟ ବିଦ୍ୟାପକେଷର ସଂଶୋଧନ
ଏବଂ ବ୍ୟାକଚକ୍ରର ଅକଣ୍ଟକରା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସେ ପ୍ରସାଦମାତ୍ର ଧର୍ମ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ତାହା
ଏ ସମ୍ବିଳି ପୁନଃବାର ଧର୍ମ୍ୟ କରୁଥିଲା ଏବଂ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ବରଧା କରୁନ୍ତି ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗର୍ଭୀ-
ମେଘ ଛାପ୍ୟ ଛାଖା କରିବାକୁ ଆଜି ବିନମ୍ର
କରିବେ କାହିଁ ।

(୧) ବିଶ୍ୱ ଏବଂ ଶାସନକର ମୁହଁଳ
କଥିବା ବିଶ୍ୱରେ ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପାୟୀ
ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତୁ ।

(୪) ଗ୍ରାମଜାଗାରକେସାବୁ ବାଜିଙ୍ଗାୟ
ଦୋଷଶାଧନ ପ୍ରତିପାଳନ ହେବା ବାହୁମାୟ
ଏବଂ ଗର୍ଭମେଣ୍ୟ ସୁଦିଦିଯା ଶିକ୍ଷାନିମିତ୍ତ
କଲେଜ ପ୍ରାପନକର ହେଶୀୟ ଲେବକ୍ଷୁ ଯଥା-
ସାଥ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପ୍ରତାଳ ବର୍ତ୍ତନ ।

(*) ଦେଶୀୟଲେବନ୍ ସଥାବଧ ଯୌ-
କଳ ବିପାହିଶ୍ରେଣୀରୁକ୍ତ କଷ୍ଟଯିବାର ନିଷ୍ଠୁମ
ଦେଇ ।

(୭) ଏକସହସ୍ରତଙ୍କା ଅୟାଶ୍ରୟକୁ ଲକ-
ବମ୍ବାକସ ଶତ ଦୋଇ ଅବଧିତ-
ମନେ ମାଆରିଶ କଣ୍ଠୀ କର୍ତ୍ତଳ ଦିଗ୍ମା ଭୁଲାଦୁର୍ବ୍ୱ-
ପ୍ରତି ଅମନାଲ ପାତୁକ ପ୍ରକଳଳ ଦେଇ ।

(୨) ବେଷ୍ଟେକଣ୍ଠା ଏକ ଦେଖିବୁ
ଶିଳ୍ପିଙ୍କାର ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନାର୍ଥ ଉପରୁ
ବିଦ୍ୟାକ ଦେବ ।

(୮) ଅନୁଷ୍ଠାନକୀୟ ଅଇବ ସଂଶୋଧ ହୋଇ ଉପରେ ବାବିଜା ଫଳ ଦାଖାଇଗଲା-
ରେବକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିବହାର କରିବାର
ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇ ।

(୯) କଟିଛି ପେର୍ର ନମୁନାବଳୀ ତରବେ
ତାହା ସମ୍ପଦ ଅନ୍ଧାଦିରୂପ ଅଧିବେଳକରେ
କରିଲୁଛି ତେବେ ଏହି ଉତ୍ସମୟରେ କଟିଛିନ୍ମାତ୍ରେ
ସଥା ସମ୍ବନ୍ଧ ଉଦ୍‌ଦିନଯାମୀ ଲାର୍ଯ୍ୟ କରିଲା ।

(୧୦) ସମେତର କର୍ତ୍ତାରୁଷ୍ୟକେଶନ
ଏକ ୩୦୦ ମସିଥା ଦିବସର ମାତ୍ର ହା ୨୭-
ଟଙ୍କରେ ଅଳ୍ପବାଦିତାରୁ ହେଉ ।

(୧୯) କିନ୍ତୁ ପ୍ରସାଦମାଳର ପ୍ରତିଲିପି
ବଡ଼ଲଟ ମହୋଦୟକ ଶିମୁକୁ ପଠାଯାଇ
ସେ ସବୁ ଖେଳିଥିଲେ କଣ୍ଠରେ ଜଗାଇବା
ଓ ନିଜେ ଅପଣା ପରମର୍ଦ୍ଦତାରୁକ ସଙ୍ଗେ
ଯୋଗ ଦୋର ଏଥିପରି ବହିର ବିଶ୍ଵର କରିବା
କାରଣ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ।

ଭବତର ଚିହ୍ନ ଭବତ୍ତ ମୁଖମାଳ, ଶ୍ରୀଜ୍ଞାନ
ଓ ସାଂକେତିକମାନେ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ
ଅବଶ୍ୟକ ବା ସମର୍ଥକ କର ଅଛି ବିଷଦ୍ବ-
ଗ୍ରହାରେ ସବୁକିମ୍ବ ବଲ୍ଲବାହାର ଦ୍ୱାରା ହେଉ-
ଥିଲେ । ଉପରଲ୍ଲଭିତ୍ତି ପ୍ରସ୍ତାବମାନଙ୍କୁ କଣ୍ଠ-
ଯାଏ ସେବମେଳି ନିରାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ଗୁରୁତର
ବିଷୟମାନ ଭର୍କ୍ କରିବାକୁ ଶବ୍ଦ ଲାଭାୟ୍ୟ ଏହି
ଅମ୍ବେମାନେ ଦରଖା କରୁ ଗବ୍ରୁମେହ ଭଲ୍ଲ
ପ୍ରସ୍ତାବମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବହିର ଦୃଷ୍ଟି କରେପ ପୂର୍ବତି
ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକଳାବର ଉପାୟ ବିଧାନ କରିବେ ।

ଆମେମାନେ ତଳକିଣିର ସ୍ଵର୍ଗକମାଳ
ଉଷକାର ପାଦଥିବାର କୁରଙ୍ଗିଟା ସହିତ ମୀଳାର
କରଅଛୁ—

ଶିଶୁଷଳାରଧାଳକ— ବାଗୁ ଭଗବା-ତତ୍ତ୍ଵ-
ଦାସବହାର ପ୍ରକଟିତ ଏହି କାନେଶର
ଜୀବିତପ୍ରତି କିମ୍ବାଲକ୍ଷ୍ୟ ସମାଜଯୁଗରେ ମୁଦୃତ ।
ପ୍ରକ୍ରିଯାବଳେ ନାମ ଲେଖା ନାହିଁ । ଏଥରେ
କାହାରୁ କଠିବା ଗାଧୋଇବା ଖାଲବା ପିଲବା
ଶୋଇବା ଓ ପିଲବା ସମ୍ମର୍ମୟ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ
ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ ନିଯୂନ ଏକ ତେବେଦୀ ବେଳେ
କୁ କଣ୍ଠିତ୍ୟ ପ୍ରଦୂତ କେବେକି ପ୍ରେରଣ
କରି ପ୍ରତିବାର ଲେଖା କୁ ଓ ସମ୍ପଦେଷ୍ଟରେ
ଦେବେଶୁଦ୍ଧିଏ ପାତକଥା ପୋର ହୋଇଥିଛି ।
ଆମରୁ ଏ ଧ୍ୟକ ପିଲମାଳକ ସବାପେ
ବ୍ୟାଦିତ୍ୱବାର ଜଣା ପାଉଥିଲେହେଁ ଏହାହାବୁ
ନି ଓ ବଜ୍ରମନୁଷ୍ୟ ସମାଜରୂପ କପଦେଷ୍ଟ
ମଦ କରିପାରିବେ ଅତି ଏଥର ଭାଷାମାଳ
ହିବା ଦଳ ସହଜ ହୋଇଥିଛି ।

ଅରସବାଚ—ଶ୍ରୀ କଗବାଳତନ୍ତ୍ର ଦାସଙ୍କ-
ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶିତ ଓ ହେଠାମିର୍ବେଳେ
ଦୂର, ଏକ କାମଗ୍ରାହ ସୁବସଜ୍ଜକୁ ଦସ୍ତଖତ
ଦାଇଥିଲା । ଏଥରେ ଏ ପରେଣରେ
ଶ୍ରୀକଗବାଳରୁ ପ୍ରକଳନ ପଡ଼ି ତନ୍ତ୍ରଭିଦ୍ୟା
ବେଳୀ, ତୋଷ, ଦମ, ବିଦ୍ୱମ୍ବରୁ ପରିଚ
ଶ୍ରୀକାମ ପ୍ରସ୍ତର କରିବାର ପ୍ରଶାନ୍ତି ସହିନ-

ଭାଷାରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲୁ ନୂତନମୟତାର
କେବଳ ବିକ୍ରି ପାଇ, ନାକ, ଦରିଦ୍ରବ୍ୟର
ଚନ୍ଦ୍ରପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଧାର ଦୟା-
ସାଧାରଣ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ
ବଜାର ବାଗର ସେପର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲା
ଏହି ପରିଵର୍ତ୍ତନମିତ୍ର ଏ କଗରବାବୀ ସାମ୍ବନ୍ଧି
ପ୍ରଶଂସା ଲବ କରିଥିଲୁ ସେପର ଧାର
ପ୍ରସ୍ତୁତରେ ଥିଲେ ଅଧିକତର ଅବରାଣ୍ୟ
ହୋଇଥାବା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

‘ଏ ସ୍ପ୍ରାଚର ଶିତ ନିମ୍ନ ଲଗା ପଡ଼ିଥିଲୁ ଧମନ୍ତର କହିଲେ, ଶିତ ହିନ୍ଦୁକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅବାତରାୟ ନେବା-
କିମ୍ବା ମାତ୍ର କିମ୍ବା ପଢ଼ି ସୁଖ ହୋଇ ଚାହୁଁ ।

ବାହକାରୁ ସୁମେଲୁ ଯେ ଦଳିରେ ଆଜନ ତ ଗ୍ରହପକ-
ସମୟରେ ଘୋଟା ସକାରାତରଙ୍ଗାମାର ପଦ୍ଧ ଉପରେକୁ
ଅକ ସୁବା ଲାଭପୂର୍ବକ ଚାଲନେ ହୁଏ ମନ୍ଦରତ୍ତ ।
ସାହେଜ ମହେତ୍ୟ ପଦଶରକଷ୍ଟକର ଯେବ ଅଲେ ତ
ଅଳ୍ପପରମ ଦେଇ ବିବାହ ଦୋଷାଲ୍ଲେ । ତାକ ସ୍ତ୍ରୀ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ-
କ୍ଷତ୍ର ବକ୍ଷାରେ ଥକାର କଥାରୁବ ।

ଶୁଣୁ ବନ୍ଦା ହେବାକୁ ଥିଲେ କରିବାକୁ ଶାସ୍ତ୍ର
ପରି ଲେଖି ଅସୁନ୍ଦର ପେଟେର ତାଙ୍କ ମାତା ଏତ
ବନ୍ଦାକ ସବୁ ବନ୍ଦେପ ବାଜେଗିଲେ ଆଶାକୁ ହୋଇ-
ଦିଲ୍ଲି ବୁନ୍ଦାକିବ ବନ୍ଦାକ ଲେଇବାର ମେହିମାନ-
ମନୀଷାଙ୍କେ, କୁଳକ ବନ୍ଦାକ ପେଇ ବନ୍ଦା ହିଲୁ ତାଙ୍କ
ଏ ହୋଇଗଲବ ନାହିଁ—ବାନ୍ଦାକ କିମ୍ବା ବନ୍ଦାକ ମାତା
ପିତା ଅବେଳାକୁ କିମ୍ବା

ଏଠା ପ୍ରଦିଲ୍ଲକରେଣ୍ଡରା ଗନ୍ଧାରୀ ଶାହୁ ଜଗେ ତ
ଯେବେ ହେତୁବନେଷ୍ଟବନକର କେବେଳ ମାଲ ସେଇ
ଅନ୍ତରୁକ୍ତିରେ ଯୋଗିମ ଅନ୍ତରୁକ୍ତିର ଉତ୍ତରାବ୍ଦୀ ।

ଲେଖକ ଗୋଟିଏ

ନିଃ ତୁ ଏହ ରିସାହେବ ବଠା ଅର୍ଜୁଣ କରୁଥିଲୁ
ପଦମେ ନିଷ୍ଠ ହୋଇଥାଏଇ ଓ ଏ ସୁଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାଟିକେ-
ହୁ ପରୀକ୍ଷା ଥାଏ ହାତାହେବ ।

ବନ୍ଦିକଟାରେ ମହା ମାତ୍ରାଙ୍କ ଜୀବବ୍ୟସିରିଯ୍ ଅଥବେ
ଶୁଣୁ କି ୧୭ ଏ ପ୍ରତିକଷା ଗୋଟିଏ ଲାଭାବଳେ ପରମାସ
ଠା ୨୨ ଉଚ୍ଚତାରେ ଘାଟା କରିବାରେ । ଏମାକି ଠା ୨୫-
ମାତ୍ରରେ ବେଳାରେ ପଢ଼ାଇବାର ସ୍ଵାଦ ମିଳଇ ।
ଠା ୨୫ କିମୀ ଲାଗୁ ଏ ୫ ବା ସମୟରୁ ସମ୍ଭାବେ ପ୍ରତିକଷା
ପଦବୀ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧି ହେବାକୁ ଜୀବାଳ ଅଭିନ୍ନ ଦୋକାନ୍ୟମାନ
ହୋଇଥିବ ସମ୍ଭାବ କାହାମାନେ ଜାଣିବ ଯାଏ କିମନ୍ତ
ଏବଂ କାହାମାନେ କରିବାକୁ ଅଭିନ୍ନ
ମାତ୍ରାଙ୍କ ଏ ବା ଏକମର୍ଦ୍ଦିକ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବେଳା
କରିବାକୁ ଏବେ ଏକମର୍ଦ୍ଦିକ ଅଭିନ୍ନ ।

ପଣ୍ଡ ହେଉ ଲାଗୁ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଳାର୍ଥ୍ୟ ଦୁଃଖ
ଏବଂ ଅସ୍ଵର୍ଗ୍ୟ କିମ୍ବା ଉତ୍ସବାଚନରୁ କେବଳ
କଷା ସମୁଦ୍ରାୟ ଭାବରବର୍ଷରୁ ଭବେଦ ହେବା
ସକାଶାତ୍ ଆମେ ଜଳା ପ୍ରଥାବିର ବିଷାଇ ଅଛି ।

ଦୁର୍ଦ୍ଵିଲିଖିତ ଅପହାୟକ ଏବଂ ଅର୍ଥାର୍ଥ-
ବଶିଷ୍ଟୁ ଗୋବନ୍ଧିଯା ନିବାରଣ ଦେବା ନମେତ
ଶ୍ରୀମତୀ ମହାମହିମ ନମେତାର୍ଥିକ ଚନ୍ଦ୍ରମାନ୍ୟାଧିବ
ଶବ୍ଦର୍ଥର ଜେଳରେଲ ବାଦାଦୂରକ ଶା ଦକ୍ଷ
ରରେ ଥାମେ ଉତ୍ତରାତ୍ମକପରାଶାହ ଅବେ
ଦଳ କରିବୁ । ଏଥରୁ ଅଶାକୁବ ଦ୍ୱାରା ସେ
ଶ୍ରୀଶାରାତ୍ରିକର ଅର୍ଥମନ୍ୟାବୀ ଅନ୍ତିମକ ନ
ଦେବାର ବାରଣ ଲାହି ବରଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠକ
ଅଟେ । ଅସୁଦ୍ଧ ବିଷୟ ଦେବତାକ ପ୍ରଶଂସନ
ମାନ୍ୟବାନ୍ତ ବଶର୍ତ୍ତର ଜେଳରେଲ ବାଦାଦୂର
ଦିଶେଷାନ୍ତର ପୃଷ୍ଠାକ ଏହି ଅପରିତ ଅର୍ଥଧର୍ମ-
ବିଶ୍ୱାସୀ ଗୋବଧନ୍ୟା ଲୁପ୍ତ କରିବା ସବାଶାହ
ଅମ୍ବ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରାହକ ବର ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ପୀଠ
ଆଜନ କିର୍ତ୍ତାଶ ବରନ୍ତୁ ସେ ଆର୍ଥଧର୍ମ ସଙ୍ଗ-
ସୁହନରେ ସନ୍ଧକ୍ ପ୍ରକାରରେ ରଖିବ ଦେଉ ।

ମଦାରୟ !

ଗର ଉଦ୍‌ବାଚ ପୁଷ୍ଟାଇ ଏ ୧୦୫ ଆସମୀୟ-
ରେ ଏକଗର୍ଭୁ ସାହେବଙ୍କାତାବଜ୍ଞାରେ
ବାବୁ ବିଧାତିନୋତ ବସକ ବୈଠକାଳରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ସରୀର ହୋଇ “ ସାମ୍ବିରାମ-
ଦିଦ୍ୟାଳୟ ” ଲାମକ ଗୋଟିଏ କରିଲା ଓ
ଉଜ୍‌ଜ୍ଵଳ ଦିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ଦିଦ୍ୟ-
କଯିଷ୍ମକୀୟ ଦୋଷପଣା ଓ କିମ୍ବାବଳୀ, ସାମ୍ବା-
ଦିଦ୍ୟାଳ ସମୟରେ ପଠିଗ ହୋଇଥିଲ ତାହା
କିମ୍ବରେ ପଥର ଛିଲ । —

“ ୧—ଏବେ ୮୮୮ ସାଲ ଜ୍ଞାନ୍ୟବସ୍ତୁମାର୍ଗ
ରାୟ ଲକ୍ଷ ରହିବାପରେ ସହମେକିବାଗା ଏବଂ
ଶାମଙ୍ଗଳୟ ପରମେତ୍ରରେ କୃପାରେ
“ ସାମ୍ୟବାଗା ” ପଦିକାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ଥାନ୍ତ୍ର ଦୋର
“ ଡକ୍ଟର ସାମ୍ୟବାଗା—କଥାକୟ ” ଖୋଲ
ଦେଲେ । ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ସାହାଅୟ ହେବ
ତାହା ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ ବ୍ୟୟ ଜ୍ଞାନ-
ବାର୍ତ୍ତି ଏବଂ ସାମ୍ୟବାଗା—ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ
ଶାମଙ୍ଗଳୟ—ପଦିକାର ଉନ୍ନତ ବଳେ ବ୍ୟୁତ
ଦେବ ।

୨୮ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅପାରିତ

ବିଶେଷରୂପେ କଙ୍ଗଳା-ଭାଷା ଏବଂ ସାମାଜିକ
ବୁଦ୍ଧି କୋରଲାଭାଷା ଶିଖାଇଥିଯିବ । ଯଦ୍ବାଗ
ଏହି ବିଦ୍ୟାକ୍ଲ୍ୟାର ଶ୍ରଦ୍ଧାମାନେ କଙ୍ଗଳାଭାଷା
ବିଶେଷରୂପେ ଲେଖିବାକୁ, ପଢ଼ିବାକୁ ଓ ଉଚ୍ଛା-
ବାଦ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ, ତପ୍ତିକ୍ଷେ
ବିଶେଷ ଯହି କରିଯିବ ।

— এই বিদ্যালয়ের প্রকার্যকূপে
গুরুমানচিন্তা অসমুকুতায়িকারণে ধৰ্ম এবং
নান্ত ধৰ্মা প্রদাক কৰিব। যথোচি শুভমা-
নক্ষ চতুর্ভুজ—তৃতীয় কৰিব এবং
চৰ্মা পদ্মবিমুক্ত ধৰিব হোক, তাহার
চৰ্মিত কেঞ্জা কৰিবে।

୪—ସବଳବାସୁଦ୍ରାୟ ବନ୍ଦୁଲେବୀଳ
କର ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ହୁଏ ସମ୍ମାନମ-କ୍ଷେ
ପଠାଇବାର ଅଶ୍ଵକାର ଥିବ ।

—যেন্ত্র শুধুমাত্র এই বিদ্যালয়ের
অধ্যাত্ম প্রতিমানকর লেখাপাঠার বিষা-
দার সম্মানিত এবং তরিখ দৃষ্টির হেতুর
সম্ভাবনা দেখায়িক, যেরূপ শুধুকু
“ সাময়িকামা—বিদ্যালয়ে ” গ্রন্থকর
যিক নাহি। যুক্তি বিদ্যালয়ের কৌশল
শুভ যেবে এছুরূপ ভাবাপদ্ধ হোৱ ছুটে
চেবে কাহাকু যামোধ্যক কৰিবা নিমন্তে
জ্ঞপদেশ প্রদাক ও কহুৰ জ্ঞপাত্ অকল-
মন কৰিয়িক। এথৰে যুবা যেবে চৰিত
যামোধ্যক ক দ্বিৰ গ্ৰেবে যে শুভকু
গ্রন্থালয়ে উত্তীৰ কৰিব বাধীক।

୭—ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥା କହିଲେ ଏହି
ବିଜ୍ଞାନରେ ଶିଖିତ ହୋଇ ଯାଇଲେ ।

୨—ଲାପ୍ତିକ, ସନ୍ଦେହବାବୁ, ହୃଦୟରହି ଓ
ମାଦଳଦୂରବସେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହି କବିଧାଳ-
ସରେ ଶିଖିବ ହୋଇ ପାଇବେ ଜାହି ।

—ଅପାହରଣ ଦୁଇଗୋଟି ଶ୍ରେଣୀ ଖୋଲା
ଯିବ । ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ ବଜଳକା ଓ ଡଙ୍ଗଳକା
ଏବଂ 'ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ କେବଳ ବଜଳକାରୁଷା
ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯିବ । ତିନିପଈ—ବବ୍ୟାନିମୟର
ଅବସ୍ତା ଛନ୍ଦି ଅନୁସାରେ ଅଧିକତତେଣୀ ଖୋଲା
ଯିବ । ଅପାହରଣ ପ୍ରଥମଶ୍�ରେ ଦେବତା ଟୁୠ
ଓ 'ୟ ଶ୍ରେଣୀର ବେତନ ଟୁୠ । ନିର୍ଦ୍ଦାତ୍ତ
ହେଲା ।

ଏହିରୂପ ନିୟମ ଓ ପ୍ରଶାଳା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ସାମାଜିକାନ୍ତିକ ଦ୍ୱାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦେବ । ସମାଜକ କର୍ମଶଳାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ

କରନ୍ତି—ସବୁପିଛିଦାଗା ପରମେସର ଏହି
ଶବ୍ଦବର୍ଣ୍ଣର ସହାୟ ଦେଇଲୁ ।”

ସାହେବଙ୍କାଗାନଙ୍କର ବିଟକ
ଆ ଲଜ୍ଜପମୋହିବଚନ୍ଦ୍ରତ୍ରୀ ସାମନା ଅ-
ପହି କା ଓ ବିଶ୍ୟାଳୟ ଧର୍ମବିବା ।

To THE EDITOR OF UTKAL DIPAKA
Sir,

I hope you will kindly allow me to make through your paper a suggestion to our educational authorities. I do not know how the suggestion itself and the circumstances which lead me to make it will be received by you and your readers. I do not however see any objection to making it. Before I make it, it may be better to state the circumstances which lead to it. For this purpose I give an extract from the letter of Babu Radhanath Rai our Joint-Inspector.

"Please excuse my inability to answer your very kind note earlier. Your letter was too late by a week and as I had already informed several gentlemen of my intention to apply ~~not~~ them examineres. I was not in a position to make any alteration in the programme. Your proposal is an agreeable novelty and as such I would have gladly accepted it if it had been well timed."

The above mentioned agreeable novelty is simply this and nothing more. I applied for an examinership and requested to circulate among the vernacular examinees that half the sum to be given to me as examiner's fee was to be given as a ~~prize~~^{reward} of a certain name to the boy who would stand first in my paper and was among the first ten of the general list and the other half to the first boy of the general list provided he would be among the first ten of my paper.

Whatever may be thought of my proposal I am sorry that I could not carry it out because I could not be in time. Last year I was to make the same proposal when I was told that it was too late; and this year I made the proposal and received the same reply, though of course from a different

urce. The Joint-Inspector is kind enough to hold out hope for the ensuing year. But as he says "if you make time for it" I am afraid I may be again "too late" in informing him that I can make time.

Now, Mr. Editor, I am a reader of the local papers except Navsam-i. As far as I remember the miners did no mention when the miners were to be appointed. It might have escaped my notice. If it set the rule or practice to notify date, I think there can be very little objection to doing so. I hope, Editor, you, your readers and authorities in question will take consideration the advisability of fixing the date up to which applications will be received, or when the miners will be appointed. This will only satisfy many but leave no end for improper insinuations. I think that the suggestion, insignificant as it is, will be taken into consideration.

1-1888] Yours sincerely
alasore } G. B. Das.
We reserve our remarks for the
week.

Editor.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କଣ୍ଠେ ଦୁଃଖ ।
ତମାପରାମ୍ବନ କବିଗଳ ଶବାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନା-
ଥିଏଥୁ ହିନ୍ଦୀନ ରୋଗପ୍ରତ୍ଯ ମନ୍ଦର୍ଥମାନଙ୍କ

କୁ ମୁହଁ କରିବା ନିମେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।

ମନ୍ଦିରରେ କୋଣରେ ଗୋଟିଏ ଅବସାନ୍ତ
ଥିଲା ହେଉଥିବାର ହିଖୀଯାର ହାତୀ ।

କୁମର ପାଇବାର ବାଜ୍ଞା ସେବେ ଭୂମିର

କେବେ ପାହାକୁ ବୋଗର ବିବରଣ

କରେ ଏହି ଅଳ୍ପବ୍ୟାପୀରେ ଅଳ୍ପଦିନ-
କମଳ ଅଗ୍ରିଷ୍ଟ୍ୟ କରିଛିଲେ । ସେ

କଲେବଳ ଅଗ୍ରେଗ୍ୟ କର ଅଳେବ

ଏହି ଆଜିରେ କିମ୍ବା ।

ear Lekshminarayan Babu
medicine you gave me for the

cholic pain under which I laboured for more than a month, was taken only thrice; but by the favor of the Almighty I got myself cured rather miraculously as soon as I reached Jagatsingpur.

Camp Fulanakbara } Yours
17-8-87. } Durga Charan Das,

ବାଙ୍ଗ, କଟକ, ମଣିକପଟ୍ଟଣ, ତେଜାନାଳ
୬ ଗଞ୍ଜ ପ୍ରଭୃତି ଶ୍ଵାମରୁ ବହୁକାଳବ୍ୟଧି
ଉଦ୍‌ବ୍ଲୋଚନାରେ ଘେରିମାନେ କେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ରାସ୍ତ
ସୁବିଖ୍ୟାତ କବିରାଜ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣଗୁପ୍ତଙ୍କ
ଅଧିଖତେ ଅତିଥିମୂଳକରେ ଆରୋଗ୍ୟ
ଦୋଷଅଛନ୍ତି ।

CUTTACK, } N. K. DAS
26th November }
1887. Chairman.

ଶ୍ରୀମତ ମାନ୍ୟବର ଭାଲଚେର ସଜ୍ଜାଙ୍କ ବିଷ-
ଳ ପରିଶ୍ରଦ୍ଧାରୀଙ୍କା ଯୋଗ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ
କରିବା କାରିଗ୍ର ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଆଯାଇଥିବାରୁ
ପ୍ରାୟ ଅକୁଣ୍ଡକବ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ଦୂରପରିଷାର ହଜିଲୁ
ଖଣ୍ଡେ ପଠାଇଦେଇ ସୁମୁକ ପାଇବାର ଦାସ
ଲେଖକ୍ଷି ଅଛି ଥିଲେକ ମୁଲିଶତ ପଢ଼ ପଠାଇ-
ବାର ଦେଖାଯାଏ ଅଛିଏବ ଏଣିବ ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି
ପହଲେଖି ପ୍ରାର୍ଥିତେବେ ସେ ଜଳ ସୁମୁକ ପଢ଼ି
ଶୁଣିବାରବାର ପରିଚୟ ସ୍ଵର୍ଗ କୌଣସି ପଣିଭାବ

ସାମର ପ୍ରମାଣ କଲେଖାଇ ଟିକିଲ ପଠାଇଲେ
ସୁଦା ଘୁସୁକ ପାଇପାଇବେ କାହିଁ । ଭତ୍ ।

ମେଘରୋଗ

ସାହୁମନ୍ଦରେ ସମସ୍ତ କ୍ଲାଲା ସମ୍ବାଦ ନିର୍ମିତ
ହେବ । ହୁବର୍ତ୍ତ ପ୍ରେମଦିବ୍ୟଧ ଯେଉଁମାନଙ୍କ
ଅନ୍ତମ କରିଅଛି ସେମାନଙ୍କର ଜଳାର୍ଥ ଗୋ-
ଏକରିବାର ହୃଦିକ ନୁହେ ସାମାନ୍ୟ ଅର୍ଥବ୍ୟକ୍ତି-
ସକାଶେ ଜୀବନର ମାଧ୍ୟ ପରିଚୟାଗ କରନାହେ ।

ଏହି ଜୀବଧ୍ୟାତ୍ମକରେ ଏବଂ ସ୍ଵାହା ସେବା
କଲେ ନୂତନ ସେଗ ଏବଂ ତିନ ଶୁଣ ସ୍ଵାହା
ହିବେ ପୁଷ୍ପଚଳନେଗ ଅବଶ୍ୟ ଆଗେଗାଯ ହେବା
ପୃଷ୍ଠାତ୍ମାକେ ଅଗେଗାଯ ନ ହେବେ ନିଶ୍ଚ
ବହୁଅଛି ଏ ବ୍ୟାଖ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗୀ
ହୋଇ ଜୀବକର ଶେଷସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ।
ଶଶର ଦସ୍ତାଗିରେ ପରିଶର ନ ହେଲେ ଆଜ୍ଞା
ଯିବ କାହିଁ ଅନେକ ଗେଗୀ ଅଗେଗାଯ ଲାଭ
କର ପ୍ରଶଂସାପଦିମାନ ଦେଇଥାଇନ୍ତି ସେ ସମୟ
ଅବଳମ୍ବରେ ପୁଷ୍ପକାକାରେ ପ୍ରଭୁର ହେବକ
ବଲିବରା ଅହେରଟୋଲ ନମ୍ବର ଦବନରେ
ସ, ବେ, ରାଯ କଞ୍ଚାକିତାରେ ଏହି କଟକ
ବରାଦିଜୀବ ପ୍ରିକ୍ରିଯାନାମ୍ବ ଧୂପକାଳୟରେ
ଏହି ଅଗ୍ରଧ ବନ୍ଦୟ ହେଉଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ଏକଟା-
ଟଙ୍କା ଟ୍ୟୁ ଲା । ସୁଲନା ଓ ଜାକର୍ଣ୍ଣା ପୁଥକ୍
କବିରାକ ଶ୍ରୀ କେଦାରଲାଲ ଚହ୍ରୋପାନ୍ଧୀଯକୁ

ଅୟୁଷେବୋଲ୍ଲ ଚିତ୍ରାଳୟ ।
କ ୧୦ ମର ପ୍ରେସ୍‌ଟି, ଶଖମୟକୁର,
କଲିକତା ।

ଏହି ପଦିଶ୍ଵାଳକ୍ଷୟରେ ୧୯୪ ସାଲର ଫିଲ୍-
ପଞ୍ଜିକା ସବୁ ପାଡ଼ା ସମଦାୟର ଶ୍ଵାସ୍ୱଧିଆଳ ଓ
ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କଳପ୍ରଦ ଉଷ୍ଣଧୀରମୂଳର ଲାଇକାପ୍ରଦକ
ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ବିତରିତ ହୁଏ ଏବଂ ବିଦେଶିଶ୍ଵାସ୍ୱ
ସେଗିମାନଙ୍କର ପାଡ଼ାର ଅବଶ୍ୟା ସମସ୍ତ ଲେଖି
ପଠାଇଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦିଆଯାଏ ।

ଯୋଗସିଦ୍ଧ ରସ ।
ଏହି ପୁରୀର ଭୋଷଧ ଦେବିଳ କଲେ କିମ୍ବାମୁଦ୍ର
କଳପରବାର ମେହ ରୋଗ ଏକପ୍ରାତ ନଧରେ
ଶେଷରୂପେ ଅଗ୍ରେଣ୍ୟ ହିବ ।

ପ୍ରସାଦକାଳୀନ ଜ୍ଞାନ, ପୁସ୍ତକର ଧ୍ୟାନ-
ଗମ, ସରକୁ ପ୍ରସାଦ, ଅତିକଳବିହୁ ପ୍ରସାଦ,
ମୃତ୍ୟୁତ୍ତମ ମୂର୍ଖରୁଷର ବେଗ, ଶଳ ଏବଂ କୁଶକ
ଉପଦ୍ରବ ସ୍ଵର୍ଗ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ପାତ୍ରା ଶାଶ୍ଵତ
ମନୋଦେଖ ବିଜ୍ଞାନରୁ ।

ଶେଷ ୧ ଶିଖିର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୫ ବଡ଼ ୧ ଶିଖିର
ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩୫ ପ୍ରେକ୍ଷଣ ଗର୍ତ୍ତା ଟ ୦ ୯

ପ୍ରଦିଶୀଳ—ସତ ।

ଏହା ସେବକ କଲେ ଗର୍ଭାଶୟ ଅଣ୍ଟି
ଦୋଷ ସମସ୍ତ ସଂଶୋଧନ ଦୋର କୈପ୍ରଦର,
ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରଦର, 'ବିଷୁଵିଜନ୍ତ, ଅଭାଳରେ ଅଥବା
ପରମାଣୁରେ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ତାବ, ଜଳଭବା, ବାଧକ
ବେଦକାହ ପୀଡ଼ା ସମସ୍ତ କଃଷେଷରୁଠେ
ଆଗେଣ୍ଯ ଦ୍ରୁତ । କିଶେଷତଃ ଉପରେକୁ
ପୀଡ଼ାଳୁନିବ ଅଭାଳରେ ଗର୍ଭସ୍ତାବ, ମୃତକସା
ଓ ବିଜନାବ ରେଗ ସମୁଦ୍ରାୟ ଧାନ୍ତ ଦୋଳ
ଗର୍ଭାପତ୍ରର ବନ୍ଧାତ କଞ୍ଚ ବରେ ।

ଓঁ শ্রী মহাকাল প্রেম কাটক ।

ଏଥାରେ ସଂଗ୍ରହିତ ।
ଗବହୁମେଘ, ଶିଖ, କଣ୍ଠିଣ ଓ ଲମଦାଶ-
ସମନ୍ଧିଯୁ କାଗଜ ପଢାଇ ଶ୍ଵପା ହୁଏ ।
ଏହିମେଟ ମଗିଲେ ମିଳଇ ।

ନୃତ୍ୟ ସାଲେସା ।

ଏହା ୧୦ ପ୍ରକାର ଦେଖିଯୁ ଓ ୨ ପ୍ରକାର
ବିଲୁଗ ମଶଲାହାର ପ୍ରସ୍ତୁର । ଏହା ବ୍ୟବହାର
କଲେ ବସାରରୁ ପାଇଦାପତ୍ର ରଙ୍ଗଦୋଷ
ସବୁ ଶୀଘ୍ର ନିରଗତ ହୋଇଯାଏ । ପାପର ବା,
ଗର୍ଭମୀ ବା, କାଳୀ ବା, ବେଳ ଓ ଜାଳ-
ଛିତରର ବା, ଶୋଇ ବା, କାଳ ବା, କାଳର
ପୟ, କୋଷ୍ଟ-ବାଠିଲ୍ୟ, ଅଞ୍ଚଳୀତା, ପେଟଫୁଲ
ଶୁଣିବ୍ୟଥା, କାଶ, କୟାକାଶ, ପ୍ରସାକପୋତା
କୁଣ୍ଡଳ, ଧାରୁଦୋଷଲ୍ୟ ଏବଂ ଛାନ୍ତର ଛାନ୍ତ
ଉତ୍ତରାଧି ଶୀଘ୍ର ଏବଂ ନିଷ୍ଠା ଅରମ୍ଭ ହେବ

ଭାଷାର ମାଧ୍ୟ ବୋଲିଦେହରେ ତିନ୍ତୁ
ହୁଏ ଦେଖାଇ ଦୟାଯାଇଅଛି ଏକା ତିନ୍ତୁ
ସଙ୍ଗାଳେ ଓ ସନ୍ଧାବେଳେ ସାରବାକୁ ଦେବ ।
ପଥ୍ୟପଥ୍ୟର ଲିୟମ୍ ବୋଲିର ଠିକଟରେ
ଲେଖା ଅଛି । ଧୀର୍ଘାବ୍ରାତ ଏଥର ଗୁଣ
ଦେଖା ପାଇଅଛି ।

କଟକ ପ୍ରିୟା କମାଲଙ୍କ ଦୋହାନଦରେ
କମ୍ପୁ ଦେହଅଳୁ
ମଜ୍ଜା ଏବଂ ସର୍ବଜୀ

ବାଲ୍ମୀକିଗଜ

ତଳିଲିଖିତ ଶ୍ରୀ ଦରରେ ସହର କଟକ
ଗୋଧୁରା ବଜାର ବାବୁ ଗୋପନାନ୍ଦର ଘୟକ
ବଧା ନିକଟେ ବାବୁ ଥର୍ତ୍ତକିନ୍ତି କର କମ୍ପାନିଙ୍କ
ହୋଇଲାରେ ଉଚ୍ଛବ ହେଉ ଅଛି ସଥା—

୧୯	ପାଇଁ	କାନ୍ଦି	ବୀରି	ଟ ୨୫	ଟ ୨୫	ଟ ୨୫
୨୦	ପାଇଁ	"	"	୩୨୭	"	୩୦୮
୨୧	ପାଇଁ	"	"	୩୨୧	"	୩୦୯
୨୨	ପାଇଁ	"	"	୩୨୧	"	୩୦୧

ବେଗାରୀମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହିମାନେ ଏକ
ତରେ ଯାଏ ମା ବା ଅସ୍ଥକ କଷ୍ଟ ବରିବେ ଆହୁତି
ସୂଳର ମଳ୍ୟରେ ଘାଇ ଘାରିଲୁ ମଳ୍ୟ ନଶିବ

ଶ୍ରୀମତ ବାବୁ ଗୋକୁଳଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିର
ଚନ୍ଦ୍ରଧୂରବଜ୍ରାର ବିଷା ନିଃଠପୁ ଆମ୍ବମାଳଙ୍କ
ଦୋବାଳରେ ଚନ୍ଦ୍ରକୋଆ ଓ କଲାଳ ଏ
ରେସମାର୍ଗେର ଲୁଗା ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠବନସ୍ଥ ଉକଳ
କଣ ତମାଞ୍ଚୁ ସତରତର ବିକୟ ହେଉ ଅଛି
ତାହା ସମସ୍ତ ଗ୍ରାହକବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦେଶ
ଅଛି । ତତ୍ତ୍ଵର ଅଛି କେତେକ ଫେନ୍‌
କିନିଷାକୁ ବିକୟ ସକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତାହା ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲ୍ ଯାହାକିମ୍
ସାହା ଅକ୍ଷମ୍ଭୁତ ତିକ୍ତ ଦୋକାନରେ ଅଛେ
ପରା ବଳେ ଘୁଲହ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଦୋର
ପାଇବେ । ଏହଜା ଅମ୍ବେମାକେ କିମ୍ବେଳିଶାନ୍
ବିକୟ ସକାରେ ଦୋକାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖି
ଅଛି । କେହି ଖରଦ ବରବାକୁ ବୁଝିଲେ ତା
ବିକୟ କରୁଥିବ । ସହ ତଳ୍ଳ ଶାନ୍ତମାଳ ବିନ୍ଦୁ
ଦେବା ପକ୍ଷ ଅପରା ମଜ୍ଜିଲିସ ସକାରେ ବିଚ
ବୁଝାନ୍ତି ହେବେ ଏବଂ ରହିବୁ ପି କଳ ଟେଙ୍କା
ଦୂମବରେ ହଜାବେଲେ ପାଇ ପାଇବେ ! ମା
ବାଦାର କର ଖୁଲୁଛିବର ଭାବ ଭାବ ଉପରେ
ଥିବ । କରି ଦେଲେ ହାତର ପର ମୂଲ୍ୟ ତା
ଦେବାକ ହେବ ।

୧୯୪୮

କଳନ ଦେଖିଲା ତା	ବାର ବିଜସ ତା
କହିଲେ ଯଦି ଦେଲେ	କହ ଜାଗିଲ ତା ସାଧ
ମୁଳା	କଲା କେହେବ
କଲେବରାକ	ଭବପ୍ର ଉଦପାଳକ
କରେବାର ଦେଲ ମନବା	, ଏବଧିର କୁଷ
ଦେଇ ମାଦାର୍ତ୍ତ ତୋର	ଦେଲପର ତିଥୋର ମା
ମହିତ ।	ଦେବତା ଅବଲ
ଦୂର୍ମାଣ ଶର୍ତ୍ତ କରିବା	ମାର୍ଜା ବାକା ବୁଝାଇ
କରିବା ବାଜର ପ୍ରେସ୍	ଠକ୍ ଦେଲେ ରଖି
ବିର ଓ କରିମ ।	ସବେ କରିବ ହେ
ପେହିଲ ବାହିବା ଯତ୍କ ।	ହାତ ।
କାନା ପରାଇବ ଏଠିବ	୧, ବୋଷକ ଅବହେ
କାନାର ଏ କଟାଯା	ମାର୍ଜାର ଏ କରାଇ

ତେବୀ ପ୍ରାଣ ।
ଦିନର ହତ ।
ଦିନର ସାମନ୍ତ ।
ଦାକାର ସାକାର ସହି ।
କୁଳା ସହିଷ୍ଣୁଳ କି
ଅଟୋତ ରେତ—ଅର୍ଥ
ପରିଶୀ ପରିବ ।

ଅବଳ କୁଅ ।
ଖୋଟର ସୁତ୍ର ଲୁହା ।
ଚର୍ଚିର ଅବ୍ଦି ।
କୋବେଲାଇନ୍ ।

ଯୋରମ୍ଭୁକଳ ଦେଖ
ମେହଣ ତାଙ୍କର ଗୁ
ରହେ ସବେ

ଲେଖିବାକେବେ
ତ ଶୁଣିବେ
ଦେବ;
ଅଛନ୍ତି ଚକ୍ର
୧୯୫୫

୧୯୫୬

କୋଣା ଓ କୋଣା
ଜଗନ୍ନାଥ କରିଲାଏ
ଦିଲାହ ସାଇଜ ଦଳା
ଦରିଂ୍ଗ ଯାଇଛଇ ଦେ
ଦେବା

କରୁଣ ଅସୁନ୍ଦରୀ
 ଏହାର ବାରପା ।
 ସୁଆଳ ପେଜ ।
 ଅଟମେଟିକ ପେନ୍‌ଟାଇପ୍‌ର
 ଥାର୍ମ ଏ ପେନ୍‌ଟାଇପ୍‌ରେ
 ଲେଖି କପାଳ ପେଣ୍ଠି
 କବୁ ହିତାର ଖେଳ
 ପେନ୍‌ଟାଇପ୍‌ର ଲେଖା କା
 ପରେ ଦେଇ କଥାର
 ଦେଇଲେ ଚାହିଁ ର କବି
 ଲ ରହେ ।
 କପାଳ ପେଣ୍ଠି ।
 କବିତା କବିତାରେ କହି-
 ବାର ଶାତ ।
 କବିତା କହାଯାଇ ଅନ୍ଧାର
 ଦିଲୀର କପାଳ
 ଛାତିବାର ରହଇ ।
 ମନମାନୀ ।
 କେବୁ କୁ ପେନ୍‌ଟାଇପ୍‌ର ।
 କମ କେବାର
 କହାରସା ଶାତ ଶୁଣାଇ
 କୁ କୁହ
 ମନସ୍ତାବାସ କୁ ଶୁଣି-
 ପାଇ ପାଠଯୋଇ କୁ
 ଶାତ ।
 କିମ୍ବା କାହିଁ

ପିତରାରୀ

ଏ ଭାବକୁ କେଉଁଣେ ପାହରେ ରଖି
ନିଆଁରେ ଉଚ୍ଚକାର ବୋଠାଗୁଡ଼ର ଫାଟରେ
ଦେଲେ ପାଣିଗଳା ବନ୍ଦ ହେବ ଦରବ ମହି-
ଆରେ ଲୈପିଦେଲେ ମଜନ୍ତୁର ତୁ ଭଲ ଧରିବ
ନାହିଁ ।

ବଗିର ଚନ୍ଦ୍ରା ଓ ସାଇରେ ଲଗାଇବାକ
ବାଳ ମୟ ଥିଲା ।

ଅଭିବନ୍ଧର କମ ବ୍ୟାଙ୍ଗ

କୁଳବନ୍ଦିରେ ବାଲ୍ପରି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ପରିଚୟ	
ଶତ ବୃଷେ ଖାର୍ଜ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ।	
ପରିବହନ ସକାରେ	
ବାତି ୫୩	୫ ୦୫
ଅନ୍ୟଥିବା	୫ ୭୯
ବାତି ଏବଂ ଉପରି	୫ *
ନାହିଁ କୋଣରେ ବାଲ୍ପରି ଯେତେ ତଥା କେବଳିଲେ କହିଲେ ଏବଂ କାହାର କିମା ଦେବ ଶାକ ।	
ତଥା କେବଳିଲେ ଏବଂ କିମା ଦେବ ଶାକ ।	
କେବଳ କେବଳିଲେ ଏବଂ କିମା ଦେବ ଶାକ ।	
ଅନ୍ୟଥିବା କେବଳିଲେ ଏବଂ କିମା ଦେବ ଶାକ ।	
ବାଲ୍ପରି ମନ୍ଦିର ବାଲ୍ପରି ସମ୍ବନ୍ଧ/୧୦୦ ଦିନାକାର ୨୦୨୦	
କାହାର କିମା ଦେବ ଶାକ ।	
କାହାର କିମା ଦେବ ଶାକ ।	

REGISTERED NO. 1

ବ୍ୟାକ ପାତ୍ର

ସାଧାରିତକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

୧୦୦
୧୦ ଜାନ୍ମ

ଜ ୧୫ ଶତମାନର ଜାନ୍ମଦିନ ୧୯୮୮ ରହିଛି । ନାମର ଦିନ ମହ ବର୍ଷ ମାତ୍ର ଏବଂ ବାର ଏବଂ ବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦
ପଣ୍ଡବେସ୍ତ ଟ ୧୫

ନିତିନ ପଞ୍ଜି କା ।

ବନ୍ଦକ ପ୍ରିୟଙ୍କାନିଙ୍କ ସହାଳୟରେ ପୁଣ୍ୟପ୍ରାୟ
ଗ୍ରହ ଦୋଷ କରୁଥିଲୁ ହେଉଥିଲା ।

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୧୦ ଭାବମାସର ଟ ୦ ୧୦
ପରେଷ ପରିକା ।
ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୧୦ ଭାବମାସର ଟ ୦ ୧୦

ପ୍ରାଣକୁରେ ପ୍ରବାଣିତ ପ୍ରେରିତପଦ୍ଧରୁ
ପାଠକେ ଦେଖିବେ ଯେ ମନିକପଣ୍ଡଶାତାରେ
ଦୁର୍ଘଟଦେହୁରୁ ଲେବେ ଜୀବାନକାରର ଦୋଷ
ଅଛି । ସେଠା କରିବାରୀ ଦୂର୍ଘଟନ ପ୍ରାଣକୁ
ଲେବେ ଅନ୍ଧକାଳ ପ୍ରାଣକୁରକୁ ପକାଯୁକ୍ତ
କରିବା ମଧ୍ୟ କରିବୁ ମନ୍ଦିରାର ପଢ଼ିପ୍ରେରକ
ଲେଖିଥିଲୁ । ଅମ୍ଭେଦନ ଦିରା କରୁ
ଅମ୍ଭାନକୁ ବିପ୍ରାଳ ବିମ୍ବର ଏବଂ ପୁଷ୍ଟର
କରିବାର ରୂପରୁ ବଣ ସାହେବମାନେ
ଏଥୁପରି ଦୃଷ୍ଟିପାଇ କରି ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରକିଳନର
ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

କାଳେ ଏରବାହକାରୁ ଅବଶ୍ୟକେହିଁ ଯେ
ମାତ୍ର ଗୋପନିକାର ଦାସକ ସହରେ ଯେଠା
ର ଗୋଟିଏ Recreational room ପ୍ରାପନ
କରାଇଥିଲା । ଏଥୁରେ ଯେଠାର ଶରୀରପରିମାଣ
ମୁଖ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁ ।

ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟିଏ ଏବଂ ବଜା
କେଇ ତହିଁରେ ସମାକ ପଢ଼ିମାନ ପଢ଼ିବା
ଓ ତାର ଓ ସବାଳାପରିବାର ଖେଳିବା ନିମ୍ନେ
ସାହା ବିହୁ ଅଯୋଜନର ଦରକାର
ବାହାସବୁ ଖେଳିବାକାରିଣ କୁନ୍ତା ପ୍ରବୃତ୍ତ
କରିଥିଲୁ ବାହୁ ପୋଟଗନ୍ଧକାନ୍ତିମିନ୍ ବେଳେ
ଓ ବାହୁ ଗୋପନିକାର ଦାସ ଆଦି
କାଳ ଯେଠେକିମାନ ନିମ୍ନକୁ କରାଇଛନ୍ତି ।

ବାହୁ ଆନାନାଥ ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାକୁ ସହରେ
ଏଠା ପିପଲସ ଅଧୋସିଏବକରୁ ଯେହି
କୃତିପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବାର ବଥାଥିଲ ବାହା ବଳି
ତମାର ତା ୧୮୮ ରଖିବେ ଏଠା ଲୁହବାଗୁ
ବତାରେ ବିଦିବା ଶାସ୍ତ୍ର ମେଜେଜୁର ସାହେବ
ଦିଲୁ ପ୍ରାନରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ବଦିବାର ଅନୁମତି
ଦେଇଥିଲୁ । ଯେହିଁ ପ୍ରାନରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ବଦିବ ବାହା କଲେବୁଥି କରେଥା ଏହି ରେ
ବନ୍ଦୀ କଲେବୁର ସମ୍ବନ୍ଧି ଅଟିଲ ଏବଂ
ଅନୁବାଦ ଗୁରୁଆ ଓ ପାତାକାମାନ ପାଞ୍ଜି
ପ୍ରାନରୁ ସଂଗୋରିତ କରିବାରେ କୁଟି କରୁ
ନାହାନ୍ତି । ଏ ସେହିପିମହି ଉପକାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଦିରା କରୁ ପିପଲସ ଅଧୋସି ଏବଂ
ବୌଦ୍ଧିରୁଷରେ କିଛି ହୁଏ କରିବେ ନାହିଁ
ଏବଂ ଅମ୍ଭେଦନ ଏବାନ୍ତ କାମନା କରୁ
ବଜା ଏଥୁରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟର ଲାଭକରନ୍ତି ।

— * —

କଲିବତାଠାରୁ ଯେହିଁ ପ୍ରକିଳନଖମାନେ
ଜାଗପୁସମିତିରେ ଯୋଗଦେବା କାରଣ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜଠାରୁ ପାତାକିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ଏଠା ଉତ୍ତଳସରୁର ପ୍ରକିଳନଦୟ ଓ ପଲ୍ୟ
ବେଳେବ ବଜାୟପୁସତିକିଥ ଇତା ଅବଶିଷ୍ଟ
ଜ ୧୯ ଏ ପ୍ରତିଥି ଜାହାଜରେ ଫେର ଅନୁ
ଧିଦେବୋ କରିବାକର ଯେହିଁରେ ଉତ୍ତଳ୍ପଦ୍ମେ
ମରଦିଲ୍ଲା ଓ ଅର୍କିଟ ଜାହାଜମାନ ମାତ୍ର ଖାରୁ
ସମ୍ବନ୍ଧ ସେହିଠାରେ ଓ ଗର ଶତବାରିକି
ଜାହାଜ ପହିର ବସିଯାଅନ୍ତେ ପ୍ରକିଳନଖମାନେ
ହଠାତ୍ ବୋଟମାନକରେ କୁଳକୁ ଗୁରୁ ଅଧି
ଲେ । ତପୁରେ କପ୍ରାକ ମାଲମାନ ଖଲମକର
ଦେଲାରୁ ଜାହାଜ ଭୟଇଠିଲ । ସୁଖର ବିଷୟ
ଜାହାଜ ମାତ୍ରଙ୍କାର ନାହିଁ ଜୋହିଲେ ଆଜି
ବଜାକାରେ ପେ କ କାଣ୍ଟ ପଜାନ୍ତା ଲାହା
କିଳା ଦିବସାର କ ପାରେ । ବିଥିତବୁଏ
ରେବାବାଲ ଦେଇବୁ ଏପର ହୋଇଥାର ।
ଦିରା କରୁ ଗବର୍ଣ୍ମମେଧ ଶାସ୍ତ୍ର ଏଥର
ପ୍ରକିଳନକରିବେବୁ । ଉତ୍ତଳସରୁର
ପ୍ରକିଳନଦୟ ମନ୍ଦ୍ରାଜର ରେଲବାଟେ ବାହୁଡ଼
ଅସଥିଲୁ ଏକ ଏହ ଦୂର ପୁରୁଷଙ୍କେ ଏ
ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ ।

ବିଗର ହୁର୍ମୁଳା କଟୀ ଉପଲକ୍ଷରେ ଅନୁ
ଧିଦେବୋ ଗୋଟିଏ ଶିଶ୍ରାବିଜ୍ଞାନ କାର
ସଂଗ ଦୋଷଧରୀର ସମାଦ ମିଳଇ । ହୁର୍ମୁ

ପୁରୀ ଉପଲକ୍ଷରେ ସେଠାଟେଣିନ୍ ସ୍ଥଳ ଦିନାଙ୍କ
କାଳ ବଢ଼ ହୁଅଛି । ଏକଷି ଜିନ୍ତୁ ସ୍ଥଳର
ହେଉପାଇଁ ବାହୁ ଭଗବାନରଗଣ ଦାସ ଗତ
ସମ୍ମରମାସ ତା ୨୯ ରଖ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ
ଅନୁଗୁଳତାକୁ ଯାଏବା କରି ହାଜିବୁବହୁରେ
ସେହିମାସ ତା ୨୨ ରଖରେ ସ୍ଥଳ ହାଧା
(ଅଧି) ହୋଇ ବନ୍ଦଦେବାର ଦର୍ଜକଲେ
ମଧ୍ୟ ଉପରବରୀ ଅନୁଗୁଳତାର ବରମାସ ତା ୨୮ ରଖ-
ରଖରେ ଅନୁଗୁଳତାରେ ପଦ୍ମଶିଖ ସେବନ
ସ୍ଥଳରେ ଉପାଇଁ ହୋଇଥିବାର ହାଜିବ ବ-
ହିରେ ଲେଖିଦେବ ଯେହି ତା ୨୮ ରଖରେ
ସ୍ଥଳ ଶୋଇ ଦୋଧେଥିବାର ଜିନ୍ତୁ ଜିନ୍ତାର
ତତ୍ତ୍ଵିଲଦାର ଓ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର କଥା ଇନ୍ଦ୍ର ଇନ-
ଧୋକରଙ୍ଗ ସମୀପକୁ ଘରୋଟ କଲେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଜିନ୍ତୁ ଜିନ୍ତାର ଧରି ପଡ଼ିଅଛି ।
ଶିକ୍ଷାବିଭାଗରେ ମାନୁରମାନେ ଯେବେ ଜାଳ
କରିବାକୁ ଶିଖିବେ ତେବେ ଅତ୍ର ରକ୍ଷା ନାହିଁ ।
ଭରତୀ କର୍ତ୍ତୃ ଏହି ବୀଷକଙ୍କୁ ତତ୍ତ୍ଵିଲଦାର
ଏହି ଜନ୍ମରୁକ୍ଷନଶୈଳର ମହୋଦୟମାନେ
ଉଚିତଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଦିଇ କରିବେ ନାହିଁ ।

ଚଲଇ ନୂତନ ଦର୍ଶ ଆବମୂରେ ବିଧ ଅନୁ-
ପ୍ରାୟୀ ବେବେଳ ହଂଶଙ୍କ ଓ ଦେଖିବୁଲୁ-
ଛକୁ ଉପାୟ ମିଳ ଅଛି । ଜନ୍ମପୁର ମହାବଜା
ବାହାଦୁର ସବୋଇ ଉପାୟ ଅର୍ଥାତ୍ ବେ, ବି,
ସି, ଏସ୍, ଆଇ, ଏବଂ ଉତ୍ତରପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ-
ବ୍ୟବସ୍ଥାପକବଜାର ସହ୍ୟ ମାନ୍ୟବର ସମ୍ମଦ
ଅନୁଭବ ଖାଲୀ ବାହାଦୁର କେ, ବି, ଏସ୍, ଆଇ
ଉପାୟ ଘାଟାଅଛନ୍ତି । ହାତକରବାଦର କେବେ
ମାଳ ମନ୍ଦି ଓ ଜୁମର୍କର ମନ୍ଦାଗଲା ଏବଂ
କୋଚନର ଶକ୍ତା କେ, ବି, ଆଇ, ବି, ଉପାୟ-
ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ପ୍ରଥମୋତ୍ତ ଉପାୟ ଉଚ୍ଚା
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାୟପ୍ରାୟକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ହଂଶଙ୍କ ସଖୀ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ, ଏବାଲିବାର
ତେଣାର ନାମ ଗନ୍ଧ ନାହିଁ ଏବଂ ଭାରତର
ସେ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଲୋକେ ବିଶ୍ଵ ବୋଲ ଉପାୟ
ପାଇଅଛନ୍ତି ତାକା ମଧ୍ୟ ନୁହଇ । ଲୋକେ
ଶାହାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲ ବିହନ୍ତି ବକ୍ରମୀନେଷ୍ଠ
ତାହାକୁ ଅଜ୍ଞ କରିବେ ଦେଖନ୍ତି । ଏବା
ତିରବାଳ ଅମ୍ବେଶରେ ଦେଖି ଅସ୍ତର୍ଣ୍ଣି ।
କେବେ ଦେଲେ, ସେ କୃତହାମ ପାଳ ପ୍ରତିବି
ଶକ୍ରମୀନେଷ୍ଠ ତୁମ୍ଭ ପଥରେ ପତକ ବୁଝନ୍ତିତାହା
ଜେବେବାଟ । ଗାନ୍ଧା ହେତୁ ନୟ ସର୍ବଜ୍ଞ-

ଲକ୍ଷ ମିଳ ବାହାଦୁର ସି, ଅଇ, ଲ, ତି, ଏଲ
ଶଙ୍କା ଉପାଧ ପାପ ହୋଇଥିବାର ଦେଖି
ଆମେମାନେ ଅଜନ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର
ଆମୂଳକ ବିବେଚନରେ ଅନେକ ବିଳମ୍ବରେ
ନିଃ ମହାଶୟ ଏ ଉପାଧ ପାଇଥିଲୁଛି ଏବଂ ସେ
ଯେ ଏହାଠାରୁ ଆହୁର ବଡ଼' ଉପାଧର
ଯୋଗି ବୋଲି ବାହୁଦିଲ୍ ।

— * —

ଏ ସପ୍ରାବରେ ବୃଦ୍ଧିଦେଖିଲୁ ସେଉଁ ସମାଦି-
ମାନ ଅସିଥିଲା ଭାବା ସକା ଆଶାନ୍ତିଷ୍ଠିତ
ଅଟେ । ଜକାଏଣ ଛାଇବାର ନାମଗ୍ରହାର
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଘଟକାର ସମାଦତ ଧ୍ୟାନବାହିକମେ
ଆସୁଥିଲା ମାତ୍ର ସେ ସବୁକଥା ଦେଇ ପାଠକ-
ମାନଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ ବିଜବାର ପ୍ରୟୋକଳ ହାହୁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ମିଆନଠାରୁ ଅଳକ ସାଇଥିବା ଜାବ-
ବାହବମାନେ ଅଫିରି ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସିଂହାସନ କର ଏକ ଅଳ୍ପକଣେ
ଗୁରୁଚରତୁପେ ଅହବ ହୋଇଥିବାର ସମାଦ
ମିଳଇ । ଜକାଏଗମାନେ ଏମାନଙ୍କଠାରୁ
କେତେବେଳ ଗୁରୁ, ଗୋଟି, ବାରଦି ଓ ଅଞ୍ଚାଦ ଦେବ
ପଳାଇଅଛନ୍ତି । ନିକୁଟିଜଳରେ ପ୍ରାୟ
କ ୩୦୦ ଶତବାରୀର ଉତ୍ତରକଟାକ ପ୍ରାମଳ୍ଲ ଆହ-
ମଣି କର ଯାହାକୁ ପୋଡ଼ି ପକାଇଅଛନ୍ତି ।
ଏମାନେ ଜଣେ ସୂଲିଷନେବ ଓ ଜ ଓ ଶ
ପ୍ରାମବସିଙ୍କୁ ଶତବାର ମାର ପକାର ଆଜେକ
ସମ୍ଭାବି ସହି ପ୍ରାୟ କ ୪୦ ଶତବିଲେକିମୁକ୍ତ
ବନ୍ଦ କର ଦେଇ ଯାଇଥିଲେ ମାନ ଦଂଶୁର-
ଦେଇ ପଣ୍ଡାତ୍ରମନ କପ କେତେବେଳ ସମ୍ଭାବି ଓ
ବେଳେବେଳେ ଲୋକଙ୍କୁ ଭବାର କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏ କିନ୍ତୁରେ ଦୋଷବୋ ସଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ପୁରିଥର
ଗତ ଦସମ୍ବର ମାର ତା ୨୪ ଦିନରେ ଲଜ୍ଜାର
ହୋଇ ଯାଇଥିବାର ସମାଦ ମିଳଇ । ଏଥିରେ
ଦୋଷବୋ କର ଏବଂ ଲାଗୁଛିକପରିବୁ ଜଣେ
ପୁଲିଷ୍ଟିମେବ ଓ ଜ ୧ ଶ ଗ୍ରାମବାସୀ ଅନ୍ତର
ହୋଇଥିବାର କଥାର କୃତ । ବଡ଼ ୧୦୦ ରକ୍ତକଟା
ମତରେ ବନ୍ଦ ଏ ମର ଗାଇର ବନ୍ଦ ଅଛନ୍ତି ।

ମାହାକାର କୁତ୍ରଗ୍ରହ ସାଥୀସ୍ଵାକ୍ଷର ଖଲବି
ପାଇଁ କୁଳକବସ୍ତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟୁକୁ ଆବେଦନ
ପଠାଇବା ପଶୁରେ ଯହ କରୁଥିବାର ପାଠେ-
ମାନେ ଅବଶ୍ୱ ଅଛନ୍ତି । ଏହିଗ୍ରହ ତା * ରି
ଖରେ ରହୁ ସରଜର୍ତ୍ତବ ଏକ ଅବେଦନପାଇଁ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟୁକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ଏଥିରେ

ଏ କଗରର ପ୍ରଥାଳ କିମ୍ବା ମନେ ଓ ବେସର-
କାରୀ ଲଂବେଜମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁପ୍ତ ହାନୀ-
ଧାଦେବ ଓ ଧାରିସାହେବମାନେ ସେତୋପଦ୍ଧତିକ
ସ୍ଵାଷର କରାଯାଇନ୍ତି । ମୋଟରେ ଜ ୨୫ * ଶା-
କର ସାମର ହୋଇଅଛି । ଅବେଦନକାରୀ-
ମାନେ ମନ୍ଦମାର ଦ୍ୱାରା ସଂକ୍ଷେପରେ ଲେଖି
ଗୋଲାନ୍ତି ସେ ସାଧାରୁ କୌଣସି ମନ ଅଭି-
ପ୍ରାୟରେ ଅପଣା ପ୍ରିୟକଣର ଦତ୍ତା କରିଲାହଁ ।
କେବଳ ସେ ଦୁଇ କମିଟାର ସୀମାନାଥ
ଦୟର ଅଭ୍ୟାସର ଓ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯୋଗ୍ୟ ତାର
କୌଣସିମନ୍ତରେ ରଖା କରି କ ପାଇ ଦରାର
ହୋଇ ବଧ କରାଯାଇ । ଏଥର ଦ୍ୱାରା ସେ
ଶୁଣାଯାଇ ତାହାର ଦୁଇମୁଦ୍ରା କରାଯାଇ ଦୋଇଅଛି । ଏହି
ଦଟନରେ ସୀମାନାଥର ଜନସାଧାରଣଙ୍କର
ସମ ଜନ୍ମାଇଛି ଓ ସମ୍ମତ ଆଜି ନରଚୂପରେ
ଏକ ଅସ୍ତର ମଣି ଦୂର କରୁଥାଇନ୍ତି । ତାହା
ଅବେଦନକପତ୍ରରେ ଏହି ପ୍ରକାର ଅନେକ ଦୂର
କରାଦୋଇଥାଇ ଓ ଆମ୍ବେମାନେ ଉରସା କରୁଛି
ସେ ଗବ୍ରୀମେସା କହି ପ୍ରତି ବିହିତ ବିବେଚନା
କରିବେ । ବାସ୍ତବରେ ସାଧୁତାକୁ ବିଘ୍ନକୁ ଯାତ
ଥିଲେ ଓ ଗବ୍ରୀମେସା ଜାହା ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ
ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଜୁରିତ ହେବେ ଲାହଁ ।
ବଜାଳାହିତାର ଏମ୍ବେଳେଜୀର ଦତ୍ତାକାନ୍ତି
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମନ୍ଦମାରେ ନିଃନ ଯାଚାନୀକଳ
ଦ୍ୱାରାନ୍ତରଥରେ ପାଇଥିଲ । ବଜାଳାହିତ
ଅବେଦନରେ କିଛିଦିନେ ଗବ୍ରୀମେସାକୁ ଦୂର
ମୁକ୍ତି ଲାଭକଲ । ସାଧୁତାକୁ ଅବସ୍ଥା ହୁଏ
ଅଛି ସେ କାହାକି ମୁକ୍ତ କରିବ ? ଯମେ
ମାନେ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛେ ସେପରମନ୍ତମୁକ୍ତ
ଓ ଦିବେଶ କେନ୍ତି ସାଦେବ ଏହାକୁ ଏହା
କେବଳକେନ୍ତିଦେବାର ଅଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ କରିବୋ

ଗପ ଶୁଣିବାର ସନ୍ଧାନସମୟରେ ଏହା
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କୁଞ୍ଚାନଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟବୃଦ୍ଧରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରକଳ୍ପରେ
କାହାର ବନ୍ଦଳର କର୍ମଚାରୀଙ୍କାଥୀ କୁଞ୍ଚାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଘୋଟିଏ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିଲେ ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠାବ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଅଧିକ ହୋଇ ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ନିରାକୃତ ଅଳ୍ପ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଏମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାବ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଅଧିକ । କର୍ମଚାରୀଙ୍କରେ
କାହାର ମହାସମୟ ଘୋଟିଏ ଗାନ୍ଧି ଗାୟକ କରା
ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଜ୍ଜରେତେ
ଘୋଟିଥିଲା ଏହି ବାହୁନ କଣ୍ଠ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହାତରେ

2

ଗୀର ଏବଂ ସଙ୍କାର୍ତ୍ତକ ଶୁଣିବାକୁ ନଥୁର ହେ
ଲୟନ୍କା । କେବଳ ବାବୁ ଲକିଲମୋହନ
ଚନ୍ଦ୍ରଭାର୍ତ୍ତ ସାବଦ ଦସ୍ତୁର ଅନୁଯାୟୀ ସଙ୍କାର୍ତ୍ତ
ଜରେ କାହିଁ କରୁଁ ମୁହଁକ୍ଷୁପ୍ରସ୍ତ ଦେବାରୁ
ଗୋଲମାଳଯୋଗେ ସଙ୍କାର୍ତ୍ତକ ଉଲବୃଷେ
ଦୋର ପାରିଲା ନାହିଁ । ବକ୍ତଵ୍ୟର ବିଷୟ
ଦୟ ନବାଚିତ ଦୋର ନ ଥିଲା କିମା ବକ୍ତଵ୍ୟର
ଶ୍ରୀ ଦେହ ସନ୍ତୋଷଲୟ କରିଥିବାର ଜଣା
କା ଗଲା । ଏଠାରେ କେବେଗୋଡ଼ି ସୁଲବାଳକ
ନିକଥନ୍ତ ଧ୍ୟାଗ କରି ବ୍ରାହ୍ମିନ୍ଦରେ ପାଇବ ବା
ଜ୍ଞପତିଦୋଷଥିବାରୁ ଯେ ଯୋର ଆନ୍ଦୋଳନ
ଦୋଷଥିଲା ତହିଁ ସଙ୍କରିତେ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କ-
ପତ୍ରକୁ ନଦିଲଳ ବାବୁ ଓକାଳଣ କରିବାକୁ
ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ଗାନ୍ଧମତରେ ଆନ୍ଦୋଳନ
ଅନ୍ତରକ କରିବା ଉଲ ଦୋର ନାହିଁ । ସେ
ଜୟନ୍ତି “ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରକ ବା ଅବାଧ ଦେଲେଇବାରୁ
ସାକୁଳ୍ୟ ବାଟକୁ ଥଣ୍ଡିବାବଖଣ୍ଡର ପିତାର
ତାତ୍ତ୍ଵବା କହିବା ଅନ୍ୟାୟ ଏବଂ ପାଇକୁ ଯେ-
କୃପ ଷ୍ଟୁର ଓ ପିତାର ଦେବ ସେବୁପ ଜ୍ଞାଦ୍ୟ ଓ
ପାମାୟ ଯୋଗାଇବା ଡିତିତ” । ଅର୍ଥାତ୍ ପିତା
ସେହିଠାରେ ତାତ୍ତ୍ଵବାର ପ୍ରୟୋଜନୀୟତା
ଦୋଷ କରିବେ ସେଠାରେ ସୁଦା ତାତ୍ତ୍ଵବା
କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଅବୈଧ କ୍ଷୟା ପିତାର
ଦେଲେ ସବା ପାଇବ କହିଲେହ ଓ ମଦଗ
ଯୋଗାଇବାକୁ ଦେବ ! ବକ୍ତାର ଉଦେଶ୍ୟ
ମହାତ୍ମ ଦୋର ପାରେ ମାତ୍ର ସେ ତାହା କଷ-
ଦୂଷେ ପ୍ରକାଶ କରି ପାରି ନାହାନ୍ତି । ଏମନ୍ତ-
କାଳ ତାହା ସେ ଦୂର ଲଗିଲା ନାହିଁ ଏଥି-
ରେ କହନ୍ତ ବ ଅଛି ?

ଲେଖିଟକଳ, ସମୟରେ ଲଂଘନମାନେ
ଆପଣାରେ ସମର୍ଥନ କରିବା ବାରଗ ଏକଷରୁ
ହେଉଥିବା ଦୟାପୁ ପାଠକେ ଅବଶ୍ୟ
ଅବଶ୍ୟ ! ତକ୍କୁସବୁ ଜୀବିତ-ବିଜେଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏକ ଅବେଦନପତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଯଙ୍କୁ
ପ୍ରସରିତ କାରାରାହୁା ଅୟବ୍ୟଧି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସେବେବେଳେ କୌଣସି ନୃତ୍ୟ ଥାଇନ ସୃଷ୍ଟି
ନୟବାର ଅବସର ତୁର୍ବ ତେବେଳ ସେହି
ସମୟରେ ବିଜେଟ—ବ୍ୟବସ୍ଥାପନବସରରେ
କରୁରାହ ଦୁଆଇ କରୁବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା
କରେ କେବଳ ଅଛିଗଲୁ ଗଜେଟରେ ଶପା
ହୋଇଥାଏ । ସୁତରଂ ବିଜେଟ ପ୍ରାୟ ସରେଇ
ପ୍ରହାରେ ପ୍ରସର ହୋଇ ସାଥୀବନରେ ପ୍ରତି—

ଶୀଘ୍ର ହୃଥର ମାତ୍ର ସାଧାରଣକୁ ଉପ୍ରଦେଶ
କିଛିମାତି ବହିବାକୁ ସମୟ ରା ସୁକିଧା ଦିଆଯାଏ
ନାହିଁ । ଏପରି ସ୍ଵାତି ଯେ ଅଜାବ ଦୂଷଣୀୟ
ଗାହା ସହୃଦୟ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନ୍ଦକେ ସ୍ଥାନକାର
କରିବେ । ଉତ୍ତରରୁ କୋଟିୟ ଟଙ୍କା ଆୟ
ହୋଇ କୋଟିୟ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥାରୁ ଉପାର୍ଜି
ଭବତର ଧଳାଗାର ଶୁଣ୍ୟ ପଡ଼ିଥାରୁ ମଧ୍ୟ ଏକ-
ଦିକରେ ସେପରି ନୂତନ ଟାକ୍ସ ବସାଇବାର
ପ୍ରୟୋଜନୀୟତା ଦିନ । ବର୍ତ୍ତୁଅଛି ସେହିପରି
ଗ୍ରା ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିବାର ଅଶ୍ଵଙ୍କା ରହିଥିଲା । ଏମ-
ନୁହୁଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କ ଭାପରେ ସେ ଗୋଟିଏ
ପୁରୁତର ଦୟିର ଉପରୁତ ହୋଇଥାଏ ଏଥରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏବଂ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ
ଲୋକମାନଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଗ୍ରହଣ କରିବାଦ୍ୱାରା
ସର୍ବପ୍ରକାରେ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ଓ ଅବସନ୍ନୋଷ
ବିଦୁରତ ବରିବା ଉଚିତ ହେଉଥାରୁ
ତହିଁରେ ଏକପରିବର୍ତ୍ତନ ସେବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ
ଅଧିକବଳ ପ୍ରାପ୍ତହୋଇ ସ୍ଥାପି ଦେବେ ତବ୍ବି ପ
ଅକ୍ଷୟପରେ ସାଧାରଣକୁ ପରମର୍ପରେ ନାନା-
ରଘ୍ୟ ଭାବକଳଦ୍ୱାରା ଆୟ ଦୟା ସୁନ୍ଦରରୁପେ
ଚଳିପାରିବ । ଏଗେଦିନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କର
ଏ ବିଷୟରେ ଦୃଷ୍ଟି ନ ପଡ଼ିବା ଅୟର୍ପଦର
ବିଷୟ ଅଟକ । ଭାଲୁସବ କଲିକତାର ବଣିକ-
ମେଇରୁ ଏ ବିଷୟରେ ସେ ଅବେଦନପତ୍ର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଥାଏ ଗାହା ଭାଲୁସବର
ନାନାମୁସଙ୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରଇଥାଏନ୍ତି । ଏଥିର-
ଭାବୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଯେବେ ଏଥିକ ବାଜ ନ
ଡେଇବେ ତେବେ ସେ ବହୁତ ନିମାଶୁଳକନ
ଦେବେ ଏହା ନିର୍ମୟ ।

ଗରସପ୍ରାଦରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଖଣ୍ଡି
ଇଂରାଜ ପ୍ରେରଣପଦିରୁ ଧାଠକେ ଅବଳମ୍ବନ
ହୋଇଥିବେ ସେ ବାକୁ ମୋଟାଳବନିହି ଦାର
ପସାନ୍ତକ ହେବାପାଇଁ ଜୀବନ ଲାଜୁମେକୁରଙ୍ଗ
ସମୀପରେ ବରଖାସ୍ତ୍ର ବରଥିଲେ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନ
ବରଥିଲେ ସେ ତାଙ୍କୁ ପସାନ୍ତର ଦିବ୍ସ ଯେତେ
ମୈଲବ ଉଚ୍ଛବି ଅର୍ଦ୍ଧବିତାଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନବାଗଙ୍କରେ
ସେ ପ୍ରଥମ ହେବ ଅଥବା ସାଧାରଣତାଲିକାରେ
ପ୍ରଥମ ଦଶଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ ହାହାକୁ
ଓ ବାଜା ଅର୍ଦ୍ଧବି ଧେଉଣ୍ଡର ସାଧାରଣତାଲି-
କାରେ ପ୍ରଥମମୁଣ୍ଡଳ ପାଇଯାକୁ ପ୍ରଶ୍ନବାଗଙ୍କରେ
ପ୍ରଥମ ଦଶ ଜଣ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥାଇବ ଭକ୍ତ
ଶତକ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ଆଜି ଏ କିମ୍ବୁ
ପସାନ୍ତାର୍ଥିମାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣାଇବାପାଇଁ ଲେଖି-

ଥିଲେ । କିଏଥି ରହୁପେକୁ ମହୋଦୟ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଦିବଖାସ୍ତ ବିଳମ୍ବରେ ପାଇଥିବାରୁ ଗୋପାଳ-
ବାହୁକୁ ଅଗମିବର୍ଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବା-
ପାଇଁ ଲେଖିଲେ ଗୋପାଳ ଶାକୁ ପଦିରୁ
ପ୍ରକାଶ ସେ ସେ ପଶୁକ୍ଷକ ଦେବାପାଇଁ ଏଥୁ-
ପୂର୍ବ ଦର୍ଶ ମଧ୍ୟ ରହି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର
ସେ ଦିବଖାସ୍ତ ସବା ଉଚିତ ସମୟରେ ଆପି-
ନ ଥିବା ହେଉବାଦରେ କିଏଥି ଉକଣ୍ଠେକୁ
ମହୋଦୟ ତାଙ୍କ ରହି ପୂର୍ଣ୍ଣକରିପାରିଲେ ନାହିଁ ।
କିଏଥି ଉକଣ୍ଠେକୁ ଗୋପାଳ ବାହୁକ୍ଷପରି
ପେଣୁଗୁ ବିବହାର କରିଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ
ଅମ୍ବେମାଳେ ଥର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟର ଦୋଷଅଛୁ ।
ବାହାରର ଲୋକେ ଶିଖାବାର୍ଯ୍ୟପ୍ରକଳ ରେତେ
ମକୋପୋଗୀ ଦେବାର ଦେଖାଲାଗୁହଁ । ଗୋ-
ପାଳ ବାହୁ ଯେବେ ସୁରଃ ପ୍ରଦୂତ ହୋଇ
କିଏଥି ଉକଣ୍ଠେକୁ ଥର୍ଯ୍ୟ ଉକଣ୍ଠେକୁ ମହୋଦୟ
ବି ମନେ କରି ତାହାକୁ ଏବତୁଳ ସୁନ୍ଦର-
ବାର୍ଯ୍ୟରୁ ପରହିସୁ କରିବାର ପଥ ପରି-
ଷ୍ଟାଚ କଲେ ଅମ୍ବେମାଳେ ରୂପେଣାରୁ କାହିଁ ।
ପଶୁକ୍ଷକ ଦେବା ସକାରେ ସେ ଦିବଖାସ୍ତ
କରିବାକୁ ହୁଏ ଏହା ଅମ୍ବେମାଳକୁ ଜଣା ନାହିଁ ।
କିଏଥି ଉକଣ୍ଠେକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟପ୍ରାଣ ପ୍ରାୟ ଉପ-
ର୍ଯ୍ୟକୁ ଲେବ ଦେଖି ପଶୁକ୍ଷକ ନିଯନ୍ତ୍ର କରିନ୍ତି ।
ସେବେ ଗୋପାଳବାହୁକୁ କିଏଥି ଉକଣ୍ଠେକୁ
ନୁହିଥାନ୍ତି ବି ଅବା ଅଳ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ
ଡ଼ିଆର ଆନ୍ତି ତେବେ ସେ ପ୍ରଥମେ ଥିବେ-
ନ କଲ ସମୟରେ କିଏଥି ଉକଣ୍ଠେକୁ
ହୋଦୟ ତାବା ହୁଏ ଉତ୍ତିଥିଲେ ତଳିର
ର୍ପକୁ ତାଙ୍କଜାମ ଦେଇଥାଇନ୍ତେ । ମାତ୍ର
ମଞ୍ଚ ସନ୍ଦର ପ୍ରସାଦକାଣ୍ଡ ଉପମୁକ୍ତିଲୋକକୁ
ପର ଭାବରେ ବାହୁଦିନର କିଏଥି ଉକଣ୍ଠେ-
ର ମହୋଦୟ ସେ ସୁବିବେଚନାର କାର୍ଯ୍ୟ
ର ନାହାନ୍ତି ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ପଶୁ-
କ କିଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମ୍ବେମାଳେ
ଉକାଳ ତାଙ୍କାର କର ଅସାର୍ଥ ଏହି ଏ ସବୁ
ଶ୍ରୀ ଦେଖି କିଏ ମନେ ନ କରିବ ଯେ
ଏ ବିଜ୍ଞାନ ଗୁରୁ ଉଦସ୍ୟ ଅଛି ?

ଅର୍ଥର ସବୁଦ୍ଧିବିଦୀର ୫

ବୁଝଇ ପାଇ ଶୁଣି ।

ମନୁଷ୍ୟମାତ୍ରକେ ପରିବାର ସେଇ ସୁଧ୍ୱ-

ଶୁଣନ୍ତରେ ଉହିବାକୁ ଲଜ୍ଜାକ ଦୁଆରୀ ଏପରିବାର
ଭାବ ସାଧାରଣରେ ସ୍ଵର୍ଗବିଷିକ ମଧ୍ୟ
ଯାହା ଅକ୍ଷୟମୂର୍ତ୍ତରେ ପଞ୍ଚନ ହୋଇଥାରେ
ଦିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଗାଗ୍ୟବିଶ୍ଵାସ କାର୍ଯ୍ୟତ୍ତାର ଅପରାଧ-
ଫଳ ପଟିଲ । ଅଧିକାଂଶଲେକେ ଘୃଣ
କରିବା ଅଭ୍ୟବରେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଓ ମୋହର ହୋଇ
ଜାବନର ଯୌବନାବସ୍ତ୍ରାରୁ ମୃଗାବସ୍ତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୁଃଖରେ ସମୟ ଅଛିବାହିନ କରନ୍ତି । କେହିଏ
ଅପରାଧ ଭାଗ୍ୟବିପରେ ହୋଇପାଇବ କର
ଅନନ୍ତ ଉପାୟ ହୋଇ ସେହି କୁଥର୍ବ୍ୟ-
ବର ମୋହଜ୍ଜାଳରେ ନିପଢ଼ିଲ ଦୁଆରୀ ଏବା
ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ୟ ଜାବନକୁ କଷ୍ଟ ଓ ପରିପାପରେ ଘେବ
ଦରନ୍ତି । ଦୁଃଖ କରିଯୁ ସେ ଲୋକେ
ଜାଣି ଗୁଣ ବୁଦ୍ଧି ବହୁ, ଓ ଅପରାଧର ବିଭିନ୍ନତା
ବେଳ୍ତିରୁ ପ୍ରବାପିତ ଦୁଇ ଦୁଖ ଲାହାନ୍ତି ।
ଅବ୍ୟକ୍ତ ଓ ଅଞ୍ଜଳିମଳେକ ଦେବଲ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପତି ଦୁଷ୍ଟି ରଖେ ଯାହାର ଅଗ୍ର ପଥାର ବିରାମ
ବନ୍ଦର ଲାହାନ୍ତି । ଅଦ୍ୟ ସେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଲକ୍ଷ୍ୟରେ
କରୁଥିବୁ କେବାରେ ଲୁପିକ୍ଷା ହୋଇ କରୁ
ସମ୍ମରତ୍ୟାହାରେ ମେସ୍ତାନାପରେ ସମୟାଳବାହିର
କରୁଥିଲୁ କଳ୍ପ ଦୁଇତ ଭୁଣ୍ଡାବକ ମଳିପାରେ କି
ନା ସନ୍ଦେହ । ଅଦ୍ୟ ଯାହା ସେ ଉପାର୍କନ
କରିଥିଲୁ ଭର୍ତ୍ତାମୁଖ କର୍ମ୍ୟ କରିବାକ
ଯମମାତ୍ର କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ କିନ୍ତୁ ଦୁଇତ କଳ୍ପ
କିନ୍ତୁ ପାପହେଲୁ ଲାହାନ୍ତି । ସୁହରା କିମଦାସର
ଦେବତାରେ ଦଳସାହିତ ଭରିବାକୁ ଦେଲ
କିନ୍ତୁ ସହ୍ୟକ୍ଷମା ପନ୍ଥରେ ଏକମୂଳ ବିମୃତର
ଫଳ ଦେବେ ଅଶା ଲବ୍ଧିତା ନ ପାଇବ
ଯାହାର ଅଦ୍ୟ ଯେଉଁ ଅତିବାହିତ ଦେବ
କଳ୍ପ ପନ୍ଥରେ ଠିକ୍ କରନ୍ତୁପୁଣ୍ୟ, ସେ ଉଦ୍‌
ପାପହେଲୁ ଦୁଷ୍ଟି ରଖି କର୍ତ୍ତମାଳର କାର୍ଯ୍ୟ
ଦରନ୍ତା । ସେ ଅଦ୍ୟ ଯାହା ଅର୍ଜନ କରିବ
ତହିଁରୁ ଦିନ କଳ୍ପ ନବାଯେ ସାହା କା କରି
ସମ୍ବାଦ୍ୟ କର୍ମ୍ୟ କରଇ ଲାହାନ୍ତି କାପ୍ରିକକ ସହ୍ୟ
କ୍ଷମା ପନ୍ଥର ଦୂରାରୁ ବାର୍ଷିକରେ ପରିପାତ
କରିବାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୁଆରୀ । ଶାକ୍ୟ ଚାରି-
ଅବ୍ୟକ୍ତ “କଳତ୍ତେବେଳ ପାଦେଳ ଶିଖିବେ-
କେବ କରିମାନ” ।

ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟକର୍ତ୍ତା

ଏଠା ମିଛୁନ୍ଦିପଲ କମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଜ୍ଞାତନ
ଧାରାମୀ ସୋମବାର ଶାହୀ ରାଜ୍ ଦିବୀ ବାର-
ପଞ୍ଚମୀ ସମ୍ମର୍ଥ ଦେଖାର ପାଠୁମାତ୍ରେ ଅଭି-

କର ଥିଲା । ପ୍ରଥମଥର କିବାଚକରେ
ସେପର ପଢିଯୋଗିଲା ହୋଇଥିଲ ଏଥର
ସେପର ଦେବାର ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । ତୁ ତ
କିନ ବାର୍ତ୍ତା ରହି ଅଳ୍ପ ସବୁ ବାର୍ତ୍ତରେ ସେଇବ
କମେଶଳର ଆବଶ୍ୟକ ରେତୁଳ ମନୋମାଳ
ହୋଇଥିଲା । କମେଶଳର ମନେ ପାଇ କରିବା
ପରରେ ଟାକୁବାୟି ଗ୍ରେହମାଳର ରୂପୀଥିଲା
ଏଥର କାରିଗା ଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ତରେ କହିଲା କ
ସେମାନେ ମନୋମାଳର ସମୟ ଜାଣି ପାଇଲେ
ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ ମେଳିଷ୍ଠରବିଦ୍ୟା ଏଥର
ବିଜ୍ଞାପନ ସାହିମରେ ଦିଆ ହୋଇଥିଲୁ ଓ
ଆମେମାନେ ଏ ବିଷୟ ପୁନଃ ଏ ପଢ଼ିବାରେ
ଲେଖିଥିଲୁ । ଏହି ଉତ୍ତର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଏଥର
ବିଜ୍ଞାପନ ଏ କରିବରେ ଦୟା ଯାଇଥିଲା ।
ତଥାର ସେବେ ଟାକୁବାୟିମାଳେ ଡାରୀ ନ
ପାଇଲେ ତେବେ କାହାର ଦୋଷ ? ସେମାନଙ୍କ
ଅମରାଯୋଗ ଓ ଅଳ୍ପସ୍ୟ କଲା ଏଥର
ଅଳ୍ପ କିମ୍ବା କାରିଗା ହୋଇ କି ପାରେ ଓ
ଏହା ନିଷିଦ୍ଧ ସଙ୍କୁଦ୍ଧାୟନ ପକ୍ଷରେ ନନ୍ଦମୟ
ଅଛନ୍ତି । ସେ ଯାଦା ହେଉ ସେଥିରେ ତେବେ
ଯତି ଏହି ନାହିଁ କାରଣ ମନୋମାଳ କମେଶଳ-
ରକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା ଅଳ୍ପ ଥିଲେବେଳେ ଉପସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାଳେ ମନୋମାଳ ହୋଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କରାଗ
କାର୍ଯ୍ୟ ସାହିମରୁପେ ଚଳ ପାରେ । ସେମାନଙ୍କ
ନାମ ପୂର୍ବେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅଛି ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାରୁ ନଧୁସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା,
ଜୁଗହୋଦଳ ସଥି ଓ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମନୋମାଳ
ମନୋମାଳ ହୋଇ ନିଷାତିର ଦେବା ପ୍ରକାଶ
ଦେଇ ପ୍ରକାଶ ଦେଇ କାହାନ୍ତି ।

ସେଇଁ ବାର୍ତ୍ତର କିବାଚକ ଯେହିଁ ସ୍ଵାକର୍ଷ
ଓ ଯେହିଁ ବର୍ଣ୍ଣିତକାରୀ ହେବ ତାହା ହିଁମେ
ପ୍ରକାଶିତ ହେଲ ସଥା ।—

ବାର୍ତ୍ତର ସେହିଁ ଶବ୍ଦରେ	ସେହିଁ ଦର୍ଶନୀୟ ଲେଖକ ହେବେ
ନିଷର କିବାଚକରେବ	
୧ ମାତ୍ରମଠ	କାରୁ ପମ୍ବାର୍ଯ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ
୨ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରେଥେ	ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟା ପାତେବ
୩ ସବ ଉତ୍ତର ଦେବା	କାରୁ କର୍ମଚାରୀ ମାନୁଷର
ଅର୍ଥାତ୍ ନିରାପତ୍ତି	ବକଳମୁଖୀତିତ ଉତ୍ତରମୁଦ୍ରା
ଅତି ବୋଠା	
୪ ମନୋମାଳ କରେଥେ	ଦ୍ୱାରୀପନନ୍ଦି ପାତେବ
୫ ବୋରାଧିନ୍ଦ୍ର	ଏହର ସାଂହିତ୍ୟ
୬ ମୁନପିଲ ଦାଳ	କାରୁ ପର୍ବତିନ୍ଦ୍ର ପାତା
୭ ଅବଦୀନ ମନ୍ଦିରର	କାରୁ ବନବିହାର ପାତା
୮ ମନୋମାଳକୋଠା	„ ମନୋମାଳ ପ୍ରତି
ବକଳ ଦେବାର	
୯ ମନୋମାଳକୋଠାରେ	ପର୍ବତ ପାତା

ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କର ଗ୍ରେଟ
ବନାଇବା ହେତୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଅଛେବି
ଗ୍ରେଟରମାନେ ସେ ସ୍ଥାନମାନରେ ଠିକ୍
ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ମଜୋହାର ବିନ୍ଦୁଶଳିତମାନଙ୍କ ନଥରୁ
ସାହାଜ୍ଞୀ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ଜାଗନ୍ତି ହାତ ସଂଖ୍ରମେ
ମର ଦେଇ ଆଖିବେ । ଆମେମାନେ
ଅଛେବି ଯୁଦ୍ଧ ଏ ଅଧିକାର ପାଇଥିବୁ ଓ
ଏହାହାର ଦେଶର ଉପବାର ଓ ମଜୋହା
ଅବଶ୍ୟ ହେବ, ଦୀର୍ଘ ନ ହେଲେ କିମେ,
ସେ ହେବ ଏଥରେ ସଂନତିକାହିଁ । ଏଥିପରି
ହେଲା ଓ ଅଳ୍ପଧ କରିବା ନିଭାନ୍ତି ଅନୁଭବ ।
ଶହୀତକ ସ୍ଥାନରେ ଅନେବି ଗ୍ରେଟର ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲେ ଏ ପ୍ରଥା ପ୍ରତି ଲେବନର ଅସ୍ତ୍ର ଓ
ଶରୀରକାର ପ୍ରାଣ ପଇବ ଓ ଏହା କରି-
ଦୂର ରହି । ଏହରେ ଅନ୍ତରୁ ଦେଖାଇବେ
ଏ ଅଧିକାରର କଷାୟବାର ସମ୍ବନ୍ଧ । ଅଛେବି
ଆମେମାନେ ଦିବସ କରୁଁ ସେ ସମ୍ପ୍ରଦୟ
ଗ୍ରେଟରମାନେ ନିରାକଳ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧା କରିବେ କେବେବେ
ତୁଟ କରିବେ ଲାହାଁ ।

ଡେଝା କଢ଼ିକାର ।

ଗଢ଼ିକ ମହାନର ମୁଦ୍ରିଷ୍ଟେଶ୍ଵର ନିଃ
ସିଂହମେତ୍ରକାଳ ସାହେବଙ୍କ ବାପିକରିତକଣଙ୍କ
ପଢ଼ିବର୍ଷମାନଙ୍କ ଅଫେରା ଅଛି କୁମବ ବୋଲୁ
ଥିଲା । ସ ହେବ ମହୋବ୍ୟ ଏବହି ଭାବିଲମ୍ବା ଗ୍ରୁ
ଦଶଥିଲେ, ମୟୁରିକଣ, ଚାମଳାପାତ୍ର, ଚେଲା-
କାଳ, ଅଳ୍ପଶୁର, କୌଦ, ଅଠମଦିଲ, କନ-
ମାଳ, ଦଶପାତ୍ର, ଲମ୍ବାଗତ, ଦେନ୍ଦ୍ରର ଓ
ଶନିର ଶଖାମାଳ ପରିଦର୍ଶି ଦଶଥିଲେ ।
ଅଗ୍ରିଶୁର ସ୍ଵପନଶ୍ରେଣ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସେ ଅଭିରେ
ଗ୍ରୁକରିବାହୁର ଭାବବାନ୍ଦିଷ୍ଟର । ଉତ୍ତର-
ଥିଲା କାଢ଼ିବ ମେନେଜରମଙ୍କ ଏକମୁଗ୍ଳର
ତହିୟବାର ବିଲପତ୍ର ବରିଷ୍ଟରେ କେବଳ
ବନ୍ଧମାନର ଗର୍ବିଲମ୍ବାର କ ୩୦ ନ
ଗ୍ରୁକରି ବୁବାର୍ଥରେ ଅଳ୍ପଶୁର ଥିବା
ପରିବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ତାନିବାମ୍ୟରେ
ଅଳ୍ପଶୁର କଥାରୁ ଦେବା ବିଧୟ ଶେଷିଲେ-
ବାଦାକୁଳକ ବିଲପତ୍ରରେ । ଅଛୁ ।

ଦସପଞ୍ଚାତ୍ର ଶକ୍ତି ଶାସନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କଳା ହେଉଥି
ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟରେ କେତେବେ ନାହିଁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ହୋଇଥିଲା । ପାଲନିର୍ଭାବେ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟର
ଅସମ୍ଭାବ ସୁଧାରିତେଣ୍ଟେ ଶାବେବ ପ୍ରକାଶ
କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଜୀବରପୋଠ୍ ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ
ଅଜ୍ଞାନାର କବିତାରୁଣ୍ଟି । ଅମ୍ବେମାନେ ଗଢ଼ି-
କାଇ ଶାକାମାଳକ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟର ବିଷ୍ଣୁଙ୍କଳା
ଶଶି ଅତିଶ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ କେଉଁ ।

ବର୍ଣ୍ଣ ସାମୟକ ଓ ପ୍ରତ୍ୱର ହୋଇଥିଲ କିନ୍ତୁ
ବିଳମ୍ବରେ ବନ୍ଧନକାରୀଯାରମ୍ବର ଶଶିବର ଉତ୍ସବ
ମଧ୍ୟକିରଣକମ ହୋଇଥିଲ । ଶର୍ଵତାଳର
ଫୁଲ ସାବରୋଷ ଗଡ଼ିଜାଇବେ କମ୍ବ ହୋଇ-
ଥିଲ ଓ ଶିତକାଳର ଫୁଲ ବର୍ଣ୍ଣବିଳମ୍ବରେ
ହୋଇଥିବାରୁ ଅନୁମୂଳ ଓ ଦଶପଞ୍ଚାରେ
ଅନ୍ୟକିରାମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟକିରୁ କିନ୍ତୁ ଭାଣୀ
ହୋଇଥିଲ କେନ୍ତୁ ଅନୁମୂଳ ଓ ଦଶପଞ୍ଚାରେ
ଫୁଲଗୁର ଲୋକସାମ ହୋଇଥିଲ । କେବଳ
ଆଖୁର ଉତ୍ସବ ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରତ୍ୱର ଥିଲ । ଅନେକ
ଶୃଷ୍ଟିମେ ଗରାୟାଇର ଅସୁରକା ନିମନ୍ତେ ପଡ଼ିଥୁବୁ
ପଡ଼ିଥିଲା ଏପରିଶୋଶ୍ରେଷ୍ଠାହେବ ବିବେଚନା
କରନ୍ତି ସମ୍ବିଧ କଟକ ବିନାରସ ରେଲଟିଏ
ଗଡ଼ିଜାଇ ମଧ୍ୟ ଦେବେରିବ ଦେବେ ଗଡ଼ିଜାଇ-
ଶକାମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ ଓ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ-
ଉପରେ ପ୍ରାଚୀ କନ୍ଦିଗାର ପ୍ରତିବଂ ନାନାପ୍ରାକର
ପଡ଼ିଥୁବୁକରି ଘରାବ ହୋଇ ପ୍ରତିବଂ ଫୁଲ
ଛୁଟିଲ ଦେବାର ସମ୍ବାଦନ ଗଡ଼ିଜାଇ କରିମାନଙ୍କରେ
ବ୍ୟବସାୟ ସାଧାରଣତଃ ଦିନଥିଲ ଦେବନ
ପ୍ରାଚୀ ବିଶୁଦ୍ଧିକା ଓ କୃତଦେଖା ଯାଇଥିଲା
କଂରଗାଢିକା ଥାଂଗେଟି ମଜାଲିରେ ବ୍ୟବହୃତ
ହୋଇଥିଲ ଓ ଅନୁମୂଳ ଦେବାରାର ବଜାମା
ଓ ମୁୟରଭତମାନଙ୍କରେ ଫଳ ସନ୍ତୋଷକଳକବ
ଥିଲ । ଏପରିଶୋଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାରବନ ବିଶ୍ଵରୁ ଯେ
କାଲାପ୍ରାକରେ ଦେଶୀକାର ଲୁହୁମୁହୁରତବରେ
ବ୍ୟବହୃତ ଦେଉଥିଲ ଓ କଂରଗାଢିକାର
କାର୍ଯ୍ୟ ସେତେ ସନ୍ଦେଶ ଜନକ ଦେବ ଲୋକ-
ମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ଓ ଅଥର ଏହାହୁବ ତେବେ
ନାହିଁ ଓ ଦେଶୀକାର କଂଦବାର କରିବ ।

ଦେବାମ ଓ ଶ୍ରୀମତୀ ମୋକଦମା ଗତ-
ବର୍ଷରେ ଅଧିକ କେତେ ବୁଲୁ ହୋଇଥିଲା ।
ପ୍ରକାରବର୍ଷର ଜୟନ୍ତୀ ମହି ମୋକଦମା ଚଣ୍ଡଳ
ସମ୍ବାଧକୀ ନା ୧୯୭୫ ମର ମୋକଦମା ଛପ-
ାଇ ହୋଇଥିଲା । ଏହାମଧରୁ ମୟୂରହଙ୍କରେ
୨୦୨୧ ତିଙ୍କାଳରେ ୧୯୭୦ ଓ ବଢ଼ା-

ମୂରେ ୧୯୭୨ ଓ ଅଳ୍ପାଳୟ ଗୋ ଏ ତିଥି
ଦ୍ୱାରେ ପ୍ରଦେଶରେ କ ୧ ମର ମୋହଦ୍‌
ମାରୁ ଦେଖି ନ ସୁଲ୍ଲ । ଏହିଦ୍ୱାରା ରଜା-
ମାଜଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛୁର ମୋହଦ୍‌ମା ସୁଲ୍ଲ
ଫୌଜଦାର ମୋହଦ୍‌ମାର ସଞ୍ଚୟ ୧୯୯
ଅଟେ ଏଥରେ ୩୧୦୭ ଜଣ ଆସାମୀଙ୍କର
କ ୧୯୯୦ର ଆସାମୀ ବଣ୍ଣପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।
ନୟୁଗଡ଼ ଓ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପୌଜଗାନ୍
ମୋହଦ୍‌ମା ଅନେକ ବାଜା ପଡ଼ିଥିବାରୁ
ସେଠାର କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗରୂପେ ସମ୍ମନ ଦେଇ କି
ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ମନୋ-
ଯୋଗ ଆବଶ୍ୟକ କଣ ଦୋଷଅଛି । ଅମ୍ବେମାନେ
ମଧ୍ୟ ବଜାମହୋଦୟମାନଙ୍କୁ ଏହିଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁ ।
ତେବେଳାଳ, ବଡ଼ାମା ଓ କର୍ଣ୍ଣପୁରର
ପୋଲିଶ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶକ୍ତିଶାତମାନରେ
ଆପଣୁଙ୍କ ସ୍ଵପନରେଣ୍ଟ୍ରେଷ୍ଟର ଅଜ୍ଞାଧୀନରେ
ସୁଧିତ ହୋଇଥିଲା । ଗଢ଼ିକାରପ୍ରାଣିର ଅନ୍ତର୍ମାନ
ଏହିଥିଲୁ ତେବେଳାଳ ଗଡ଼ ମୁକ୍ତାମନ୍ତ୍ର ପ୍ରାନ୍ତି-
କୁରାର ହୋଇ ନାହିଁ ଉପଯୋଗୀ ବୃଦ୍ଧର ଶୀଘ୍ର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେଲେ ସେଠାକୁ ଭାଟିରିବ । କନଶିଖ

ସାପ୍ତାଦ୍ଵିତୀୟ ସଂବାଦ ।

ଏ ମୁଦ୍ରାକରେ ଶାତ ଥିଲେ ଟୋମର୍ପୁ ଏହି ନେଇବା
ପାଇଁ ବନ୍ଦରିଣୀ କରି ଦାରୁଅଛି ।

ଏଠା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବାହୁ ସଥାପନାରେ ଏହା କାହାରଙ୍କରେ
ଏଠାକୁ ବିଦ୍ୟାୟ ହୋଇ ସାଇଅନ୍ତର୍ମ୍ଭୁତୀ । ଏ ମହାଶୟଦ୍ର
ଚନ୍ଦ୍ରଶଳରେଣ୍ଯକୁ ଦେଖି ହେଲେ ତାକୁ ଶାରିରେ
ଆଗନ୍ତି ହେତୁ ଅଛି ମହାକାଳ ।

ଶୁଣାଯାଏ ପୁରୁଷକଳେହୁର ଶ୍ଵାସକୁ କିରିଥାଦେବ କାନ୍ତି
ମନେ ଉପର ହେବି ।

କଲିବରା ଗେନ୍ଡା

କାରୁ ଅଟିବହନାର ନିତି ଦ୍ୱାରାକାଳ ଛମତେ ବାଲେଷ୍-
ରରେ ଶ୍ରୀପିଠ ହେଲେ ଏ ଏହି ହୃଦୟମହାର ଏଠା ଗଣେ-
ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ହେଲା ନାହିଁ ହେଲା ।

ଭବିତାର ସବୁ ତେଣୁ କଲେବୁର ବାରୁ ପାଇଁବୁଦ୍ଧିବ୍ୟ
ତୋଥୁର ବନମାସର ତୁଳି ପରିବହନର ଅନ୍ତରୁ ଚର୍ଯ୍ୟପ୍ରେତେଇ
ନକ୍ଷତ୍ର ତେବୁଟି ବାରୁ ଉନ୍ନେଶିବାରୁ ଗୋର୍ବାର ବାରୁ ବାର୍ଷିକର
କଷିତ୍ର ହୋଇ ଥାଏ ।

ଏଥର ତେସାଠି କଲେକ୍ଟରମାନଙ୍କ ଶାସନିକ ଦେଖାଯା
ପଥସାରେ ଏଠାକୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କମ୍ପ୍ୟୁଟାନେ ଛାର୍ଟ୍ ହୋଇ
ଅଗିଲା ।

ବାରୁ ଗଲନ୍ତିକୁ ଦାସ } ଉଚଚର ଶାଶ୍ଵତର
ମହୋତ୍ତମ ରାଜର୍ଣ୍ଣି } ।

କାନ୍ତି ଲୋଗାଳବସ୍ତୁର ଦାସ ହମୁଠର ଶାଶ୍ଵତରେ

କେତୁହାରେ ଅନ୍ୟତନିଶ୍ଚ ସମୟବିଦ୍ୱାରା କୃତ୍ଥା ହୋଇ
ଅଛି ।

ହାରବୋର୍ଟ କଥ ମାନସ୍ୱ ଉତ୍ସତତ୍ତ୍ଵ ନେତ୍ର ଦ୍ୱାରା
ଗଠ ଦିନ ହାରବୋର୍ଟ ମା ୮-୧୦ ଦିନବାରୋ ପ୍ରତିଶର୍ଷ ହୁଏ
ଅଛି ।

ଖାତ୍ ପ୍ରକଳନରୁ ଲୁଣ୍ଠନ ଓ ମୁଦ୍ରା ଏବଂ ବେଳ
ସାହେବଙ୍କ ଝାକରେ ବାହୁ ଗନ୍ଧଚନ୍ଦ୍ର ଦାସଙ୍କିଯେ, ଏ
ବିଲ୍ ସୁଧ ନିଜନୟିପାଳକାର କମିଶନର ପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ହୋଇ ଥିଲୁ ।

କୁଣ୍ଡଳେ ଅମ୍ବାକଳ ପରିପାତ ଦିନେ ସାହୁଙ୍କାଳୀଙ୍କ
କୁଠା ନେଇ ଦିଲାର ଗମକ କରିବେ ଏହି କୁଠାଥୟେ ଆଜ
ଫେର ନ ଥିଲା କାର୍ଯ୍ୟର ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ମୁସ୍ତି
ଶାହେବ ଏହି ସର୍ବଧର୍ମ ବଠାରେ ଅଛୁଟ ଅନୁରୂପ କାହୁ
ଅଛି । ଏହାକି ପ୍ରାଚିରେ ପୁରୁଷ ଭବିଷ୍ୟକର କେନ୍ଦ୍ରରେ
ର କି ସାହେବ ନିପାତ ହେବେ ।

ବିଶ୍ୱାସପାଦା କିମ୍ବାକୁର୍ଣ୍ଣତ କଷ୍ଟପୂର ପ୍ରାମରେ ଅନ୍ତରୁ
ପ୍ରାୟ କ ୫୦ ମିନିଟ୍‌ର ଗୋଟିଏ ହେଲୁଗଲୁ ବୁଣାହୋଇ
ଜହାନ ଅପ୍ରକଳବ ଦେବେବ ଥାଏ ସେହଠାରେ ଯଥିଥି
ସେଥିରେ ପଳ ଓ ପୁଷ୍ପ ବର୍ଷମାନ ଲିସମିତରୁଠେ ହେଇ-
ଅଛି ଶୁଣିବ ନହିଁ ବିଜ୍ଞାପନ !

କୁଟ୍ଟାରୀରେ ଉଦୟମ ତା ୨୫ ଦିନରେ ଅଛେ
କବି ମୁଖମାହମାରେ ଏବନ୍ତିତ ଦୋଷ ପଣ୍ଡାବର ମୁଶି-
ମନ୍ଦମାନର କାମ୍ଯସୂଚି ଚାମରେ ଲୋଟିଏ ସବୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
କରିବାର ସ୍ଥଳ ଦିଲାର ।

ତତ୍ତ୍ଵମାସ ତା ୯ ଖେରେ ଶ୍ରେମଠାରେ ପୋପକର
ଜୁଦୁ ମହାମାଧେହରେ ସନ୍ଧାନ ହୋଇ ଥାଇଥିବାର
ସ୍ଵାତ ନିରାକାର । ଚିମ୍ବାନମୂରେ ଅଭିଷ୍ଟକ ଅକଳରେ
ଗୋପ ସେବକମାଙ୍କ ସଂହାରେ ଦୁଃଖର ମୂର୍ଖ ଯାଇଥିବାର
କଣ୍ଠ ଦୁଃଖ । ତେବେ ପୋପ ସାଧାରୁ ଏହାର କ୍ରିୟା
ଦେଇଲେ ?

କୁଟ୍ଟିପଣମାନେ ଅସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଉଚବଦ୍ଧ ଶାସନ ଥିଲା
ଅଧିକର କୁପେ ଲଗାଇଥାଏ ସମ୍ବାଦ ମେଲାଇ ପ୍ରକଳ୍ପ-
କରିବିଲାର ବୋଟର ବରେଷ ଅଥବାକୁ ଉଚବଦ୍ଧତାରେ
ହୋଇଥାଏ । କୁଟ୍ଟିରେ ଅସୂର୍ଯ୍ୟର ନାମ୍ବାମିତିବ ରଠା-
ମଦେବାର ପ୍ରସାଦ ଥାଏ । ହୋଇ ବଢ଼ା କୁମୁଦ କାବ୍ୟ
ଗୋରଥା ।

ଅନୁମତାବାଦିକେ ରତ୍ନ ଶ୍ରୀଙ୍କଳ ମାସ ତା ୩୦ ଦିନରେ ଧ୍ରୁଵାବାଦିକର ଗୋଟିଏ ବିଥକାହୁଣ୍ଡର ନବାର୍ଷୀପା ବିଥକାବାଦିସ୍ତର ସବୁ ଓ ଦିନେମତେ ଏବଂ ଗ୍ରାହଣମାତ୍ର ମହିତ ସ୍ଵର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପାଇବାର ସମ୍ଭାବ ଦିଇବା !

ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ସିଂହ ପ୍ରାଚୀନାକି ଏହା ଏବଂ ଏମନ୍ତକୁ
ମୁଣ୍ଡର ମୁଣ୍ଡର କରିବାକାରୀ କରିବାକାରୀ ଏହାକୁ ପରିଷ୍କାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ନିଲାନ । ଏହାକୁ କରିବାକାରୀ ହୋଇଥିସ୍ଥ ରଜ୍ଯ ପାଇରେ ପ୍ରଭେ-
ଦବିବାସମ୍ବନ୍ଧର ବଧନକ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ
ଏହା ଗୋଟିଏ ବୋଧ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୟାପାଦିତମା ।

ବରଦାର ଗୁଡ଼କମାରଙ୍ଗ ଶାମରାତ୍ରିରତେଥିର କରନାସ
ତା ଏ ଉପରେ ଅସଂଖ୍ୟତାରେ ନିମନ୍ତଳ କରି ଆମାଧାର
ସାହାର ମିଳଇ । ହେ ଅବଳ ସେ ଅସଂଖ୍ୟତାରୁ ହେ
ଆୟ ଲୋକରେ ଫେରିଥାଏଲେ ଏହି ଲୋକ ଅବଳ ସାହା-
ରେ ରୁକ୍ଷାରୁ ସମ୍ମାନ ଚୋଇଦେ ।

ତତ୍ତ୍ଵାବସ୍ଥା ଏହି ଅପ୍ରକଟିତ ସମୟରେ
ମୁଦ୍ରଣ ମନ୍ଦାରକା ଆଧୀନି ବଢ଼ିଯାଇଲେ
ସଙ୍ଗେ ମାଶାକ କରିଥିଲା ସମ୍ବନ୍ଧ ମିଳଇ । ମନ୍ଦାରକ
ବଢ଼ିଯାଇ ମାନୁଷଙ୍କ କାଠିରେ ପଡ଼ିଥିଲା ଓ ସୋଜୁ
କାହାରିଅସିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ଗୋ ୨୫ ଟି ରେଖାଏ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦୋଷ ପଡ଼ିଥିଲା । ସୋଜୁ ସମୟରେ ମନ୍ଦାରକା କଥାରେ
ମାତ୍ର ଗୋ ୨୫ ଟି ମୋକଳ ରେଖିଥିଲେ ସେ ତାହା
ହୃଦୟରେ ରଖିଦିଲ । କଣେକିଥାଏବା ପରେ ଥିଲା
ପାଇ କଥାରେ ପ୍ରାୟ ୫୫ ମିଳିତବାର ଚଂଚଳ ବେଶ୍‌
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା । ବଢ଼ିଯାଇ ତହିଁ ଅରଦିନ ଅପରାଜିତ
ଏ ୨୫ ଟି ମନ୍ଦାରକା ସଙ୍ଗେ ମନ୍ଦାରକାଙ୍କ
ଗୋଟିଏ ସାର ଦେଖାବି ଅଛିଅଛି ।

ପ୍ରମୁଖ ଶିଳ୍ପୀଙ୍କ ଦେଖିବାରେ ଏହା ପାଇଁ ବନ୍ଦିବାପରେ
ଥିଲାର ମାତ୍ରକୁ ଜଣାଇଛି । ସେଠାରେ ଯାହା ପରିଚାର
ପାଇଁ ପରିଚାର ସେ ଯେତାକିମ୍ବାରୁ ଅଳ୍ପ ହେବେ ।
ଦେଖିବାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଏହାଟି ଏହାକୁ ଅନୁଭୂତି
ଏହା ସେଇଠାରେ ନିର୍ଜନ ହେବାକୁ ସେଇଠାରେ ଯାକିର
ଜୀବାର ବାପିନା ।— ସହାଯର ଏହାକୁକରେ ବିଦ୍ୟାର
ପାଇଁ ଉଚ୍ଚେକ ।

ବସନ୍ତର ଦେଇର ପ୍ରଦେଶରେ ଗର୍ଭପୁର ମାସରେ
୧୦୦୦୦ ଟିକ୍ ଜନ୍ମପ୍ରଦାତା ଦିଅଥବାହିକେ ଜୀ ୨୦୦୨୯ ଶା
ନନ୍ଦପ୍ରଦୀନ ନାଟ୍ ହୋଲାଅନ୍ତରୀ ଏବଂ ଜଳ କୁଳର, ଅଣ୍ଣ
ଓ ଚିତ୍ତମର ଏହି କବିମାଗରେ ଜନ୍ମପୁରୀ ଅଶୋକ ମୂର୍ଖ
ହୁଏବା ୨୦୦୦ ଅଥବା ଥରା । କି ବୟାନକ ! ଅଶ୍ରୁତ
ଗର୍ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ଶିଶୁ ଦୃଶ୍ୟାତ ବରିବା ହାତର । କୁଳ ଏବଂ
ଓରିଜନା ସେବରେ ମୁଦ୍ରଣକାରୀ ଅଥବା ପଡ଼ିଥିଲା ।

କବିତମାର ଗା । ଉପରେ ଜବାର୍ମଣେଶ୍ୱରରେ
ବହାରୀ ମେଘ ହୋଇ ଯାଇଥାର ସମ୍ମାନ ନିଳାଇ
ଦେଖିରେ କେବଳ ଜଣେ ଦେଖିଯଲେକ ଅର୍ଥାତ୍ ମାନ୍ୟିତ
କର ମୟୁଠମାର ଚାଷେନ ଘୋର ଦେଖିଯଲେ ମାତ୍ର
ପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ଅଛ କେବେକ ଦେଖିଯଲେକ ହଜାରି
ହୋଇଥିଲେ । କୁଳ ପରିପାତ୍ରିକୁ ଯେ ସନ୍ଧାନ ହୋଇଅଛି ।
ଯାଂକର । ବ୍ୟାକିବାଟେ ବେଦେଖି କଥ୍ୟ ହେଉଅଛି
କବିତା ପରିପ୍ରକାଶ ।

କେନ୍ଦ୍ରାଧିକା ସମ୍ବାଦ

ସତ ଏଟାମାର୍ଗ ସାଇ ପାବହ ମିହନବିପଳ । ରାଜ
ବଦୋଚସ୍ତ କାର୍ତ୍ତିର ରକ୍ଷଣଶ୍ରୀ ଶେଷ ହୋଇ ହାତ ।

ଏ ସୁବ୍ରାନ୍ତ ହନ୍ତବଜଳ ଅଛିସଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜୟମୁହାନ୍ତର
କର ଓ କରୁଦୂର୍ବଳ କେ ମହାକାଶୀପଥକା । ମୁଁ ରେ ଅଭିବାଧି
କର ଏଠାରୁ ଅପି ଅଛିଛୁ ବରମାତା ଶାଲକମାନୀ କରିଯୋଗେ
ଏଠାରେ ଅଭିବାଧି ।

କର୍ମମାନ ଶାତର ପ୍ରାତୁର୍ଣ୍ଣକ ଏ ଅନ୍ଧଳରେ ଅଛେବୁ
ଯଥିବେ ସମ୍ମହାନ ଆହି ।

ମୋଟଗୁରୁଙ୍କ ଶର୍ଷେ ୨୧ ଜାତ ସହିତରେ ବିଚାରଣା
କରୁଥିଲୁ କାହାର ଅଛି ।

ପ୍ରେ ପାଦବୋଲୀ ହେ । ବକ୍ତବ୍ୟ ମୁକ୍ତାମରେ ଦୋଷାତ୍ମକ
କୁଳକୁ ଶୁଣ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗ ଶୁଣ ବାହୁର ଏହିନିଧି ।

ଶାନ୍ତିଶୁଳକରେ ମୌଳାରେ ପରିଚାଳନା ଦିନରେ ମାତ୍ର
ତା ଏ ସଂଖେରେ ହୋଇ ଦୂରଗୋଟିଏ ସବୁ ଉତ୍ସୁକାତ୍ମକ ବହି
ଅଛି ।

କେନ୍ଦ୍ର ଏଡ଼ା ଗ୍ରା ବଳଦେବଜୀବି ମଠ ମୁହାମରେ
ମହାତ୍ମା ବୈଦୁ ମୁଖର୍ଜୀ ଓ ସମ୍ପାଦିତ ବର୍ଷ ସୁଗନ୍ଧିପ୍ରେସ୍
ରୁ ରାହି ।

ପଡ଼ୁପ୍ରେରକଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ

ଶ୍ରୀ ଦୟାନିଧି ଶାସ୍ତ୍ରୀ—ଆକାଶକ କୋଧ କି
ହେବ ର ଅପରାଧର ପରି ପବାଣିତ ହୋଇଲା ।

ଆ ବୈଷ୍ଣବତରଗ କାଳୁକ ଗୋ ଓ ଶ୍ରୀ
ଶିବତନ୍ତ୍ର ପଞ୍ଚନାୟକ — ଅଧିମାନଙ୍କ ପ୍ରେରଣ
ପ୍ରଶଂସାପଦ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କବିରଜ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାୟକ
ଦାସଗ୍ରୂହ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାର ବିଧେୟ ଅଛି
ଏବ ତାଙ୍କ କବିତକ ପଠାଇଦେଲେ ଛଳିବେ ।

ପ୍ରକାଶକ ।

ପଢ଼ିପ୍ରେରକଙ୍କ ମରାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ-
ମାଳେ ଦାସୀ ହୋଇଛି ।

ଆସୁନ୍ତି ମାନ୍ୟବର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘଣିତା ସମ୍ମାନକ
ମହୋଦୟ ସମୀଖେସୁ ।
ନବାଯନ !

ମହିତ୍ର କରିପୟ ଧନ୍ତୁଳୁ ଆପଣଙ୍କ ଜଗନ୍ତ-
ଦିଖ୍ୟାତ ପଦେବ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସ୍ଥାନଦାତ କଲେ
ଚିତ୍ରବାଧିତେବ ।

ଅମେ ମଣିକପାତ୍ରାର ଦୁର୍ଦ୍ଵିଷନସ୍ଥଗେ
ଯେଉଁ ପ୍ରେରିତପଦ୍ଧତି ପ୍ରକାଶ କର ଥିଲୁ ସେଥି
ରେ ଆମୁମାନଙ୍କର ଯେସାହାବ୍ଦ, ପ୍ରଜାପ୍ରତିଧିତ-
ଳକ, କୁରୁଦ୍ଵିବିଧୁଷବ, ସମ୍ମାର୍ଗଦର୍ଶକ, ସଦା-
ପ୍ରାଚୀସ୍ମୃତିଶୀଘ୍ର, ଶାଲ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ନଦୀମାନ୍ୟକର
ଅଟ ଛାଗିରମାହାଲର ନବମାନ୍ଦେତର ଶାବାହୁ
କାଶୀନାଥ ଦାସଙ୍କର କୃପାଦୁଷ୍ଟ ପରିପତନ
ହୋଇଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପ୍ରଦେଶୀୟ ପ୍ରଜାବନ-
ର୍ଗଙ୍କର ଅନ୍ତିମାବ୍ଲୟାଦ୍ୟ କ୍ଲେଶ ଉଦୟନ୍ତ କର
ସେଥିର ପ୍ରତିବିଧାନ ବରଗାର୍ଥୀ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ମାତ୍ର

କବ ପୁଷ୍ପକଳ୍ପ କଲେକ୍ଟ୍ ଉତ୍ସାହେବ ମହୋଦୟ
ପୂର୍ବ ବାରମାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ଦରଖାସ୍ତ ଅଦ୍‌
ଦେହ ଏବ ପ୍ରଜାରଗନ୍ତର ସାବଜ୍ୟ କ୍ଲେଶ
ଜଣାଇ ଏପରିଦେଶକୁ ଲର୍ଦ୍ଦିହପଟଙ୍ଗା ଦରଚଣ୍ଡା
ନୟାରୁ ମୋହି ଶାଖାଦେନାଳ ସାଇପତ୍ରା-
ଶେଷର ମାମାଛଳରଶନୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ତ୍ତନ
କରିବାକୁ ଅନୁଷ୍ଠେଧ ଦିନବାରୁ ପାଦେବ
ପ୍ରଶଂସିତ ବହୁରେ କୃତ ପକାର ତର ସେହି
ଦେନାଳ ମାଧ୍ୟବରାର୍ଥ ଏକଜଗ ଭବତ୍ତା-
ଯୌବନୁ ପ୍ରେରଣ କରି କେତେବେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଶେଷକର୍ମତ୍ତୁଲେ ଏବ ପ୍ରଶଂସିତ ମହୋଦୟ
ଗତ ମାସରେ ଏ ଅନ୍ତର ଦୁରଗତାକଷୟର
କଦମ୍ବ କର ପ୍ରୋତ୍ସୁନ୍ଦର ଉତ୍ସାହିତୀର୍ଥରୁ କର
ଦେନାଳର ମାଧ୍ୟବରାର୍ଥ ଭାଗଜୟଧାର ଦାଖଲ
କରିବା ସକାରେ କହିବାର ବାବ ମହୋଦୟ

ଏକମାସର ମହିନର ମାଗିଥିଲେ ଏହି ମାସକ
ମଧ୍ୟରେ ଏଠା ଅନୁକ୍ରମୀ ପ୍ରକାମାକେ ଅନାଦି
ଅଭ୍ୟବରେ କାଳେ ମରାଯିବେ ତିମ୍ବା ବୌଣୀ
ଦେଶାନ୍ତରକୁ ପଳାଇଯିବେ ଏହା ଜ୍ଞାନ ଯେବେ-
ବସୁର ଓ ଈଷକୁମା ଏହି ଦୂର ପ୍ରାନ୍ତରେ ଦୂର-
ଗୋଟି କଷ୍ଟ (କବଣଚିତ୍ତ ଅବଦି ସକାଶେ)
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା କାରଣ ତାହାର ମାତ୍ର କାଗଜ
ଶାଶ୍ଵତ ପଠନଙ୍କ ସକାଶେ ଉଚ୍ଚରସିଯେରକୁ
ଆଦେଶ ଦେଇଥିବାକୁ କାହିଁ ମନ୍ଦହାତୟ ସେହି-
ପର ତାଗଜାହ ପଠାଇବା ପ୍ରକେ ଅଛିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେଥିର ବୌଣୀ ହୃଦୟମ ତ ଦେବାରୁ ଏଠାର
ଅନେକ ଅନୁକ୍ରମୀ ପ୍ରକା ଦେଶାନ୍ତରକୁ ସବୁଟୁ-
ମରେ ପଳାଇ ଲକ୍ଷେତ୍ର ବାଗା ଯେହିଁ ମାନେ
ଏଠାରେ ପଡ଼ି ରହିଥିରନ୍ତି ସେମାନେ କେବଳ
ଲବଣ୍ୟଜୀବନକାର ନାକଦିବରା ଏବଂ ଗିରିଜା
କାମକ ଦୂରଶାକ ଏବଂ କଣର ଫଳମଳାହ
ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକ କର୍ଯ୍ୟ ଅହାରମାକ କର
ମହାୟା କଲେକ୍ଟିବିଲ୍ ସ୍ପ୍ରେଇବ କଳମକୁ
ସତ୍ରଃ୍ପନ୍ତରେ ଲୁହିଁ ରହିଥିଲୁନ୍ତି । ଏବଂ ଗତ
ମାସ ତା ୨୭ ଶଖରେ ଏବଂ ଦରଖାସ୍ତ (ଶାଶ୍ଵତ
ବନ୍ଧ କମ୍ପା ନିଦାନମ ଅଭୟ ବରବା ଅଭପ୍ରା-
ସ୍ତରେ) କଲେକ୍ଟିବିଲ୍ ହଜୁରକୁ ପଠାଇଥିଲୁନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ଆଛିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତାବାର ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି
ଓହୋ । ଏବାଦୃଶ କେଶପମୟରେ କେହି
ଛିଏ କୁପା ପ୍ରକାର କରୁ ଲାହାନ୍ତି ଏହା କ
ସାମାଜିକ ଦୃଷ୍ଟର ବିଷୟ ? ଏପର କଲେକ୍ଟିବ
ସାହେବ ମହୋଦୟ ଯେତେ କିମ୍ବେ ଏପର
ଦୁର୍ବିନ୍ଧିରା ଦେଖିଯାଇ ତୁନିହୋଇ ରହିଲେ
ଏଣେ ପ୍ରକାମାକେ କେବେକ ମରିଗଲେ ଏବଂ
କେବେକ ଦେଶାନ୍ତରକୁ ପଳାଇଲେ ଦେଖିଥି
ଶଳବକ ହୋଇଗଲେ ଭେଦେ ଏହିଜେ ଅଭ୍ୟବାହାରରେ କହିବୁ । ତାହାକେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବାରମ୍ବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତା କରୁଁ ରହି କଣ୍ଠରକନ
ଦିମା ବନକର୍ମ କଲାକାର ଶାଶ୍ଵତ ଆଦେଶ
ପ୍ରକାଳ ଦେଇ । ଏପର ମାନେଜର ଗୋଟିଏ
ସର୍ବ ଏଠାରେ କରିପାଇ ତାହା ବାଗନ୍ତରେ
ପଳାଏ ଦେଇ ରାଜପା ।

୧୯୮୮ } ଶାବେଷକରଣ କାଳୁକ୍ତିଗେ
ସଂପର୍କ ସମ୍ପଦକ ।

ବାର୍ଷିକ ପତ୍ର କାଳେସ୍ବ ସନ ୧୮୮୮ ମସିହା

ବିଜ୍ଞାପନ ।

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPIKA
Sir,

I have read with deep concern the correspondence which appeared in your paper regarding the manner in which our Commissioner Mr. Metcalfe was entertained by the Chowdhury family at Bhingarpore. It is difficult to conjecture what Mr. Metcalfe's object was in having had a trip to that place. It is said that he passed two days there in all sorts of tamashas given by the Chowdhurys. The whole affair is the first of its kind and ought to be regarded in a very different light from that in which you have suffered your readers to view it. Except Mr. Beames, happily for the Province no Commissioner has ever thought it proper to join during their tours in any costly tamashas given by the zemindars and Rajas of the place. The example pernicious as it is has been set and I am afraid the rich people, specially the Tributary Rajas over whom the Commissioner exercises infinite influence will enter into regular competition to give the richest tamashas to that functionary. This, it seems is sure to add vastly to the poverty of the people from whom no doubt the required amount will be wrung with relentless rigour.

The matter is a serious one and it is hoped you will bring to light the second of its kind in order to enable the public to enter their timely protest against the growing practice.

CUTTACK]

Yours truly.
Alarmist.
7-1-88.]

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPIKA
CUTTACK

Sir,

I hear with extreme regret that a proposal has been made to raise the school-fees in the Maharaja's High School, Parlakimidi from the beginning of the next year. I trust that the matter would end where it began,

for I cannot conceive the amount of injustice the managing committee of the School would do to the parents of the boys by increasing the School-fees. Such a relentless proposal as this was once made during the regime of the late Head-master, but it was found after a short trial to be unsuited to the condition and the circumstance of the people who are day by day ground down by various other imposts. It was never thought that the Managing Committee would be led into a course of unparalleled cruelty by taking a step which, to say the least, is most unjust and unwise. The people are already overtaxed. Their hopeless poverty is a fact as plain as a broad day light, and is preying upon their very vitals. The conditions of existence are becoming day by day unbearable. There is a state of things in the town so apparent and well known that the managing committee cannot possibly shut its eyes to it. Under such circumstances as these, the unwise attempt to add to the misery of the people by raising the School-fees is simply inconceivable. The immediate result of the introduction of the increased rate of school-fees will be a sudden growth of a number of private Schools. The poor boys, finding it impossible to avail themselves of the educational advantages which this High School offers, will resort to these private schools where instruction will be imparted at a cheaper rate. The generous supporters too, feeling the proposed system too onerous on their insufficient purse, will no longer assist the poor helpless boys. Thus the strength of the High School will grow thinner and thinner. Moreover, a heavily crushing blow is shortly expected on all High School institutions- the introduction of "the High School Examination". Under these circumstances, if the managing Committee is anxious enough to bring this High School to a higher stage of improvement, the best thing for it to do is to

reduce the school-fees to their former Scale; and the evil now complained against will then disappear.

A Parlakimidian.

ମୂଲ୍ୟପାତ୍ର ।

ବାର୍ଷିକ ଉପାଦିତ ମହାତ୍ମା ଉନ୍ନତିକର ପ୍ରସାଦ କଲ୍ୟାଣ ।	ଟ ୧୦
ଉଚ୍ଚବାକ୍ସପାଦ ଦର	ଅତ୍ରିମ । ଟ ୧
ମହାତ୍ମା ଉଚ୍ଚବାକ୍ସପାଦ ବାରିଯାରୁ	ଟ ୩
ବାର୍ଷିକ ଉନ୍ନତିକର ମହାତ୍ମା	କଟକ । ଟ ୩
ହରିହର ନିତି	ଟ ୩
ବାର୍ଷିକ ଉନ୍ନତିକର ହରିହର ରୂପୀଯାରୁ	ଦୋଳିଯାରୁ । ଟ ୩
ବାର୍ଷିକ ଉନ୍ନତିକର ହରିହର ପଦ୍ମପୂର୍ଣ୍ଣ	ଟ ୩
ବାର୍ଷିକ ଉନ୍ନତିକର ଦାସ ସମ୍ମଲୟର	ଟ ୩
ମଧ୍ୟଦର ମିଶ୍ର ଗ୍ରାସମତ୍ତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ	ଟ ୩
କଲମିକ ମହାତ୍ମା କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା	କଲ୍ୟାଣ । ଟ ୧
ବ୍ରଦ୍ଧମନ୍ଦ ଦାସ	କଲ୍ୟାଣ । ଟ ୩
ଦୟାନିଧି ଦାସ ଉମପତ୍ରା	କଲ୍ୟାଣ । ଟ ୩
"	ଅତ୍ରିମ । ଟ ୩
ସଦାଶିଵ ମିଶ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ	ଟ ୩
ଗୋଲକକ୍ଷ ପଦ୍ମମାୟି ଶୋର୍ବି	ଟ ୧
କୃତିହରଣ ମହାତ୍ମା ବାରିଯାରୁ	ଟ ୩
ବନବନ୍ଦ ମହାତ୍ମା ବାରିଯାରୁ	ଟ ୩
କେଶବଦତ୍ତ ପାମନ୍ଦମୟ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ	ଟ ୩
ରଧାନାଥ କଳ କଟକ	ଟ ୨
କରବନ୍ଦ ମହାତ୍ମା	ଟ ୧
ଗୋଲମୋହନ ବୟ	କଲ୍ୟାଣ । ଟ ୧
ବାସୁଦେବ ମିଶ୍ର କାନ୍ତିରୋଦ	ଗୋଦିପୁର କଟକ ଅତ୍ରିମ । ଟ ୩
ଦରେକୁଷ ଦାସ କଟକ	ଟ ୩
"	କଲ୍ୟାଣ । ଟ ୧
ଗୋଦିପୁର ଶାହୁ ତ	କଲ୍ୟାଣ । ଟ ୧
କରନାନ୍ଦ ଶାହୁ କଟକ ଅତ୍ରିମ	ଟ ୩

ବି ଶି ପନ ।

କଟକ ମୁକ୍ତାମ ମୁକ୍ତିପାଦକ ଅବାଲତା-
କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଆଇକର ଖା ୫୦ ର ଅନୁଯାରେ
ନୋଟ୍ସ୍ ।

ନିର୍ମାଣ ମର ସରେନାର୍ଥ ସନ ୧୮୮୮ ମସିହା ।

ଗୋଦିପୁର ସ୍ଵତ କୃତିହରଣ ମୁଖ୍ୟ କର ସାରାବୁପୁର ତେବେ } ବାର୍ଷିକ
ବୁଝିପାଳାପାଠୀମାରକରନର }

ବାର୍ଷିକ

କ ୧—ସ୍ଵକାରପାଲ ପୁତ୍ର କୃତି
କରିଲାମ । ମୁଖ୍ୟ କର
କ ୨—ଗାନ୍ଧେରୀମାଲ ପିତାର-
କାମ କଣା କାହିଁ କାମ । ମହିମା
ପାଠୀ ଅନନ୍ତ ।

ସେବେରୁ ବାର୍ଷିକ କଟକଜଳ ଅନୁରଗ

ସାପ୍ତାହିକୀସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ଶ ୨୯ ଜ
ସ ୩ ଖା

ବ ୨୯ ଶିଖ ମାତ୍ର ଲାଭେସ୍ତୁ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ନିତ୍ୟ । ମୁଖ ବ ୧୦ କ ମହ ଡେସ୍ମ ଶାଳ ଏକାକି

ଅପ୍ରେମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୫
ପାଠ୍ୟଦେସ୍ତୁ ଟ ୨୫

ଓଡ଼ିଆ

ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ମଧ୍ୟାବାଦ

ନୃତ୍ୟ ପଞ୍ଜିକା ।

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପ୍ଲାନ୍ଟର ସହାକ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ
ଜ୍ଞାନ ଚାରି ବିକଳ୍ୟ ଦେଇଥିଲା ।

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦ । ପାଠ୍ୟ ପଞ୍ଜିକା ଟ ୧୦ /
ପଞ୍ଜିକା ।

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦ / ପାଠ୍ୟ ପଞ୍ଜିକା ଟ ୧୦ ।

କାଶୀଆମର ଚୈଲଙ୍ଗସମିକ୍ଷାକାମ ଅନେକ-
ଲୋକ ଶୁଣିଥିବେ ଏବ କଣେ ପରମପଥ୍ୟ ଥିଲେ
ଏବ ତାହାର ବୟସ କେବେ ଦେଖିବାକୁ
ଦେବ କଲନା କରିପାର କି ଥିଲେ । ସେ
ପ୍ରାୟ କାହାରଙ୍ଗେ କଥା ବନ୍ଦ କଥିଲେ
ଏବ ସବଦା ତାହାକୁ ସେବାନାରେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ
ଥିବାର ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । ଏବ ପୌରମାସ
ତା ୧୦ ରଖିବେ ସେ ଲବନସାର ପରିଚ୍ୟାନ
ପରିଚ ନିର୍ଣ୍ୟାମକ ମମନ ଦେଇଥିଲା । ମୁହଁର
ଦୁଇକି ବର୍ଷରୁ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧାବସ୍ତ୍ର ଦେଇ
ଅନ୍ତର୍ବାଦ ଦେଇଥିଲେ ଏବ ଉତ୍ସବରେ ଗୋ-
ନକାର ଫୁଲବାବୁ ଆହୁର ଅଛନ୍ତି ଦେଲେ ।

ପ୍ରାନ୍ତରୁରେ ପ୍ରକାଶିତ ସୁରକ୍ଷା ସାକଳ-
ଧର୍ମଭକ୍ତିଶରୀସରର ଚଳନାପାଇସି ତା ୧ ରଖିବେ
ନିର୍ବିରଣୀରୁ ପାଠ୍ୟମାଳେ ଦେଖିବେ ସେ

ଗୋପନି ଟାକା ହିନ୍ଦୁପିଲାଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତିରାପତି
ଧର୍ମ ଦାନ ଦେବା ଦେବାଦରେ ସର
ଅପରିକରନ୍ତି । ଏ ଦେଶରେ ଯେବୁଷ ମୀହାର
ତଳକ ଅଛି ତାହା ଅଳବ ଉଥାନକ ଏମନ୍ତ
ବ ଅନେକ ପିଲା ସାମାଜିକରୁଷେ ବେଗାନାକ
ଦୋଷ ଅଶ୍ଵଦ୍ୟ ଉତ୍ସବର କଲନ ଏବ
କେହି ନଦିକେବରୁ ବିବାହ ଦୋଷାକାରୀ ।
ଗୋପନି ଟାକାରେ ସେବାର କୌଣସି ଦସ୍ତର
କାରଣ କାହିଁ । ଏବ ଦୁଇତର ପ୍ରକାର ଧର୍ମ
ଦାନର ଅଗକା ନ ଥିବା ପୁଣେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ନନ୍ଦରେ ଏ ଟାକାର ସେବେ କଲନ ହୁଏ
ତେଣେ ଦିଲ । ଦରସା କରୁ ସର ଏ ବିଷୟ
କରୁମରୁଷେ ଅଲୋଚନା ଦର ଆପଣର ମନ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଇବେ ।

କଣେ ସମାଦଦାତା ଲେଖିଅଛନ୍ତି କ
ଠକଠ ଇଂରାଜିମାର ପ୍ରଥମଦିନ ଅପରାଧକା-
ଳରେ ଦ୍ରବ୍ୟର ନୂତନଯୁଲଗୁଡ଼ରେ ସେଠୀ
ଦରହଳିପଦାୟିଙ୍ଗ ସରର ଶାଖାମୁଦ୍ରପ
ଗୋଟିଏ ଗୋରାଶାଖା ସର ସ୍ଥାନ ହିଦେ-
ଶରେ ଏକ ସର ଦେଇଥିଲା । ଏବନ ପୁଣ୍ୟ-
ଚିଷ୍ଟେକ ଥିବାରୁ ଅନେକ କମିଦାର ଭ୍ରମିତି
ଦୋଷ ନ ପାରିଲେ ସରର ଗୋରାଶା ବିଷ-
ସ୍ତରେ କୌଣସି ବନୋବସ୍ତୁ ଦୋଷାକାରି
ନାହିଁ । କେବଳ ଉତ୍ସବ ସବତତବିଜନର ପ୍ରଧାନ
ଜମିଦାର ବାବୁ ସାଧାକାନ୍ତରସ୍ତୁ ମହାଶୟ ଏବ

ଅମଲ ମୁକ୍ତାର ଓ ଅପର ଭଦ୍ରନେବ ପ୍ରାୟ
ଦୁଇଶତ ଭୂପ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସରାପର
ବାବୁ କାର୍ତ୍ତିକବନ୍ଦୁ ରୁହୁ ଗୌଥୁମ୍ୟ ସରର
ଭିତରେ ବୁଝାଇଦେଲା ଉତ୍ସବ କେତେକ
ବନ୍ଦୁରା ଓ ପ୍ରବନ୍ଦ ପାଠ୍ୟବାବୁ ସର ଭିଜ
ଦେଇ । ଅଗମି ସରରେ ଏ ବିଷୟ ବିବେ-
ଚିତ ଦେବ ।

ଚଳନାପାଇ ତା ୨୮ ରଖି ଶନିବାର ଅଧିକ-
ପ୍ରତ୍ିମା ଗଢି ଶେଷ ପ୍ରଦବରେ ଚନ୍ଦ୍ରବିହାର
ଦେବ । ଏହ ପ୍ରଦବ ଭାବରେ କରିପାରିବ
ସଥା କଲିକତା ମାନ୍ଦାକ ବିମ୍ବେ ତାହା ଶ୍ରମେହ
ଚନ୍ଦ୍ରପାନ ପ୍ରଭୁତ କରନ୍ତମାନଙ୍କରେ ଦେଇ-
ଦାରେ ଦେଇଁ ସମୟରେ ଶର୍ଷ ଓ ମୋହ-
ଦେବ ଓ ସେବକର ଦିଲମାନ ଓ ସହମାନ
ଭାବ୍ୟାତ କେତେକ ବିଷୟ ଗଣନାକରି
ମେଲିଥିଲୁବ ଜଣା ନନ୍ଦିଗ୍ରାମ ବିବାହି ପଣ୍ଡିତ
ଶାରୁନାର୍ଥୀ ଜୋତିଭୂଷଣ ଶର୍ତ୍ତେ ପର୍ବତ
ଅମ୍ବାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଠାଇଥିଲା । ଶେ-
ଦର ଗଣନା ଏଠାପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପ୍ଲାନ୍ଟ ପାଇଁ ଗରକା
ବିହୁତ ଠିକ୍କଥିବା ଏବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟାକର ଗଣନା
ଆମ୍ବାନଙ୍କ ପଠାଇଥିଲେ ଅବଶ୍ୟକ ନ
ଥିବାରୁ ଉତ୍ସବ ପର୍ବତ ପାଠ୍ୟବାବୁ
ଦେବ ଦେଇଁ କାହିଁ । କେବଳ ଏତିବ ଟାଙ୍କ-
ଲିଗ ସଥେସ୍ତୁ ସେ ଗର୍ଭେହରେ ଏହ ପ୍ରକାଶ
ବନ୍ଦ ଏ ଶର୍ଷ ମିଳିବ ତାରେ ଶର୍ଷ ଏହ

ସତ୍ୟରେ ମୋତ୍ତ ହେବ । ଏ ଗୁହା
ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ଗତ ବୃଥକାରଦିବସ ପ୍ରାଣକାଳରେ ଏଠା-
କମିଶନର ମିଃ ସି. ଟି. ମେଟ୍କାର୍ ସାହେବ
ବିଶେଷ ପିତାପ୍ରସ୍ତ ହେତୁରୁ କଲବଜାକୁ
ଗମନ କରିଥିଲା । ଶୁଗାଯାଏ ସାହେବ
ମହୋଦୟକ ଶୁଭାର ଅଳ୍ପଦିନମଧ୍ୟରେ ବିହୁ
ସୁମ୍ମ ଜଣାଗଲେ ପ୍ରଭ୍ୟାଗମନ ଚରବେ ନତ୍ରୁବା
ଫର୍ଲୋ ଶୁଦ୍ଧ କରବେ । ସବ୍ୟଦି ତାଙ୍କର
ଛୁଟି ନେବା କିମ୍ବା କୁଏ ଅମ୍ବମାନେ ଆଗା
କବୁ ଶ୍ଵେତଲଙ୍ଘ ବାହାଦୁର ସୁନ୍ଦରୀ ଉତ୍ସର୍ଗ
ସାହେବଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ପ୍ରେରଣ ଦରବେ ।
ତେଣାବାସିମାନେ ସେ ଉତ୍ସର୍ଗିସାହେବଙ୍କୁ
ଠାରେ ଅଳ୍ପଶୂନ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ତାହା ଅମ୍ବମାନେ
ପୂର୍ବତ୍ର ଜଣାଇଥିଲୁ ଓ ତାଙ୍କ ଯିବାରେ
ଘେବେ ସେପରି ପରମଧନ ଦଶିଲଥିଲେ
କର୍ତ୍ତମାନ ହଜିଲଥକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ସମସ୍ତେ
ଅଳ୍ପଶୂନ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟଲବ୍ଧ ଦରବେ ଓ ଶ୍ଵେତଲଙ୍ଘ
ପ୍ରଶଂସା କରବେ । ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ମହିରେ
ମେବେ ଯେଉଁ ଉପସ୍ଥିତ ପରିବନ୍ଧିତୁ ଭଲ
ଶୁଭାର ଗବହୀମେଣ୍ଟ ଫାର୍ମ ଏଠାକୁ ପ୍ରାଣକେ ପ୍ରାପ୍ତ
ଶୁଭନ ଦେବେ ।

ଏଠାରେ କଲେଜ ଏହି ସ୍କୁଲର ପ୍ରଥମ-
ଶେଷୀରୁ ରେଳେ ଯୁଧାବତ୍ତି ଗୋଟିଏ ଯାଇଥିବା-
ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ଅନେକ ଦିନରୁ ଘରକୁ ଲାଗିଥିଲା ।
ଅଧିକ ଏହି ସାହେବ ଦିଗବିଗଣକରଣବାର୍ତ୍ତା
ଏବଂ ଉମଣୀମୋହନଚନ୍ଦ୍ରର୍ତ୍ତୀ ଏ ଦୂରକଣ
ପିଲାଙ୍କ ଉପରେ ସନ୍ଦେହ କରି ଡାଇବ୍ରେନ୍‌
ରୁକ୍ଷ ନିବାଟକୁ ରିଫୋର୍ମ କରିଥିଲେ । ତୁର୍ମୁ
ରୁଷେ ଦୋଷ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷ ପାର ନ ସ୍ଵାଭ
ଦେବୁକୁ ଅଧିକ ମହୋବୃତ୍ତ ଉକ୍ତ ପିଲାଙ୍କ ପାରୁ
ଦିଖିବ କରିମାନା କରିବା ମମରେ ଲେଖି-
ଥିଲେ ମାତ୍ର ଆଭରେବୁର ସାହେବ ବ୍ୟମୁଦ୍ରାୟ
କାଗଜପତ୍ର ଦେଖି ରେମାନଙ୍କୁ ସ୍କୁଲରୁ ବାହାର
କରି ଦେବା କାରଣ ଲେଖି ଆଉ ଜଣେ
ବାଲକ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ହେଉଥିବାରୁ ତାହା-
କିପଥ୍ୟରେ ସାନି ରିଫୋର୍ମ କରିଥିଲୁକୁ ।
ଉକ୍ତ ବାଲକଦ୍ୱାୟ ଏଠାର ଦୂରକଣ ସମ୍ମାନ-
କାର୍ଯ୍ୟର ସହ ଥିବା ସ୍କୁଲେ ପିଲାଙ୍କରାରୁ ଭାବ-
ଠାରେ ଏହାର କଳକ୍ଷ ଲାଗିବାର ଦେଖ
ଆମେମାନେ ପ୍ରତିବର୍ଷେ ଦୁଇଜି ହୋଇଥିବା

ଭର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା ଅଳ୍ପ ବାଲଭମାକେ ଏଥି
ବିଶେଷ ତ୍ରୁଟିଦେଶ ପାଇଲେ ।

ଭାଲତେରୁଥପତି ପରଶରଷ୍ଟର ଅନ୍ତରୁ
ବାଦସହିତ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ବିନାମୂଳଖରେ
ବିଭବଗପୂର୍ବକ ଡେଣାରେ ଗୋଟିଏ ମହିନୀ
ଜାର୍ତ୍ତିଶ୍ଵାପନ କରିଥିଲୁଛି ଏବଂ ଡେଣାବାସି-
ମାନେ ତହିଁନିମିତ୍ତ ଚାଙ୍ଗର ପ୍ରଶଂସା ଗାୟନ
କରିବା ଏବଂ ଭାବାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାନି-
ମିତ୍ତ ସଥାଯୋଗରୁପେ ଅଗ୍ରବର ହୋଇଥି-
ଇଲୁ । ଆମେମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଅନେକ
ପ୍ରେରିତ ସହ ପାଇଥାକୁ ମାନ୍ୟ ଅଧିକାର ଷୁଦ୍ଧ-
କଲେବର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭାବାମୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାର
ଅସମ୍ଭବ ଜାଣି ହେବଳ ଏକଖଣ୍ଡ ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ
ପ୍ରକାଶପୂର୍ବକ ଅଭିଷମ୍ପ ଉପେକ୍ଷାକଲୁ ।
ସାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ହେବ ସେ ସ୍ଵୟଂ ରୁଜାଙ୍କ ନିକ-
ଟକୁ ଅପଣା କୃତିତତା ପହିବାର ଜୀଣାଇଲେ
ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ । ସମସ୍ତାନ୍ତରେ
ରୁଜାଙ୍କାହେବ ଏହି ଅନୁପମ କାର୍ଯ୍ୟହାର ବିଲ-
କ୍ଷଣଗୁପେ ଘରିବିର ହୋଇଥିଲୁଛି । ଭାବାଙ୍କ
ପୁଷ୍ଟିକର ଅଦର ଏତାତ୍ମା ବିତିଅଛି ଯେ
ଏହି ଅନୁକାଳମଧ୍ୟରେ ଏକହିଜାର ଖଣ୍ଡ
ଶେଷ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ନୈକକର ଅଧିକ
ଅଗ୍ରହ ଦେଖି ଅଛି ଦୂରହଜାରଖଣ୍ଡ କିଳରଙ୍ଗ-
ନିମିତ୍ତ ଜପା ହେଉଥାଏ । ରୁଜାଙ୍କ ମହିନୀ ଓ
ଉଦ୍ବାରିତର ଅଧିକ ପରିମୟ ଅଛି ବି
ହୋଇଥାରେ ?

ସୁଲବଦସମାଗ୍ର ଲେଖିଆଛନ୍ତି କି ସମସ୍ତରେ
ଧାରଣା ଥିଲେ ଯେ ବିପୂର୍ବାଳୀଟି
ଫେରଇ ଅସିଲେ ସେହିସହାୟ ଏକଥାଣା
ଦେବାକୁ ଦାଖ ଡାକିବାର ବର୍ଣ୍ଣମାଳକର
ମଧ୍ୟ ଧାରଣା ଥିଲେ ଯେ ଅଭିନାନ୍ୟାଶୀ ବମସେ
ବିପୂର୍ବାଳୀଟି ଫେରଇ ଅସିଲେ ଟ ୦ / ଦେବ
କୋକୁ ବାଣୀ ହିଚି ପିଲାପର ଏକଖଣ୍ଡ
ବିପୂର୍ବାଳୀଟି ଫେରଇ ଅବିକାଳୁ ସେ ଟ ୦ /
ଦେବ ଫେରଇ ନେବାକୁ ଅଷ୍ଟାକାର କଲେ
ଅଷ୍ଟାମାଶୁର କେତେବଳ ଟ ୦ / ଆଗାମୀ
ବିବିଧ ନିମନ୍ତେ ବଜିବିବାର ପ୍ରଧାନ ଗୋଲିମ୍
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିହାଳରେ ବିବି ପିଲାପର
ନାମରେ ଓୟାରେଣ୍ଟ ବାବାର କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କଲେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କରିଲେ ମାକରିବାର ଅଭି-
ନାନ୍ୟାଶୀ ଫେରି ବିପୂର୍ବାଳୀଟିର ମଧ୍ୟ

ଅଦୟ ହୋଇଥାରେ ଏହା ଥିଲା ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରାଣୀ
ନୁହେ । ତାକିବର୍ଗର ଦ୍ରମରେ ଗବ୍ରେମେନ୍‌ଡାର
ଅଳେକ ଲାଭ ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ଆମେମାରିବା
ଆଜା କରୁଁ ତାକିବର୍ଗର୍ଭାଗୀରେ
ଏବମ୍ବୂଳ ଦ୍ରମ ଉଦ୍ଧବ୍ୟକ୍ତରେ ସେପରି ନ ହୁଏ
ବେଳୁର ପଣବାର କରିବେ ଓ ଫେରନ୍ତି
ବିଶ୍ୱାସିଂଚିପାଇଁ କୌଣସି ପିତୃଙ୍କ ମୋଧସଳ-
ମାନଙ୍କରେ ହବୁଳେଇମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କିମ୍ବା
କି କରନ୍ତି ହୁଏଇ ତୁମ୍ଭି ରଖିବେ ।

ହୁଣ୍ଡାଜିନ୍ଦା ଏବଂ ଦାବତ୍ତାରେ ଜୋଗ-
ଭାଟୀଦ୍ଵାରା କି ଫଳ ଫଳଅଛି ତାହା ସବୁକମ୍ପ-
ନରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବାକାରଶ ଅମ୍ବନାକଲି
ଷେଳେଟ ବେଲୀସାହେବ ମହୋଦୟ ଉଦ୍‌ବେ-
ମେହନ ସାହେବଙ୍କୁ ଥିବେଶ କରାଯାଇଛନ୍ତି ।
ତାକୁ ତବନ୍ତିକାର୍ଯ୍ୟ ଚଲଇମାର ତା ଏ ରଖିଲୁ
ଆମ୍ବ ହୋଇଥିବାର ସମାବ ନିଜର । ଯଦି
ମଧ୍ୟରେ କେବେବୁଦ୍ଧିଏ ସମ୍ଭାବନାକୁବର
ଯୋବାନିବନ୍ଦୀ ହୋଇ ସାଇଅଛି ଏହି କାହାର
ଭାଟୀଦ୍ଵାରା ମଦ୍ୟଧାନ ଲୋକଙ୍କମଧ୍ୟରେ ବସୁର-
ବୁଝେ ପ୍ରକଳିତହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ନାହିଁ
କରୁଥିବାର ସମସ୍ତେ ଏକତାନରେ ବହୁଧ-
ବୁଦ୍ଧି । ଉଠୁମେହେଟ ସାହେବମହୋଦୟ ସମ୍ଭାବଙ୍କୁ ଦେଇଥରନ୍ତି ଯେ ନକରୁ-
ମେହା ଏହି ଦୟାନବ ସାମାଜିକରେଣ୍ଟ
ଦୂରବରଶାର୍ଥ କ୍ୟାପ ଅଛିନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏହିଲ
ଅବସ୍ଥା ସେ ଦେବ ତାହା ଗବର୍ଣ୍ମମେଧାବୁ କଣା
କ ଥିଲା । ଏବା ହୁଣ୍ଡାଜିନ୍ଦା କାହିଁତ ଜୋଗ-
ଭାଟୀଦ୍ଵାରା ଦିଲ୍ଲି ଲୋକଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଶାକ ରେଣ୍ଡିତହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ
ଏମାନ ତାଙ୍କରଦିଶାରେ ହେବେ ତାଙ୍କ ଏହି
ଲୋକଙ୍କର ଏକଦ୍ଵାରା ସବନାମ ଦେଖାଇ
ଗବର୍ଣ୍ମମେଧାବୁ କଣା କ ଥୁବାର ଆହା ସାହେବ
କପ୍ରିଯାଙ୍କିତ ବିଧି କରାଯାଇଛନ୍ତି ତାହା ଅମ୍ବ-
ମାନେ ସବକୁରେ କାହାର କରିବାକୁ ନାହିଁ
କାରଣ ଜୋଗଭାଟୀର ସ୍ମୃତି ଦେବ ସମ୍ବନ୍ଧେ
ପ୍ରାୟ ତାଙ୍କାଯୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହିମୁଖ୍ୟରେ
ଏଥୁବ ଅବଶ୍ୟକାରିତା କଣାକଥିଲେ—ଗଭିର-
ମେହ ପେବେ ତାହାସବ ପଢ଼ି ନ ଆଣି ଦେବେ
ଗର କ ଅଛି ?

ଅମ୍ବେଲାଙ୍କ ଗାରେରବାହିକାରୁ ଅବଶ୍ୟ
ଥୋର ଅତ୍ସମ୍ପଦ ପୀରବେଳେ ଯେ ସେଠା ଜାହାର

ହେଉମାନ୍ତର ବାବୁ ମୁକୁନଦିନ୍ଦ୍ର ବିଦ୍ୟାବାଗୀଶ
ଓ କଥପୟ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ନଗରବାସିମାନେ
ଗୋବଧ କିବାରଣ ଚେଷ୍ଟାଗାର୍ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଥିଲୁ । ଏ ବିଶାଳ ମହାଶୈ-
ଖର ବାଜ ବିଦିକରେ ପରାମରି ସାମାଜି-
କ୍ୟାପ୍ରେସ୍ ଓ ଏ କ୍ୟାପ୍ରେସ୍ରେ ଅଖାରା ସମସ୍ତକରା
ମେ ଛାତା କରିବ ସେ ଏ କ୍ୟାପ୍ରେସ୍ରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଦ୍ୱାରାଗରିବ ଓ ମଧ୍ୟ ଫଳ ଲାଭବାଳରେ ଓ
ସରବାଳରେ ଭୋଗ କରୁଥିବ । ରେବେ
ଏହା ଜାଗି ଶୁଣି ମଧ୍ୟ କାମ୍ୟ କରିବାକୁ ସମସ୍ତେ
ପରସର ଦୁଆରୀ ନାହିଁ ଓ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତକ ସ୍ଵରୂପ
ନୁହେ । ଗ୍ରେଟ ଜାଗେ ଗ୍ରେଟର୍କର ଅଳାପ୍
ନହୁଆ ଜାଗେ ମହି ଜୀବକା ଗର୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ
ବିଅଧିକାରୀଙ୍କାଣେମିଅଧିକଥା କହିବା ଅଳାପ୍
ତଥାପି ସେମାନେ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କରୁ ବିଭିନ୍ନ
ହେବେ ନାହିଁ । କ୍ଷେତ୍ର ସବୁକାର୍ଯ୍ୟ ତେଣ୍ଟା ଓ
ଭଦ୍ର୍ୟୋଗର ଅଧିକି “ଉତ୍ତୋଗିନିଃ ସୁରୁବାତିକ
ମୁହେତିଲାନ୍ତିଃ” ଏହା ଶାସ୍ତରେ ଉକ୍ତାଥିଲା ।
ଗୋବଧ କିବାରଣ ଅତି ସୁମହିତ ଓ ପ୍ରଶଂସନ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ କିନ୍ତୁ ବିନା ଭଦ୍ର୍ୟୋଗରେ କିନ୍ତୁ ସିକ
ଦୁଇ ନାହିଁ । ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରାମରିବା
କହୁବିଦ୍ୟପୂର୍ବାଧ ଓ ଚାଲିବ ହେବା ସମ୍ଭବ
ଆବଶ୍ୟକ ବର୍ତ୍ତିମଳ କାଳେଇରିଲେ ନିରା-
ପରିବ ଅଭୟ ବୋଲାଇଥିଲା । ଭଦ୍ର୍ୟୋଗକାରୀ
ନକୁଦ ବାବୁ ସବୁ ପ୍ରଥମେ ଏକବାଲୀଳ ଟ ୫୦
ବାବୁ ବ୍ୟାରମଙ୍ଗ ଦାସ ଓ ଶକନାସ୍ତୁର ଦାସ
ଏବଂ କାଳୀଳ ଟ ୧୦୦୯ ଏଥମଧ୍ୟରୁ ନିରା
ଟ ୧୦୦୯ ଟାଇକ ଟ ୧୦ ବାବୁ ବ୍ୟାରମମୋହନ-
ଦାସ ଏକବାଲୀଳ ଟ ୫୦୯ ଓ ମରିବ
ଟ ୧୮ ବାବୁ ପ୍ରକୁପାତ୍ରମ ଦାସ ଏକବାଲୀଳ
ଟ ୫୦୯ ଏବଂ ମରିବ ଟ ୫୦୯ ଲେଞ୍ଜ୍ବାଏ ଓ
ବାବୁ ଗୋଦିନରେ ପଢ଼ିଲାୟକରି ଶ୍ରୀ ନିରା
ଟ ୫୫ ଦାକର ଖାତାରେ ସାମରିବାରିଥିଲା । ଏହି
ଗୋଦିନମାକର ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସୁର
ତୀରୀକ୍ଷାର ଅଯୋଜନ କେଇଥିଲା । ଅମ୍ବାଳଙ୍କ
ତୁଳରେ ଏ ସୁମହିତ କାର୍ଯ୍ୟର ସୁରଳା ଏପ-
ରିଯାନ୍ତି ଦେଖାଗଲ ନାହିଁ । ସଜା ଜିମ୍ବାରମାଟ
କେ ପରାପର ସଙ୍କଳରେ କୌଣସିଲେବେ
ଗୋବଧରପରିଷର୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ

ଦୋଷଶା କରିବେଲେ ବୋଧନ୍ତୁ ଏ କାର୍ଯ୍ୟର
ଦମଳ ଅଧିକାଂଶରେ ହୋଇ ପାରିବ ।

କୃତ କୃଷ୍ଣପ୍ରଦଶମା

ବାହୁ ବାନାକାଥ ବନ୍ଦେସ୍ତାଖାପୁର ହରୁରେ
ଏଠାରେ ଯେଉଁ କୃଷିପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେବାର କଥା
ଥିଲା ତାହା ଗଲା ବୁଝିବାର ଶାଶ୍ଵତୀ ଦଳଠାରୁ
ଖୋଲ ହୋଇଥିଲା । ଖୋଲ ଦେବା ଦିନ-
ସବାଳୁ^୧ ପ୍ରଦର୍ଶନାପ୍ରାକରେ ନହିଁବାର ବାଜୁଳ
ଥିଲା । ଏ ଏହି ଆସିଯରେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ମା
ହୋପ ଦିଆଗଲାପର ବାହୁ ବାନାକାଥ ବନ୍ଦେସ୍ତ-
ପାଖାୟ ଗୋଟିଏ କୁଣ୍ଡ ବକ୍ରତାରେ କୃଷି-
ପ୍ରଦର୍ଶନ ଆବଶ୍ୟକାୟ ଥିବାର କିଛି ଜଗଧାର-
ବକୁଳ କଲେବୁର ସାହେବଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ
କରିଛି ପ୍ରଦର୍ଶନ ଖୋଲ ଦେଲେ । ତପୂରେ
ଯେଉଁ ଦୟବକ୍ରିମାନେ ଟିକଟ ବିଶିଥିଲେ ବା
ବିଶିଲେ ସେମାନେ ଯାଇ ସଜାହୋର ରହ-
ଥିବା ଦୁଇମାଳ ଦେଖିଲେ । ଟିକଟର ମୂଲ୍ୟ
ଅଛିୟନ୍ତି ଅଥବା ଅର୍ଥରୁ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀ ଟ ୧ ଟା
ଓ ଦ୍ୱାରାୟିଶ୍ରେଣୀ ଟ ୦୫ ଦ୍ୱାରାୟିଥିବାରୁ କେବଳ
ଧନ୍ୟବାଦକ ଛାଡ଼ା ଅଳ୍ୟ କାହାର ଦେଖିବାର
ଛାୟା ନାହିଁ । ବାହାରରେ ଲେବେ ଯାତ୍ରା-
ପ୍ରାୟ ଜମା ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଦୁଇଦି-
ନରେ ଗାଧିକ ଝଳକ ଟିକଟ ବିକ୍ରି ହୋ-
ଇଥିବାର ବିଷ୍ଟୁପୁରୁଷରେ ଅବଶ୍ୟ ଦେଲୁଁ ।
ନାମରିଛି କୃଷିପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେଲେହେଠିଁ ଅଳ୍ୟ
ଅନେବ ବିଷ୍ଟୁ ଯାହାକ କୃଷିବଜ୍ଞ ହୋଇଥି
ସମ୍ମର୍କ କି ରଖେ ବର୍କକଙ୍କ ଦେଖିବା ନିମିତ୍ତ
ସଜା ହୋଇ ରହିଥିଲା । ଧାକ, ଗୁଡ଼ିଳ, ମୁଗ,
ଦରଡ଼, ବିଲାଇଅଳ୍କ, ମୂଳା, ବୋବି, ବଖାରୁ,
ଡାଲିମ, ଅଖୁ, ପିଆଜ, ରିସଗ, ଲବାମରିତ
ଇତ୍ୟାଦି ନାକାପ୍ରକାର ଦୁଇମାଳ ଜାଲାପ୍ରାକରୁ
ଅର୍ଥିଥିଲା । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରେବାଜାଲର
ଫୁଲବୋବି, ଡାଳମ୍ବ, ଓ ଲଦାମରିତ କେଳ-
ଖାନାର ବକାବୋବି ଏବଂ ବାହୁ ବିହାଶବଳ-
ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପ୍ରେରଣ ମୂଳା ସବସ୍ତୁଧାନ । ବିଶେ-
ଷରି ଏବେବତ୍ ଡାଳମ୍ବ, ଓ ମୂଳା ସବସ୍ତୁଚର
ଦେଖା ଯାଏ ନାହିଁ । ବାହୁ ଘମଗଢ଼ର-
ସମ୍ମ ଗୋଟିଏ ଖୋଲାଇବଖାରୁ ଧାରିଥିଲା
ସେ ରାହା ଦେଖିବାକୁ ଶେଷ ଲେମୁଠାରୁ ମଧ୍ୟ
ସାନ ଅଟେ ଅଥବା ପାଦକୁ ଦୋର ପାଇ
ଯାଇଥିଲା । ଏହାର ଏବସ୍ତୁକରୁ ତଣେ ଗୁଡ଼ିଳ
ଓ ଘନଘମଞ୍ଜି ରେ ଅବି ସାନ । ଉତ୍ତଳାନ୍ତରରେ

ଶ୍ଲୋକମାଳ ଲେଖି ପଠାଇଥିଲୁଣ୍ଡି ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟକ-
କାନ୍ତି ଅଭିନା ଅଛିବରେ ସାଧାରଣଗ୍ରହବେ
ତାହା ପଢ଼ିବା ଦୁଃଖ । ଫଳଟି ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ
ଦେଖିବାକୁ ମନ ହୋଇ ଚାହଁ ମାତ୍ର ଏତକୁରୁ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ଉଦେଶ୍ୟ ସେ କେବେଦର ସଫଳ
ହେବ ତାହା ଅମ୍ବେଗାନେ ବହି ନ ପାରୁ ।
ବାରଣ ବଜ୍ରଲେବ ବିଜା ଷ୍ଟୋ କି ବେପାଞ୍ଚ
କି ହାଟଥା ଅଭିନା ଏଠାକୁ ଦୁଃଖ ପଠାଇ-
ଅଇଲୁ । ବଜ୍ରଲେବେ କେଣିଧରା ଶର୍କରାର
ଆପଣା ଆଭିନା ନିମ୍ନତ କେବେତ ଜିନିଷ କରି-
ଥିଲେ ତହୁଁମୟରୁ ପେଉଣ୍ଡା ଅବ୍ୟକ୍ତ ବଜ୍ର-
ହେଲ ତାହାକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ ମନୀ ସେଉଁ-
ମାଳେ ରୂପୀ କି ପାଦକିର୍ଣ୍ଣିତ୍ୟ ବା ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବ-
ତ୍ବଦ୍ଵବ୍ୟ ବଜାରବାହାଟକୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ସେହିମାଳକୁର
ଦୁଃଖ ଅସିବାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଉଦେଶ୍ୟ ସାଧିବ
ହେବ । ରେଣେ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ହିକଟ ଦେବାକୁ
ସାଧାରଣଗ୍ରହ କି ବେପାରଙ୍ଗର ଦେଖିବାର
ସୁଧିଧା କାହଁ ସୁତମଂ ସାଧାରଣଗ୍ରହବେ ଦେଖି-
ବାକୁ ଗଲେ ଏ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେବା ନ ହେବା
ସମାକ ପଡ଼ୁଥିଲୁ । ଦରସା କରୁଁ ସେହିମାଳେ
ଏକାର୍ଯ୍ୟରେ ବୁଝ ହୋଇଅଛି ସେମାଳେ
ଉପରେକୁ କଥାଗୁଡ଼ିକ ଥିଲେବନା କର
ସଥାପନକ ଏହିକ ମହିନାର୍ଥିର ଉଦେଶ୍ୟ
ସଫଳିକୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟିତ ହେବେ ।

ପ୍ରଦର୍ଶନସଙ୍ଗେ ଯେଉଁଦିଲ ଅଭସବାଙ୍ଗ
ଉତ୍ସାହ ହେବାର ଅନୁଷ୍ଠାନପଦ୍ଧତିରେ ବାହାର-
ଥିଲ ତାମ କ୍ରିତିକ ହୋଇପାର ନାହିଁ
ଦେବଳ ଗଢ଼ଗୁରୁବାବଦିଲ କଙ୍ଗାଳୀ ଗ୍ରେଜଳ
ହୋଇଥିଲ । ପ୍ରାୟ ଚାରିଶତ ବଜାଳୀ ରାତ,
ଡାଇ ୫ ଗୋଟିଏ ତରିକାର ଏକ ମିଠାର
ଆଇ ଦଳୀ ଦରିବୋଲ ଥୁବିରେ ପ୍ରଦର୍ଶନସଙ୍ଗେ
କଙ୍ଗାଲ ଦେଇଥିଲେ । ଅଭସବାଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହ
ପଛକ ପଢ଼ି ଗଲା

ମୁଦ୍ରଣ ସିପଳାଜିଲ୍

ଗତ ସୋମବାର ଦିନ ଏ କଗରୁ
ଧୂମପିଲାଳ କମିଶ୍ଟିରୁଙ୍କ କିଷାଚଳ ମେ
ର୍ବିଷ୍ଟେ ନିର୍ବାଦ ହୋଇଥାଇ ଓ ଏଥର ବନୋ-
ପ୍ର ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲା । କମିଶ୍ଟିର ମନୋ-
ପରମପୁରେ ଫଳବାୟିମାଳଙ୍କର ସେପର
ଶିଥିଲ୍ୟ ଦେଆୟାଇଥିଲା କିଷାଚଳହଳ
ସ ଘେଥିଲ୍ୟ ରହି ପାରିଲା ନାହିଁ ଏଥରେ
ଅସ୍ତର ଦ୍ଵାଦଶ ଦେଖାଇ ଓ ନିର୍ବାଚି-

ପ୍ରାନମାଳଙ୍କରେ ଅଳକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉତ୍ସୁକ
ଦୋଷଥିଲେ । ଯେଉଁ ବାର୍ତ୍ତମାଳଙ୍କରେ
ବିବାଦ ବା ପ୍ରକଟ୍ୟାଗିତା ନ ସ୍ଵଲ୍ପ ସେ ବାର୍ତ୍ତମାଳଙ୍କରେ ସୁବା ଭ୍ରାତ୍ରମାଳକେ ଅଗ୍ରହ୍ୟତକ
ଉତ୍ସୁକ ହୋଇଥିଲେ ଓ କେହିଁ ଭାବ
ବାର୍ତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବାରେ ଚାଲୁଥିଲେ ।
ଏଥିରୁ ବୋଧ ହୁଏ ଯେ ନିଷାଚିପ୍ରଣାଳୀ
ପ୍ରତି ମେଳକରି ଶ୍ରବା ଜନ୍ମିଅଛି । କି ୨ ମୂର
ବାର୍ତ୍ତରେ ଭ୍ରାତ୍ରମାଳକେ ଲାଗ୍ନା ସେ ଅନ୍ତର
ଜୀବାଳହିତ ଅନେକ ଦର୍ଶକ ଦୂର ହୋଇଥିଲେ
ଏମନ୍ତ ବି ସଦରଙ୍ଗକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟର ଦେଇବରେ
ପୃଷ୍ଠା ଦୋଷଥିଲା । କୋଧ ହୁଏ ସେ ବାର୍ତ୍ତର
କିମ୍ବାରୁ ବାରୁ କଣମୋହନ ଲାଲ ଗନ୍ଧ
ତ୍ରିଲବନ୍ଧରେ ସଡ଼କ ଲବ୍ଧାଦର କର୍ମ ଉଭୟମୁଖୀ
କୁଟ୍ଟ ବିଶର ଥୁବାରୁ ଓ ଉତ୍ତିପୁଣ୍ୟ ଧେପର
କାର୍ଯ୍ୟ ଦୋର ନ ଥୁବାରୁ ନିଷାଚିପ୍ରଣାଳୀରେ
ସେ ଅଳକଲେବକର ଦିଗେଷ ଉତ୍ସାହ
ହୋଇଥିଲା । ସରଗେ ପ୍ରତି ବାର୍ତ୍ତର କିମ୍ବାରୁ
ଧଳ ନିମ୍ନ ଲେଖାକୁ ଯଥ ।—

ନେତ୍ରରେ ଏକଜଣ କମେଶ୍ୱର
ଆବଧିକ ଏଥରୁ କଳିଜଣ ପ୍ରାର୍ଥି ଦୋଷାତ୍-
ବାରୁ ପ୍ରତ୍ୟୋଗତା ଘଟସିଲ । ପୁଣ୍ୟ କମେଶ୍ୱର
ବାବୁ ଅବିନାଶଗଲା ହୃଦୟାଙ୍କ ସପଳରେ
ଛି ଏକ ଶତ ଓ ଡିବୋଚାଙ୍ଗହେବଳ ସପଳରେ
ଦେବଳ କଳିଜଣ ଗୋଟି ଦେବା । ଏହି ବାବୁ
ଗୋକୁଳାଳା ତୌଥୁକ ସପଳରେ ଆଦୋ
ଦେହ ଗୋଟି ଲ ଦେବାରୁ ଅବନାମ ଗାରୁ
ନିବାଚିବ ଦେଲେ ।

ଲେ ମର ବାର୍ତ୍ତରେ ଜୁଗ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅବଶୀଳ । କହିଁ ବିଦେଶକ ବାର୍ତ୍ତ ଅବଶୀଳ-
ପଦ କୁର୍ଯ୍ୟା ଓ ବାର୍ତ୍ତ ବିବାଳାଥ ତନକରୀ
ମନୋମାତକେ ଉତ୍ସବରୁ “ବେ ଦୂରେ” ଲବ୍ଧି-
ବାଦରେ ନିଷାକିତ ହେଉ । ଏଠା ଗ୍ରେଟ-
କେବା ବାକିମ ଆସିଲୁ ଘଟିରସାହେବ ଚବାଲକୁ
ଯେ ଏ ବାର୍ତ୍ତର ପ୍ରଭୟୋଗିତା ନ ଥିଲ ୮
ଅଛୁ ଦେଖିଗ ଉତ୍ସବ ଦୋକଥିବାରୁ ଏଥିରେ
ଲେବକର ଉତ୍ସବ ନ ଥିବାର ହୋଇ ହୁଏବା
ବିଅକୁ ଧାରା ମହାନୟ ଯ ୧ କି
୧୫ ମନ୍ଦିର କମିଟୀ ଦ୍ୱାରୀ ଅବମୃତ କରି
ଦେଖିଲାଟ ମଧ୍ୟରେ ବାର୍ତ୍ତ ପ୍ରେସରର ଶୁଳ୍କ-
କରେ । ବିନ୍ଦୁ କଙ୍ଗାରୁ ଦିଦ୍ଧ ଯାଇଥିଲା କି
ସା ୧୫ ଟଙ୍କାରୁ ଅପରାହ୍ନ ଏଣ୍ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେଖି ନାହିଁବ ୬ ଅଜକାଳ ଶିରବାଜର

ଶ୍ରେଷ୍ଠଦଳ ଏଥିରେ ସା ୨ ଟଙ୍କା ସମୟରେ
ସମସ୍ତ ଏକାବେଳେକେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର
ସମ୍ଭବ ନୁହେ । ବାହୁଦିବରେ ସାହେବଙ୍କ ଗଲ
ଉଦ୍‌ଧାର ଅଳେବ ରୋଟର ଅସି ଫେରଗଲେ
ପରିଯୋଗିତା ନ ସ୍ଵଭାବୁଁ ସା ୪ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅଠେଣ୍ଟ କରି ନ ରହିବା ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇବାକୁ
ମାତି ସେ ସେ ଆପେ କେବଳ ପଳାଇ ଲେବକୁ
ମୁଣ୍ଡରେ ଦେଖ ଦିଅଛି ଏବା ଅନୁଭବ ଓ
ଭାଙ୍ଗର ବଜ୍ରମ ଅଟଇ ।

* ହାରିଗାନ୍ତି ଜ ୯ ମର କାର୍ତ୍ତର ପୂର୍ବ ବନ୍ଦ-
ଶୁଳ୍କ ଅଟେଣ୍ଟି । ଅଭିଲାଷ ବାନ୍ଧ ଜ ୯ ମର-
କାର୍ତ୍ତର ରହିବାର ଉପର ପ୍ରକାଶ ବିମବେ
ବୋଲି ଶୁଣାଯାଏ ତାହା ଦେଲେ ଏ କାର୍ତ୍ତର
ବାକ ପ୍ରାଚରେ ଅଳ୍ପକ୍ଷରେ ନିଷାଚିତ
ଦେବେ ।

କ ୩। ୪। ୫। ୬ ମର ବାର୍ତ୍ତନାଳସବେ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଗୋବିତା କି ସ୍ଥାନରୁ ବାବୁ ସମସଜ୍ଜବ
ସବୁ, ବାବୁ କନନିଶ୍ଚାର ଦାସ, ବାବୁ ସାମ-
ସେକ ରହିଛ ଓ ବାବୁ ଦେମନିନ ଘୋଷ
ସଥାରମେ କିର୍ବିବାରରେ କିବାରିଛ ହେଲେ ।
ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ ସାମସେନ ବାବୁଙ୍କ ପ୍ରତି
ଦେବେବ ଲୋକ ଅପରି କରିଥିବାର ଶୁଣା-
ଯାଏ ମାତ୍ର ତାହା ସମ୍ମେଲନ ହୋଇ ନ
ସ୍ଥାନରୁ ଅଗ୍ରାହି ହେଲ । ସାମସେନ ବାବୁ
ତଣେ କିମ୍ବାହିତ ପରିଶ୍ରମୀ କିମ୍ବର ଅଟ୍ଟି
ଭାଙ୍ଗର ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶ କାହିଁ । ସେବେ
ଅପରିକାରିମାନେ ତାର ପ୍ରତି ଅସ୍ତରୁଙ୍ଗ ଥିଲା
ତେବେ ମନୋମାନମୟରେ ଅଳ୍ପ ଏକଜ
ଗୁରୁ ବି ସବାରେ ମନୋମାନ କି କଲେ ।
ତାହା କୋରମ୍ବଲେ ପ୍ରତିପୋବିତା ଗଠିଥାନ୍ତା
ଆମେମାନେ ଦେଖି ଯେ ତାଙ୍କ ର ଶ୍ରୀ ଗ
ଗୋଟିଏ ମନୋମାନ ପରିଥିଲେ ।

କେତେ ମର କାହାରେ ଦୁଇଜଣ ହମେଲିବ
ଆକମନ୍ୟ । ଏଥୁ ପୂର୍ବ କମେଟ୍‌ର ବାବୁ ଯୋ
ଗେଷରଙ୍ଗରୁ ଓ ବାବୁ ଦରେଖିଶ୍ଵରାଳ୍ପଦ
ବ୍ୟକ୍ତିର ନୀତିକ ଦୁଇଜଣ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବୁ ନମା
ଇତରଙ୍ଗେଇ ଓହିଲ ଓ ବାବୁ ନାରୀପୃଷ୍ଠାଦ
ମିଥ ଉଦ୍‌ଧିଳ ବରମ ପ୍ରାଣୀ ସ୍ଥଳେ । ଏଠା
କିବାତଳରେ ଅନେକ ବ୍ୟୋଟର କପାତ୍ର ଦେଖାଇ
ଦିତା ଉତ୍ସାହ ଦେଖିଲାମ୍ବଳେ । ନୂତନ ଦୁଇଜଣ
ଅଞ୍ଚ ଘରରେ ଅଧିକ ବ୍ୟୋଟ ଦେବାରୁ ହେ
ଦୁହେ ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ ।

ବି ୨ ମତ ସର୍ବତ୍ର ଖାଲ କେଣ୍ଟାଙ୍କ

ଲୁହକ ସଥିରେ ଜ ୦୪ ଘ ଟ ବାବୁ ଅଷ୍ଟମୀ
କୁମର ଘୋଷନ ସଂପର୍କରେ କେବଳ ତିରକାଳ
ଗ୍ରେଟ ଦେବାବୁ ପ୍ରଥମାତ୍ର ବାବୁ ନିଷାଚିତ
ହେଲେ । ଏଥରେ ଗୋଟିଏ ଆହୁରି ଅଜଳ
ଦୋଷରୁ ଘାଗ ଏହି ନିଷାଚିତକମ୍ପିଟାର
ମେନ୍‌ବ ବାବୁ ପଦ୍ମଭବନ ଦାସ ବାବୁ ଜନ-
ହୋହନଙ୍କଳଙ୍କ ସପଞ୍ଚରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ଓ
ଅନ୍ୟକଣେ ମେନ୍‌ବ ବାବୁ ସହଦେବପଣ୍ଡା
ଭହୁର ଅନୁମୋଦିତ କଲେ କହି କ୍ଷେତ୍ର
ନେବାର ଆରମ୍ଭ ହେଲ । ଜ ୧୫ ଘ ଦେଇ
ଦେଇ ଗୁରୁଗଲ ଭାବୁରେ ବାବୁ ଅଶ୍ୱକୁମାର
ଘୋଷ ଅପରି କରି କହିଲେ ତ ପଦ୍ମଭବନ-
ବାବୁଙ୍କ ଲାପ ଭୋତ୍ରତାଳବାବୁରେ ଦର୍ଶନ
ଥିବାକୁ ସେ କମ୍ପିଟାର ମେନ୍‌ବ ହେବାର ଦିନ
ପ୍ରସ୍ତାବ ଉତ୍ସବର ଯନ୍ତ୍ରପ୍ରସ୍ତାବ ମୁହଁନ୍ଦୁ ଘାରର
ପ୍ରସ୍ତାବ ଅପେକ୍ଷା ଥିବାକୁ ଏ ସମ୍ମାନ୍ୟ ଫଳକ
ଅସିବ ହେଉଥିଲା ଓ ଏ ନିଷାଚିତ ରହ
ରହିବ ହୋଇ ଅଛି ଏବେ ହେବାର ଆରମ୍ଭ
ଶ୍ୟାମ । ଏ ବିଷୟରେ ଅନେକ ବାହାନ୍ତାବ
ଓ ରକ୍ତ ଫରକ୍ତ ଲଗିଲ ଯେ ପ୍ରାୟେ ସନ୍ଧ୍ୟା
ହୋଇଗଲ । ଗ୍ରେଟ ନେବା ଦାହମ ବାବୁ
ରୂପବିହାରୀଙ୍କାଯୁକ୍ତ ଏହିପରିବାର ମିମାଂସା
କଲେବ ପଦ୍ମଭବନ ବାବୁଙ୍କ ପିତାର କାମରେ
ଟାକ୍ସ ବିଲୋପ୍ସ୍ତ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ପଦ୍ମ
ଭବନଗାର ନିକେ ଏଠାରେଆରେ ଟାକ୍ସ
ଦିଅନ୍ତି ଓ ତାବୁର ବେଳକଟ ୫୦ ଲା ଅଟେ
ଏକାଦିର ସେ ଗ୍ରେଟ ହେବାର ବିଷୟରେ
ଅପରି କେବଳ ତାବନାମ ଭୋତ୍ରତାଳବାବୁରେ
ଦର୍କ୍ଷ ଦୋର ନାହିଁ । ଏହି ଭୁଲ ଅଟେ । ନିଷା-
ଚିତ ନିୟମାବଳୀରେ ବିଧିଅଛି କି ମୋଟରେ
ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରତିଗାତର ହୋଇଥିଲେ ବୌରେ
ଅକିନ୍ତମ ଅବା ସାମାଜିକ ଦୋଷ ହେବୁ ନିଷା-
ଚିତ ରହିପ ହେବ ନାହିଁ । ପଦ୍ମଭବନବାବୁଙ୍କ
ଜାମ ମୋଟରତାଳବାବୁରେ କି ଥିଲେ କେବେ
ମେଲଖୁବ ସାହେବ ଲାଙ୍କ ବାବାଚିତ କମ୍ପିଟାର
ମେନ୍‌ବ ସବୁ ନିୟମ କରିଥିଲା ଏ ସ୍ଥଳେ
ବାକ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେତେ ବୋଷ୍ୟର ଅବା
ରହିବେ ନୁହେ ଓ ଏହା ସାମାଜିକ ଅନ୍ୟମନ
ଅବା କୋଷତ୍ଵବାବୁ ଏ ନିଷାଚିତ ରହିବ
ହେବ କି ପାରେ । ଏ ମିମାଂସାରେ କମ୍ପିଟାର
ସମସ୍ତ ମେନ୍‌ବମାକେ ସମ୍ମାନ ଦିଲାବ
ଅଶ୍ୱକୁମାରଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲ । ପଢ଼ି
ମେ ଗର୍ଭତାଳାରେ ଏବେ ପିପିବିଜ ହେବ

କୁଳ ଓ ଗିଲାର ନାମକ ଅର ଗୋଟିଏ ଜାହାଜ ଖୋଲ-
ଫେରିଏ ପ୍ରଗାଳିରେ ମାତ୍ର ଶାଇଦୁକାକ ସମ୍ବାଦ ମିଳିର ।

ବୁଝିପାଇ ପରିମତ୍ରାନ୍ତରେ ସେଠା ସେହାରିଲିବେଶ ଦନ୍ତ
ହୋଇ ଥାଏ । ସେବଣିର୍ବର୍ଣ୍ଣରୁ ଅଧିଖା ଚକ୍ରଜାମ
ଗା ଓ ଉଷ୍ଣ ବାତପାତାରୁ ପଞ୍ଚମ ସେ ସେଠାରୁ ଅଛିର
ଦୂରଦଳ ସେବା ପ୍ରେରଣ ହେଉଥିବା ।—ତଥାପି ବୁଝିପାଇ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ବନ୍ଧ ଶାକର ଅଶା ଦେଉଅଛି ।

ମହୁରାର ମହୁରାର କଳିତମ୍ଭୁର ତା ୧୦ ରିଅରେ
କମାରସ ଅରମଣେ ବର୍ଷାକାଳୀର ଶାନ୍ତ ବର୍ଷାକାର
ସ୍ଵାତ ମେରା ପ୍ରଥାରମନବାଲରେ କଳିମର ସରମ୍ଭ
ଦୋଷ ଅକ୍ରମ ହୋଇଥିଲା ।

ବୈଦ୍ୟଶକ (Political) ଅଧିଳାଙ୍କ କିମ୍ବା ଆଲତର ନିଷ୍ପତ୍ତିର ବାଜମାସମ୍ବନ୍ଧରେ ବଡ଼ବଡ଼ ମହୋଦୟଙ୍କ ପରିମାଣରେ ଯାଏଇ ହେବାର କଷ୍ଟମ ହୋଇଥିଲା । ଏ କଷ୍ଟମ ଅଧିଳାଙ୍କ ଅତ୍ରେଲମାସରୁ ଜାରି ହେବ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀରୁ ଅନ୍ତରା ଚିତ୍ରମାସ ପା ୧୦ ଦିନ
ଆଜାମାର୍ଗରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଗହଂଗ୍ରୂ ଉନ୍ନତିବାଳ
ସେଠାରେ ଏକ ପ୍ରକାଶରେ ରଖାଇବା କୁଣ୍ଡଳ ହୋଇଥାଏ
ଏମନ୍ତ କାଟି କାଟି ଏକାବେଳେକେ କଳ ହୋଇଥାଏ
ସବା ଏକ ଅଳେକ ଦୂର୍ଦେଖନାମାନ ସଂଥକାର ବସ୍ତୁର ତ୍ରୟୀ ।

କାର୍ଯ୍ୟତାରେ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କଙ୍କ ଜୀବିତ ଦର୍ଶକ-
ଜୀବିତ ଚିତ୍ରମ ପୂର୍ବହସ୍ତଙ୍କାର ଗନ୍ଧା ସାକ୍ଷର କଥା
ଅଛି ।—ଉତ୍ତମ ।

ବାରୁ ଅଗ୍ନିଶୋଷ କହେନୀଧାୟ ଲିଙ୍ଗରୂପ ଦିଲ୍ଲିବ୍ୟାଳ
ବୋଧାଇଛିର ମେମୁର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏ ବାରୁ ପୁରୁଷ
ଏକନର୍ଭର୍ଯ୍ୟ ରୂପିଷ୍ଠାନାଇଛିର ମେମୁର ଅଛନ୍ତି
ଦସତର ସବୁନ୍ମିଳିରେ ଦେଖିପୁଣ୍ୟକମାଳର ମେମୁର
ଦେବା ଅଭିଶ୍ଵର ବୌରାକର ବନ୍ଦ୍ୟ ଅଛେ ।

ବାଣେରଶ୍ଵର ଅଧିକୀଏଟ୍ ମାନସ୍ତ୍ରକ ପାଡ଼ିବାକ୍ଷାରେ
ସରବତାର କେବେଳକଲେବେ ହାତାଗାଳକ୍ଷେତ୍ରେ ସରେ
ଏବ ବ୍ୟଥବାର ଯେ ମୋତ କର ଆପଦନ ବିଶ୍ଵାସ ।

ଭୂତାମର ପୋଇବ ଏକକ କାରହ ସାଢେକ ଅପଥନିତ
ମଦ ଗାନ୍ଧ ତତ୍ତ୍ଵାବ୍ଦ ଏବନ ନିର୍ବିନ୍ଦୁଷେ ପ୍ରହାର
ଦରେ ସେ ପଦବିଦୟ ସେ ଦ୍ୱାରେଇ ପରିଚ୍ୟାଏ
ଦିଦିଲେ ମନ୍ଦାଯାହର କି କରୁବାକି ଏକ ସକର୍ମିମେଣ୍ଡ
ଏପରାଇ ଅକ୍ଷୟରେ ମନ୍ଦ କଳିଯାଇଲା ତୌରେ ପ୍ରଗଭାର
କରିବାକି ?

ଯାଜ୍ଞପୁର ସମ୍ବାଦ

ଲକ୍ଷ୍ମୀମରେ ମହାମନ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ଶ୍ରୀ ଉଲ୍ଲେଖିର ସାହେବ
ମହୋତ୍ସ୍ଵ ଏ ଜମଦରେ ପକେତ ହୋଇ ସମସ୍ତ ବାର୍ତ୍ତାଗତ-
ସ୍ଥାନ ଚନ୍ଦ୍ର କବି ଦୁଇ ହୋଇଥିବ ହେବଳ ଏ-
ଥାର ପଦିଶାଳୟ ଓ ବିଜ୍ଞାନୟ ନକ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟି
କବ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ଯାହାରେ ହେଉ ଏ-
କଥାର ଲଂଘନ ବଦ୍ୟମୟ ହାତକୁଣ୍ଡରେଣ୍ଟରେ ପରିବର୍ତ୍ତ
ହୋଇ ସୁଧା ଅବସ୍ଥା ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ତିଥି ତେବେରିବା ପରିବା
ତେବେକୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ହୋଇ ନ ଦିବା ଯେତ୍ରୋଷର ବରେଣ୍ଯ
ହାରଣ ହେଉଛି । ଏ ଶାକର ବ୍ୟପିକର ଅଶ୍ଵାର୍ଦ୍ଧ
ସାହେବ ମହୋତ୍ସ୍ଵ ଅଭିନୟତ କାହି କବି ତାଙ୍କ ଏ-
କ୍ଷାତ୍ରର ଶାକାରୁକ ବସନ୍ତ କାରଣ ଶାସ୍ତ୍ର ଶାଶ୍ଵତ-
ପରିବର୍ତ୍ତ ସାହେବଙ୍କୁ ଅନ୍ୟୋଧ୍ୟ କରାଯାଇ । ମାତ୍ରଦିନ
ଏହୁବାର ଶାକମ୍ବଳରେ କ୍ରୂଦ୍ଧି ଓ ଶୁଭ୍ୟତି କଲ
କରସା ପରିବର୍ତ୍ତ ତାକରିମାନଙ୍କ ନିପତ୍ର କରିବାର ପରି ।

ଏକଷ ଦେଇଲେ କଟିକ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ ଏପରି ଯାଇ
ଗତ ଦେଇଦେଇବକଷ ମଧ୍ୟରେ ଅଳୁଳ ହୋଇ କି ଦେଇ
ଥିବାକାଂଶଗ୍ରେହେ ଜର ଓ ଶର୍ତ୍ତ କେମାରେ କଥି ଦେଇ
ଦେଇନ୍ଦ୍ରିୟ । ଅନୁଭବମାନ ଉତ୍ତମରୂପେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଧାରଣ
ଦେଇଅଛି ଶୀ ଦସ୍ତର ରକ୍ଷା କଲେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଇଗଲା
ମଧ୍ୟେ ମଧ୍ୟରେ ହେବ ।

ଅଶ୍ଵମାଳକ ନେଇପାଇ ଶ୍ରୀପତି ବାବୁ ମୋଗାଳଚନ୍ଦ୍ର
ଅଶ୍ଵମାଳକ ସବୁ ଓ ରେଣ୍ଡାକାର ଏଠା ସ୍କୁଲ ଅବଶ୍ୟକ ଜାରିଛି
କଥାକାର ସଂଖ୍ୟା ଶ୍ରୀ ରଙ୍ଗପାତ୍ର ଦେଇଥାଏବା ଏଥିମଧ୍ୟରେ ବାହୁଦାର
ପାଦାବସ୍ଥ ସ୍କୁଲ ନିମନ୍ତ୍ରେ କରୁଥିଲାମାର ଅର୍ଥ ସନାତନାର
ଏହାର କରିଥିଲାକୁ ବାବୁ ମହାଶ୍ୟକର ଦେଇରମନ୍ତରିଳବାର୍ଷିକ
ପାତ୍ର ପାତ୍ରରେ ଦିଶେଷ ସବ ଦେଖା ଯାଏ ।

ଏ ନିରାକାର ସମ୍ପଦାତି ବକର୍ଷଶାସ୍ତ୍ର ଅଳ୍ପ ହୋଇ
ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ନିରାକାରରେ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଁ କାହା ଘର-
ଯାଦି ହୋଇ ମାରିଥିଲୁ ଦେବତା ଯେକମାନଙ୍କ ଅସାଧ୍ୟ-
ତା ଏପରାବ ସତାର କାରଣ ଅଛି ।

ସ ସହିତକ ଅନୁର୍ଗତ । ପ୍ରା ଉଦ୍‌ବିଶ ମୌଳି
ଶର୍ଷଶୂନ୍ୟ ଶାନ୍ତିକାରୀ ଜଗନ୍ମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଜମିଦାର ଶ୍ରୀପୁରୁଷ
ନାହିଁ କଥକିଲ ଦେବାଳ ଦ୍ଵାରୀ କଥକିଲ କଥକିଲ
ଶୁଭାମରୁ ଯାଇଥିଲେ ସେ ମୁଖାମରେତାକିମ ମୁଖ ହୋଇ
ଥିଲା କେବଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଏ ନରବିଦ୍ୟା ଅଧିକାର
କରୁଥିଲା ତୁମ୍ଭିର ଅନୁର୍ଗ ।

ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ପ୍ରକାଶକ ।

ଶ୍ରୀଗବାନଙ୍କ ପରମଣ୍ଠ—ଅଧିକ ପ୍ରେସ-
ତଥ ଗତ ଲା ୧୦ ରଖ କାନୁସ୍ଥାର ସମ୍ବାଦ-
କରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଏତେବେଳେ ଯଦି
ଏହି ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଆଜି ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ
ଦେଇ ନାହିଁ ।

ପ୍ରେରିତପଦ୍ଧତି ।

ପଡ଼ିପ୍ରେରକ ମନ୍ଦିରର ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବୁ
ଧାରେ ହାତା ହୋଇ ।

ଶ୍ରୀ ମାନ୍ୟବିଜୁ ଉତ୍କଳକ୍ସାପେକ୍ଷା ସଂଖ୍ୟା ୨୯

ମହୋଦୟ ସମୀପେତୁ ।
ମହୋଦୟ !
ଅବ୍ୟ ଭା ୧ ରଖ କନ୍ତେ ରହିବାର
ସମ୍ବଲିଷ୍ଟ ଅଧିକାରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ
କରି ଦେଇ ।

୧ ମ—ନିର୍ବିରଣ—ଅଦ୍ୟ ସଙ୍ଗରେ ଛାହିଁ
କଥିବା ପଠନ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ନିବାରଣ
ବିଷୟରେ ଭାବର୍ଦ୍ଦିତକୁର୍ବିଷରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପ୍ରାକେ ସର ହେଉଥିଗାର ଜଣାଯିବାରେ
ଏ ସର୍ବ ଅଳ୍ପ ଅନନ୍ତ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ
କଟକର ଉଗବଦ୍ୱାରିପଦାୟିମାସଙ୍ଗ, ବାଲେ-
ଶରୀର ଦରଦିଷ୍ଟିପଦାୟିମାସଙ୍ଗ, ଏବଂ ପୁରୁଷ
ଏସଙ୍ଗ । ଏକି କିନ୍ତୁ ଏକ ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦିଶ

ଯହବାନ୍ ଦେଲେ ଶ୍ରୀଶାର ଅନେକ
ଅଂଶରେ ମୋରଧ ନିବାରଣ ଦୋଷପାତ୍ର ।
ସୁଖରେ କୌଣସି ଶ୍ରଗାପଥାଳୟ ଜାହିଁ ।
ସରମାଳଙ୍କରୁ ପ୍ରଥାଳ ପରି ଗ୍ରାମେ ଶ୍ରୀଏ
କଞ୍ଚପକ ଥାରେ ଗ୍ରାମକାଷୀ ଜମୀବାର—
ପ୍ରଭତି ସତ୍ତା କର ଅବଶ୍ୟ କନ୍ଦ କନ୍ଦପାତିବେ
ଏ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟଶରୁ ବି ନାହିଁ ।
ଏବେଳେ ଦୁଇକାହ ଆଶା କରନ୍ତି ।

—ପୁ—ଦିର୍ବାରା—ଏହି ସୁନ୍ଦରଭକ୍ତିରେ
ଗୋଟୁମାଳକୁହାର ପାଦଖାନା ମଧ୍ୟରାତି
ବହନ କରିପାତ୍ରଥବାନୁ ଏ ସରାର ପ୍ରସାଦି
ମରେ ମିଛିଲିଷିପାଣିଟାକମେଟାର ବନ୍ଦିଶ୍ଵରମାନେ
ତାହା ବନ୍ଦବରିଗୋଡ଼ାହାର ଦୂଦୀଯିବାର ହୈର
ବରଶୁଭରୁକ୍ତି । ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଡୋଡ଼ରେ ପ୍ରଥମେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଠ ୧୦୦
ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ମହୁରରୁ ଗୋଡ଼ା ଖର୍ଚ୍ଚ ଦିଲାଇବା
ଦେଖୁବେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସେବା
ଶାଶ ସମ୍ମନ କରିବେ ଏହା ସରାର ଅନ୍ତମାକା

—ୟ—ନିର୍ବାରଣ—ଗୋପକର ଟୀକା
ହନ୍ତଧର୍ମହାର ଏବ ସ୍ଵରଦ୍ଧିରୁଦ୍ଧ ଦେଉ ଏ-
ସହରବାରୀ ହନ୍ତମାନେ ଅଥବାୟ ଉତ୍ତମକାଳ
ଭାବା ପ୍ରଦଶ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରୁ ଲାହାନ୍ତି ।
ଜାତୁର କାଟରେ ପିଲମାନଙ୍କୁ ଧର ଟୀକା
ଦେଉଥିଲୁଣ୍ଡି । ବେହି ନିବାରଣ ବନ୍ଦେ
ଟ ୫୦ ଲା ଜରମାନା ଦେବକାର ତୁଳୁମ ପ୍ରବୃତ୍ତ
କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି । ସମ୍ବନ୍ଧବେଚନା କରିଲୁଣ୍ଡି ଟୀକାର
ଆଜି ପଂଚାଖଳ ହୋଇ ଗୋବଧନମା-
ନା କିମ୍ବରେ ଅଣ୍ଟିଏ ନୁହନ ଅଳକ ପ୍ରଗ୍ରହ
ହେଲେ ହନ୍ତଧର୍ମ ରକ୍ଷାତୁଅନ୍ତା ।

१८९७

ଶ୍ରୀ ଶିତତରଣମହାନ୍ତି ସମ୍ମାଦବ
ଶ୍ରୀ ଜୁଗନ୍ଦାଥସଙ୍କାତକର୍ତ୍ତମରଶ୍ମି ସମ୍ମାଦବ

ମେଲ୍ଲି

କୁମାର ପାତ୍ର ଏଥିରେ ପରିଚୟ ଦିଆଯାଇଛି ।

ବଦାର୍ଥକ ଧାର୍ମିକେନ୍ଦ୍ରି ଦେଖ
ହଣ୍ଡେଣୀ, ତାଙ୍କରେଇଦେଶର ଜୟତ୍ର ସତ୍ତା
ମଦ୍ଦାଦୟ, ଚକରେଇର ହନ୍ଦୁର୍ମୁଖ ରାତ୍ରି
ବସ୍ତୁରେ ଘୟର ଦେବାର ଯେପର ଦେଖ
ପାଇଲାମ ଏହିଏ ପାଇଲାମ କେବେ ଏହିପାଇ

ଶା ୨୬ ଉତ୍ତର ଜାନୁସ୍ଥ ସନ ୧୯୮୮ ମସିହା

ଉତ୍ତରପଦିକା ।

ର୍ଥରେ ଯେବେ ଅଳ୍ପାଳଙ୍ଗ ଗଜାମାକେ ଉତ୍ତରା-
ହର ସହି ଯୋଗ ଦେବାରୁ ସାହସୀ ହୃଦୟରେ,
ତାହା ହେଲେ ଡେଣାର ଧର୍ମପୂର୍ବ ଅଚିରେ
ଅନୁର୍ଦ୍ଧର ହୃଦୟରୁ ଏବଂ ଏବେଶବସିମାନେ
ଧର୍ମରୂପୋରବ ଦୃଷ୍ଟିପାରନ୍ତେ—ଶୁଭସଂଶୋଧନ୍ ।

ଉପରେକୁ ଗଜାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ କନାଗର
ଚିନଶ୍ରୀ ପୁସ୍ତକ (ଅମ୍ବବୀଧ, ବେଦାନ୍ତବ-
ହୃବଳ) ଓ ପରଶରପହାରା ନାମରେ)—
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପରମ ଉପକର ହେଲୁ—ଏବଂ
କୁଠିତକା ସହିତେ ଉପହାରମୁଖ ନିମ୍ନ-
ଲିଖିତ କରିଯୁ ପଥ, ଦାତାମହୋଦୟକୁ
ଦୁଷ୍ଟରେ ସମର୍ପଣ କଲୁ ।—

ପଦ୍ମି ।

ସେଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠମଦାୟି ଦାତୃଗୁରୁଣା ପ୍ରତ୍ୟ-
କୁମେକେବଶ୍ରୋହିଲୁଣ ବିଷୟକାରୀନିତ୍ୟ
ସତ୍ୟ ସତା ପୁସ୍ତକ । ସମ୍ମାନଦରବିନନ୍ଦେଶ-
ଚରଣଶାନ୍ତିକବନ୍ଧାଦରଃ ସମ୍ବାଧିତବତଃ
ଭିତ୍ତି କୃତମତ ସ୍ଵ ତାଳଚେବେଶରଃ । ୧ ।
କୁଳବଂ ।

ଦୟାକୁ ସବୁତୁତେଷୁ

ଶୟାମୁକନନ୍ଦବନ୍ଧ ।

କୃପାନୁର୍ବଳତେଷୁ

ଶମକନାରଥୋ ନୃଣ୍ୟ । ୨ ।

ଅତ୍ରିତାର୍ଥିତବୋରାଣା

ମାନନ୍ଦାତକବନନ୍ଦ ।

ମିଷ୍ଟାଲାପମୁତସ୍ଯକା

ଶମକନାରଥ ଶଶି । ୩ ।

ମନୋରଥଲାଗୁଣ୍ୟଃ

ଶାନ୍ତିଶ୍ରୋଦବପିତଃ ।

ଧର୍ମମୁଲୋ ମହ ପ୍ରାଣ

ଶମକନୁରଥସ୍ତୁରୁ । ୪ ।

ଅଜ୍ଞନଥାନୁରଥ୍ୟୁଷୀ,

ମେବଜେକସମ୍ପର୍କଃ ।

ଦୁଲାକାଶମୁର୍ଦ୍ଧି

ଶମକନାରଥ୍ୟୁଷମାନ । ୫ ।

ତ୍ରିବାର୍ଯ୍ୟଧିର୍ମାମୁର୍ଦ୍ଧି

ଦେଶ୍ମୁମେଦକନ୍ୟପାଞ୍ଚକ ।

ବାନ୍ଧା ରୁଧରୁନ୍ ବାନ୍ଧ ।

ଜାମୁତିରମେତୁରୁ । ୬ ।

ବ ।

୧୯୮୮ } ଶାନ୍ତିଶ୍ରୋଦବପିତଃ
ମହାତମୀହୃଦୟପୁର ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଟ ୫୦ କାର ପୁରସ୍ତାର ।

ଏହି ଜାନୁସ୍ଥମାସ ଟା ୨ ରଖରେ ଅମ୍ବର
ଉଦ୍ବନ୍ଧ ମୁଦ୍ରାମ କୋଟିରୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ-
ମାଳ ଗେର ଯାଇଥିଛି ସବୁ କୌଣସିଲେବ
ଏପରିବିହି ସବାନ ଦେଇପାରନ୍ତି ସହିରେ
ଗେରମାଲ ପୁଲବାର ପ୍ରତିହିସିଥିବାରେ
ସନାତ ଦିଏ ତେବେ ଥାମେ ତାକୁ ଟ ୫୦ କାର
ପୁରସ୍ତାର ଦେବୁ ।

ଗେରପାଇସ୍ଥବା ମାଲର ତାଲିକା ।

୧ । ଗୋଟିଏ ସ୍ଵଳ୍ପ ଇଂରେଜ ଲାଇକ
ଶତ୍ରୀମାଦ, ବେନେଶିଆନ ସ୍କ୍ରାପିଲ୍ ହାପ୍ଟ୍ରେକ ।

୨ । ଗୋଟିଏ ହିରସ୍ୟକୁ ସକାର ମୟ
ବହାର ଏକବୋର ଟିକି ଭାଗ ଯାଇଥିଛି ।

୩ । ଗୋଟିଏ କଲାମାଳବର୍ତ୍ତର ପନ୍ନାପଥର-
ସ୍ଵକାର୍ମ୍ୟମୂଳ୍ୟ ।

୪ । ଗୋଟିଏ ଶେଷ ଚନ୍ଦନକାଠର ବାକୁ
ଉପରେ ବାରିବାକୁର ଜଡ଼ାର୍ଡ ଓ କବଧା
ଅଛି ।

ଆ ଶାକାନ୍ତ ଶାକ
ଦିଦରଖ

ତତ୍ତ୍ଵର ଦ୍ରୁଷ୍ଟବନ୍ଧ ।

ଦେଶ୍ମୁଗଢ଼ାର୍ଥ କହିବକ ଶକାର ଲକ୍ଷ୍ମୀନା-
ର୍ମୟ ଶୟ ସକଟିକ ବେଗପ୍ରସ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ
ବେଗକୁ ମୁକୁ କରିବା ନମିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।
ଗତ ତନିକର୍ମମଧ୍ୟରେ କୌଣସିଦେଖି ଆବେଗ୍ୟ
କହାଇ ଫେରିବାର ଦେଖାଯାଇ ତାହିଁ ।
ବେଗକୁ ମୁକୁ ପାଇବାର ବାଜା ଯେବେ ତୁମ୍ଭର
ଆଏ ତେବେ ତାହାକୁ ଘେଗର ବିବରଣ
ଜଣାଇଲେ ଅଛି ଅକୁଳ୍ୟକୁରେ ଅକୁଳନ-
ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅରେଗ୍ୟ କରିଦେବେ । ସେ
ଅନେକଲେବକୁ ଅରେଗ୍ୟ କରି ଅଛେବ
ପ୍ରଶଂସାଧି ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ଆୟୁତ ମାଳଦର ତାଳଚେବ ଗଜାଙ୍କ ବିତ-
ରତ ପରଶରବହୁତା ଯୋଗଧିକୁଳି ବିତରଣ
କରିବା କାରି ବିଜ୍ଞାପକ ଦିଅଯାଇସ୍ଥବାର
ଶ୍ରୀ ଅକୁଳିକର୍ମକୁଳି ତୁଳାଶରୀର ଟିକିଲ
ଧର୍ମ୍ୟ ନିର୍ମାଣକାରୀ ସ୍ଵପ୍ନକ ପାଇବାର ଦାଖା
ଲେଖନ୍ତି । ୨ ଆକକ ମୁଲଶର୍ମ ପଢ଼ ପଠାଇ-
ବାର ୩ ଶାକାର ଅଛି ଏବିବ ସେଭିଜନ୍ତି
ପଞ୍ଜଲେଖି ପ୍ରାର୍ଥି ହେବେ ସେ ତୁମ୍ଭପ୍ରସ୍ତୁତ ପଢ଼ି

ଦୃଷ୍ଟିପାଇବାର ପରିଚୟ ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରତିକର
ସାନ୍ତ୍ର ପ୍ରମାଣ କଲେଖାଇ ଟିକିଲ ପଠାଇଲେ-
ସବା ସ୍ଵପ୍ନ ପାଇପାରିବେ ତାହିଁ । ଇହ ।

ଓଡ଼ିଶା ମିଶନ ପ୍ରେସ କଟକ ।

୧୯୮୮ ମସିହାରେ ସଂଗ୍ରହିତ ।
ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ, ଶାକା, ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଜିନିବାନ-
ସମ୍ବାଦ କାଗଜ ପଥାଦ ହେବା ହୁଏ ।
ଏହିମେଟ ମାର୍ଗରେ ମିଳଇ ।

ମେହିରୋଗ ।

ପ୍ରଶଂସାମଧରେ ସମୟ କାଳ ସନ୍ଧାର ନିବୁ-
ତ୍ତ ହେବ । ଦୂରକୁ ପ୍ରମେଦବ୍ୟାଧ ସେଇମାନଙ୍କୁ
ଅନ୍ତର ବରିଅଛି ସେମାନଙ୍କର ତିଳାର୍ଦ୍ଦିଶ ଗୋ-
ବାକରିବାର ତୁମ୍ଭକ ନୁହେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟ-
ସକାରେ ଜୀବନର ମାୟ ପରିଦ୍ୟାଗ କରିଲୁହେ ।

ଏହି ଅଧିକ ସାଧାରଣରେ ଏବେ କଟକ ଶ୍ରୀ-
ବରେ ସୁରଧିରେ ପରିଶବ୍ଦ ଅବଶ୍ୟ ଦେବା
ମେର୍ମାନକେ ଅବଶ୍ୟ କରିବେ ନିଷ୍ଠ୍ୟ
କହୁଅଛି ଏ ବ୍ୟାଧ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗୀ
ହୋଇ ଜୀବନର ଜୀବନସ୍ଵରୂପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବ ।
ବସର ବସୁରଧିରେ ପରିଶବ୍ଦ ନ ହେଲେ ଅଛି
ଯିବ ଜାହିଁ ଅନେକ ବେଗି ଅବେଗ୍ୟ ଲାଭ
କର ପ୍ରଶଂସାଧିମାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ସମୟ
ଅଭିନମରେ ପୁସ୍ତକବାକରେ ପ୍ରରତ ଦେବ
କରିବା ଅହେରଟେଲ ନିମ୍ନର ବିବନରେ
ସ, କେ, ଗ୍ୟ କମ୍ବାଲକାରର ଏବଂ କଟକ
ଦିବସାବକାର ପ୍ରିଂକମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକଲୟରେ
ଏହି ଅଧିକ ବିକ୍ରି ଦେଇଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ଏକଟେ-
ଟିକି ୩୫ ଟା । ପୁରନାର୍ଥ ତାଳକଣ୍ଠ ପୁଅକ୍
କହିବାକ ଶା ବେଦାରନାଥ ତଙ୍ଗେପାଖାନକର
ଅସୁଦେବୋକୁ ତିବ୍ରାନ୍ୟ ।

ଟ ୫୦ ମର ପ୍ରସ୍ତିଟି, ପାମପୁର,
କଟକରା ।

ଏହି ତିବ୍ରାନ୍ୟରେ ୧୯୯ ସାଲର ଦିନ
ପଞ୍ଜିଆ ସବ ପାତା ସମ୍ବାଦ ସମ୍ବାଦିକା ଓ
ପ୍ରଦୟନପାନପ୍ରଦ ଅଧିକମ୍ବାନ୍ୟ ତାଳକଣ୍ଠକ
କାନ ମନ୍ଦିରରେ କହିବାକ ହୃଦୟ ଏବଂ ବିଦେଶିର
ସେମାନଙ୍କର ପାତା ସମ୍ବାଦ ଲେଖି
ପଠାଇଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦିଅଯାଏ ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାଧାର୍ଣ୍ଣକସମ୍ବୁଦ୍ଧତତ୍ତ୍ଵବା ।

ପ୍ରକାଶକ
ସ୍ବ ତ ଖୁବି

ବା ୩୮ ଦିନମାତ୍ରେ ଜାହାନପୁର ସଙ୍ଗ ୧୯୮୮ ମୁହଁ । ୨୫ ମାସ ୧୯୯୦ ଜାନୁଆରୀ ୨୫୫୫ ଆଜି ଏବେଳେ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୯
ପର୍ଯ୍ୟାନେୟ ଟ ୨୯

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବାବୁ ମଧ୍ୟଦିନ ଦାସ । ବାବୁ ଗୋକୁଳ
ଶୁଣଇ ଶୁଣୁ ଯେ କି ନିଜର ସତ ସ୍ଵାକାର
ପ୍ରସତ ଏଠା ଉଛଳସତର ପ୍ରତିନିଧି ସ୍ଵରୂପ
ଶ୍ଵେତ କାଳୀଯୁଷମିତରରେ ଉପ୍ରେସ ହେବା ପାଇଁ
ମାତ୍ରାଜଙ୍ଗ ଜମନ ଲକ୍ଷମଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଫେରି
ଆସିଥିଲୁ ଅଭେଦ ସେମାନଙ୍କୁ ସବ୍ସାଧାରଣ-
କର ଥର୍ଥେରିଲା ପ୍ରଦାନ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ-
ମୁଖରୁ ଜାଣ୍ଯ ସମିତିର କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ ତେ
ଦିମଣର କିବରଣ ଶୁବଶାରେ ଆଗାମୀ ତା ୨୫
ରଖ ରହିବାର କୃତିତ୍ବ ସମୟରେ କଟକ
ପ୍ରିୟିଂ କୋମାନଙ୍କ କୋଠାରେ ଗୋଟିଏ
ସାଧାରଣ ସତ ଅକ୍ଷାନ ଲାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ହୋଇଥିଲା । ଅଭେଦ ଏ ନଗରୀ ଦ୍ରୁମଣ୍ଡଳ
ଲାଙ୍କୁ ପ୍ରାଥମିକ ଯେ ସେମାନେ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ
ନିର୍ଭାବର ସମୟରେ ଏ ସତରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ନାହିଁ କରିବେ ।

କଟକ
୨୪୫୮

ଶ୍ରୀ ବିମନାଳକ୍ଷ୍ମୀ ର ଗାୟ
ପତଳାଶ ସମ୍ମାନିକା ।

ବାଲେଖରସମାଦିବ ହୁବାରେ ଆଳଦ-
ଏହୁତ ପାଠକଳୁଁ କି ସୋ ତିଥି କୃତବୋର୍ଜିର
ଗତ ଅଧ୍ୟେତବରେ ଜଗନ୍ନାଥଶ୍ଵର ଭବ
ଭକ୍ତ ଗୋର୍ଜଙ୍କ ହାତକୁ ଅସିବାର ପ୍ରିୟ ହୋଇ
ଅଛୁ । ଆମେମାକେ ପ୍ରଥମରୁ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିଥିଲୁଁ ।

ଭାବୁ ପଦିରୁ ଅଛୁର ଥବିଗତ ହେଲୁ ଯେ
କୁମାର ବୈଶ୍ଵାନାଥଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବମତେ ସେତୁ-
ଶେଷର ପାରମମାଳ ଶୁଷ୍ଠିକା ନିମନ୍ତେ ଶୋଟାଏ
ଶ୍ରଦ୍ଧାକଳ ଅଣିଗାର ମୁରିବାକୁ ଆପ୍ତ
କାଳେ କାଳେ ଯୋଡ଼ାଏ ଶ୍ରଦ୍ଧାଖାଲା ଥିବା
ଏହ ସେ ସବୁ କି ସଥେଷୁ ବାର୍ଷିକ ଦେଇ କି
ଥିବା ଶୁଣେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ଅବଧିକରା ଆମେ-
ମାନେ କୁ କୁଣ୍ଡ ପାରିଲୁ ଲାହିଁ । ସାଥାରିବ-
ପ୍ରତିପୋରିବା ଅବେଳା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରେସକାର
ବୋଡ଼ିଶେଷ ପାରମମାଳ ମୁହଁରେ ଦେବ ଏପରି
ଦାତାର ବୋଲି ଯାଇ କ ପାଇବ । ବିଶେ-
ଷରଙ୍ଗଶ୍ରଦ୍ଧାଖାଲା ବଜାଇବାର ମୂଳଧନ ଓ ଚଳାଇ-
ଗାରେ ସେ ବ୍ୟୟ ଦେବ ଶାହ ଉଠିବ କି
ଲାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୋଳିଯାଇ କ ପାରେ ଓ ଗାହା
ଗୋଟିଏ ଧନ ସବୁ ଥିବାରୁ ବିଶେଷ-
କାର୍ଯ୍ୟ କମିଟ୍ ଗଠିତ ହେଉଥିବା ପ୍ରାଣୀବୃ-
ଷମିତିର ସାଥରିଶକ ହାତ ଶାହା କରି-
ବାର ଅଥବାର ଲାହିଁ । ଏହ କେବଳୁ କାଣିଜ-
ବ୍ୟାପାର କରିବା କାହାର ଭୟାବ ଦେବା
ପ୍ରାଣୀବୃଷମିତିର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଉଥିଲୁ ତହିଁର
କରୁଥାଇବା ବାହାରୀ ଲବହା । ଅଛବି
କାଳେବର ତିଷ୍ଠୁକ ବୋର୍ଡର ଭାଗର ବୌଣି-
ମତେ ସୁଲିପୁର ବୋଧ କେତେ ଲାହିଁ ।

ହାବଡ଼ାରେ କରେ ଚଣ୍ଡାମିଶ୍ରମିଠଳ ଛମେ
ଶନର ନିଦାତିର ହେବା ଏହିବୋଧୁଲିଆରେ

ଜଣେ କଥାର ମେଳିଷେପଳକମେଶ୍ଵର ଦେବା
ଏହି ଜାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ହିନ୍ଦୁ କମିଶ୍ଵରମାନେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅସ୍ତ୍ର ହୋଇ ପଦ ଧାରା
ଚରିବାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଥିବାର ଶୁଣି “ଓଡ଼ିୟା”
ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ଅକୁଳାସଳର ଚରମଧଳ
ଫଳକାଳ ଆର ଅନ୍ଧକ ଭଲମୁ ନାହିଁ । ସହ-
ଯୋଗିବର ଏହି ମରଟ ଅସ୍ତ୍ରାସଳର ଅନ୍ଧକଳ
କି ପ୍ରତିକୂଳ ଅମ୍ବେନାନେ ଠିକ ଦୂରି କି ଧାର
ଧନ ହେଉଅଛୁ ଟକାଏ ଝଞ୍ଚ ବରି ଦୂରାଳ
ଦେଲେ ବଜୁ ଦଲ ଦୁଆନ୍ତା ।

ବମେରେନବାସୀ ବଜ୍ରାଳ ସର୍ବଦିନସାମା-
ନୋକଳିପେଇତ ବ ଯେ ଅଳ୍ପଦିନ ଭଲେ
ଲକ୍ଷ୍ୟବ ଟେଲା ଚିହ୍ନାଳୟେ ନମିତ୍ ଦାଳକର-
ଥିଲେ ଏବଂ ଯେ ଅସାଧାରଣ କାଣିତ୍ୟବୁକ୍
ବଦାଳ୍ୟଙ୍କ ଓ ସାଧାରଣ ହିତାଳୁଣ୍ଡାଳ ହେଉ
ଭକ୍ତ ଲଗରେ ସମେତ ମାଳଦିବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ଭାବବର୍ଣ୍ଣୀୟ ବିଦବସ୍ତ୍ରାପକ-
ସଭାର ଜଗନ୍ନାଥ ନିୟମିତ୍ ଦୋଳ ଆଜିରୁ
ଦ ୧୫ ନ ହେଲା ପରିବାର ସହିତ ବଲିବ-
ତାକୁ ଅସିଥରୁ । ଏ ମହାଶୟ ଲଞ୍ଜମେତ୍ରର
ସମୟରେ ଅଛି ଏଥର ବଲିବତାକୁ ଅସି-
ଥିଲେ । ଆମେମାକେ ଏବୁଧ ନିଯୋଗରେ
ଦକ୍ଷତ୍ୟ ମଙ୍ଗଳର ଅଶା ବର୍ତ୍ତ ।

ଶ୍ରୀ ରାମ ଦେଖିଲାଅ ପଣ୍ଡିତ ବାହା-
ଦୂର ଦର୍ଶକାଳିଗାନ୍ଧରେ ଶାନ୍ତିରେ ସୁନ୍ଦର
ସମୟରେ ସେଠା ଶାନ୍ତିଗାନ୍ଧର୍ଥରେ ସଜ୍ଜ
ଦେଖିବାକୁ ଚଲିଛ ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ଉପରେ
ସାଇଥିଲେ । ସବୁ ବାର୍ଷିକରେ ବିଶ୍ଵର
ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଇବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ
ସଫଳ ପଞ୍ଚରେ କହିଛ ତେଣୁ କହିବାର
ପ୍ରକାଶ ଦେଖାଇ ହୁଏ ତାହାର ଧର୍ମବାଦ
ଦେଇ ସହିତଶୀରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତଲେ । ସ୍ଵାମୀଶ୍ରୀ
ସବୁଷମିତିରେ ସମ୍ମାନାଦୂରକର ଏବାତ୍ମଶ
ଅନୁଭବ ବଢ଼ିପ୍ରଶଂସାରକବସ୍ତୁ ଅଟଇ । ଦୃଶ୍ୟର
ବିଷୟ ଯେ ଏହାକୁ ଦେଖାନ୍ତର ଏବଂ ସାଧା-
ରିବ ହିତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥି-
ମରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର କର ନାହାନ୍ତି ।

ଅସୁଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେଣୁ — ଏହି ଲାମାଙ୍କ
ଖଣ୍ଡିଏ ଷ୍ଟୋପ୍‌ପ୍ରେରିବା ଅମେମାନେ ଉତ୍ଥାନ
ପାଇଥିବାର ଘାରର କଳୁଅଛୁଁ । ଏହା ବାହି
ଗୋପାଳବନ୍ଧୁର ଦାସ ଏମ୍ ଏହା ହାର ପ୍ରତୀତି
ତେ କୁମାର ସତ୍ୟକୁଳାପ ଏହି ହାର
ପକାଇଛି ଓ କିଳାନୂଳିଷ୍ଟର କରାଇଛି ଏଥିରେ
କରିବାଥାସତ୍ତଵର ଦୂରବସ୍ତା ଓ ଭର୍ମରେ
ବରାୟାର କରୁଥିବା ଯାତ୍ରିକ ଚକ୍ର ବନ୍ଧୁଜିଲ-
କୃପେ ବନ୍ଦିର ଓଷେ ସବୁ ନିବରଣିତିବ
ଧ୍ୟକର ବାଲେଶ୍ୱରର ଲକ୍ଷେବରି ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ଟ୍ୟୁକ-
ସାହେବଙ୍କ ଅନୁଭୂତି ଭିପ୍ରାମଣିକ ବନ୍ଦିର
ଦୋଷ ସମ୍ବାଧୀନଙ୍କୁ ସଥାଧାର ସାହସି
ଦରବା କାରଙ୍ଗ ଅନୁଭୂତି ଦେଇଅଛୁଁ ।
ଆମେମାନେ ସବରାଧୀନଙ୍କୁ ଏ ସମ୍ମବା ପାଠ
କରିବା କାରଙ୍ଗ ଅନୁଭୂତି କରୁଅଛୁଁ ଏହା
ଆମୁମାନଙ୍କର ଧାରଣା ଯେ ଏହାକୁ ପାଠ
କରିବ ଛାତାର ହୃଦୟ ଅଭିଭ୍ୟ ତେଣେ ଦୀର୍ଘ ଏ
ବେ ଯାହିଁର ସାହାଯ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆକଳନ କରି
ସବ ଦେବ ।

ବଜ୍ରଲାଘଟି ଗଣନାର ଶୁଦ୍ଧତା ବିଷୟରେ
ଗର୍ବ କେତେବେଳୀଏହୁ ଉପା କରିବାକାରୀ ଲାଗିଥିଲା
କାହୁ ଅବ୍ୟବଦ ସେଷରେ ଯେଉଁ ସମ୍ମାନ
ପ୍ରକଳ୍ପ ହେବାକିମ୍ବନ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେବେଳ ଗଣନ
ବଜ୍ରଲାଘଟିବାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ପଣ୍ଡିତ
କୁମାରପ୍ରଥା ଜ୍ୟୋତିର୍ବ୍ୟାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏ
ପ୍ରକଳ୍ପ ବିଳକଣାରେ ଦ ମ୍ୟାନ୍ୟ ମେହଠାରେ
ମୂର୍ଖ ଏହି ଦ ଟ ଟା ସମୟରେ ମୋହ

ଦେବ । ପଣ୍ଡିତ ଶିଖମୁ ଶିବାନ୍ତରହଙ୍କ
ମହାରେ ସଂଗ ମିଳିଥିଲେ ଅରମ୍ଭ ଏବା
ଏ ଯାଏ ଜିନିଟିରେ ତେଷ ଦେବ ଓ ଆଜି ଏକ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମହାରେ ସଂଗ ମିଳିଥିଲେ
ରୁଷ ଏବା ସଂଗାନ୍ଧ ମିଳିଥିଲେ ମୋର ଦେବ
କୁରି ପାଇଲେନାର ସଥାର୍ଥ ପରମା ଅନ୍ତରୁ ।
ଏବୁରେ କିମ୍ବ ଭାବୀର୍ତ୍ତ ଦେବ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଦେଖାଯିବ । ଏ ଲକ୍ଷମୀ ସର୍ବଭାବମାତ୍ର
କଲିତାର ସମୟ ଦେଖାଇ ଥିବାକୁ ପରମା
ଦେଵତାକୁ ଦିରେଷ କିମ୍ବ ଦେବ କାହିଁ ।

ପଞ୍ଚାକ ଛତ୍ରକଷେତ୍ର ଏକ ଗଜଧୂରାଗ-
ପ୍ରଦେଶରେ ଦୁଷ୍ଟ ଅଭିକୃତ ଦେହମୁକ୍ତ ପାପଳ-
ପ୍ରତି ଧର୍ତ୍ତ ଆଜାନା ଜାତ ଦୋଷାତ୍ମତ । ସତ୍ୟ-
ପୁରୁଷଙ୍କରେ ତଥାକ ଏତେ ବାସତ୍ତ୍ଵ ଯେ
ବିମେତ ପଦକଳସୁର ଓ ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ସ୍ଵାକ୍ଷର
ଶସ୍ତରାହ ଅନନ୍ତାମା ଦେବତାଙ୍କ । ସତ୍ୟପୁରାଣ-
ଠାରୁ ଏ ସବୁ ଶକ୍ତିଭ୍ରତ ପୂର୍ବେ ଶର୍ମି ଉତ୍ସାମା
ଦେହଶୁଦ୍ଧି । ତତ୍ତ୍ଵ ପରେ ପ୍ରଦେଶରେ ଖାତ-
ଜାନରେ ରହୁଣ୍ଡ ଲ ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ପାତଳ ନିର୍ବି-
ପତ୍ରଙ୍କ । ଏ କର୍ଣ୍ଣ ସେହି ଘଟନା ଦୋଷାତ୍ମତ
ଏକ ଜଗ ଦୂରମାର୍ଗୁ ଶବ୍ଦକ ମୂଳ୍ୟ ରହି
ଦେବାର ଅଭିମ ଦେଇ ପର୍ବତମାତ୍ର ଟଳାରୁ
ଜନ୍ମମ ଦେ । କି ରହୁଣ୍ଡ କ୍ଷେତ୍ର ର ର ଓ
କାଳର ସେଇ ର ହୋଇଅଛୁ । ଗଣର୍ଣ୍ଣ
ଏହି ସମୟରେ ଏ ସବୁ ଦୁଃଖର ମୂଳ୍ୟ ସଥା-
ନମେ ଦେଇ ୧୨, ୧୫ ଓ ୨୦ ର ଥିଲ ।
ଏତେ ଛାଇ ମୂଳ୍ୟରେ ଶବ୍ଦ ନିକିର୍ଣ୍ଣଳେ ଗୁର୍ବା
ଦୁଃଖରୁକଳାଙ୍କର ଦିଗ ଖାଲବା କଟିଲ ସରଗମ
ଦୁଃଖର ନାରୀଗରୁଙ୍କ ଭୋଗ ଦେବତାଙ୍କ ।
ଆମେମାତନ ପଣା ହର୍ବୁ କି ଗର୍ବିରେତ ଶାଶ୍ଵତ
ଏଥର ପରାମାର ରେବେ । ଏ କର୍ଣ୍ଣ ପାଦ-
ବାବର ଦୃଢ଼ ମାନ୍ୟ କମ୍ପିଲ ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେ-
ଶରେ ପ୍ରତିର ପରମାଗର ଦୋଷାକଳ ।
ତତ୍ତ୍ଵ ପରେମରୁ କିମ୍ବା ଅଳକ କି ?

ତକତୀର୍ଥ ପା ୧୯ ସମେତ ଦିଲାହଳା-
କିଷ୍ଟବନ୍ଦୀକମ୍ପୁଳ ସ୍ଵପ୍ନ ବୁଦ୍ଧିଭରଣରେ ଚାହୁଁ
ଦେଖାଯାଇ । କୁର୍ରବେଳର ସ୍ଵପ୍ନ ବିଭିନ୍ନଙ୍କ
ମହୋଦୟ ଏହି ସହିତୀ ତେଜବେଳର
ବିଶ୍ଵରୂପ ପିଥ୍ୟରୀ ମାର୍ଦବନମାନେ ଏ ସମ୍ମାନେ
ଜୟସ୍ତ୍ର ଶୁଣିଲୁ ବନ୍ଦବନ୍ଦା ୨୦୮ ଜଣା ଶୁଣୁ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ଏମାନଙ୍କ ନିଧନ

କଟିଗ ଏମ, ତି; କଟିଗ ଏମ, ଏ;
କ ୪୬୮ ର ବ, ଏ; କ ୧୫୯ ର ବ ଏଲ;
ଏବ କ ୧୦ ଗ ଏମ, ବ ଉପାୟ ପାଇ-
ଅଛନ୍ତି । ବେଳେ କଟିଗ ପାଇଁ ହେଲେ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିମ୍ବା ଶତାବ୍ଦୀ ପରେ
ଏଗାଜିକୁ କି, ଏ, ଉପାୟ ସ୍ଥାପି କରିଲାକ-
ନିରକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଲ ଏବ ସତ ବର୍ଷ
ପରେ ଶିବା ସମୟରେ ଏକାବ୍ଦ ସତର
ଦେଶେ କରି ଆଶ୍ଵରେ । ଶାଶ୍ଵତାଙ୍କ ପରି
ଦୂଷଣ କରେଲ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲ ଅଜ୍ଞବ
ଗାନ୍ଧାରୀ ଏବ ଏଥରେ ଅମ୍ବମାନେ ପଦ୍ୟକୁ
ପ୍ରିୟ ମେନ୍ଦର୍ତ୍ତ । ସବକାରୀ ଚନ୍ଦ୍ରକରଣ
ବର୍ତ୍ତା ଏକ୍ଷୟ ସରବରେ ପ୍ରଥାର ଦିନର
ଦେଲେଖରେ ବନ୍ଦ ଯେଉଁ ତତ୍ତ୍ଵ ମୋହର୍ମହିନୀ
ଭାବ ଭାବାଙ୍କ ଦଳ ଲାଗେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତା
ଆଜମୁହୁର ତ୍ୟ ନାହିଁ ଏ ଦେଶ ଏବ
କଣ୍ଠେଜଣ୍ଠ ଶିକ୍ଷାପଦ୍ଧତିର ବନ୍ଧୁଦିନୀର ନାହିଁ
କର କ ବ୍ୟାଚ କଟ୍ଟି କରିଲ ନଥ ଯାଦି
କହିଲେ କହିବୁ ସେବର ପରିଚୟ ନିମିଳ
ମୁତ୍ତବ୍ସଂ ଜାହାନର ପାଠମାନକରି ସମୟ
ନାହିଁ ବରକାର ହେଲାଏବ ପ୍ରଯୋଜନ କାହାର

ଗନ୍ଧେବୀରୁ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଡକାରପଦିଗରୀ
ଅପରିଥରେ ଦିଶା ପାଇଥିବା ଛ ଏହି ଏ ଆସିଥିଲା
ମନେକେ କେବୁଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିମତି ଏହିବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଵାଚନ୍ଦ୍ର
ଦିନ ଓ ରତ୍ନରାଜରଙ୍ଗମାନକ ଏହିବ୍ୟକ୍ତି କହିବାକୁ
କାହାକୁ ସବୁ ଆଜିଥିଲେ ଯୁଦ୍ଧ କେବୁଦ୍ଧ ଯେ
ଅକ୍ଷୟ ଦୂରମୁଖ ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମକ ମୋହଦ୍ଦମାନେ
ମୋହଦ୍ଦମ ଛ ଏହି ଏହି ଯେତେ ପାଇଥିଲା
ଏମାକେ ତେଲାମାରେ ପଞ୍ଚ ଅମୃତ ଦେବାଳ
ତତ୍ତ୍ଵ ନୁହନ୍ତି । ସେଠାରେ ଦୟମନ୍ତ୍ରାତ୍ମକ
ନ ଦୂରମୁଖ ବୋତ୍ତର ବେତ୍ତି ଏକ ଉଚ୍ଚମାନ
କୋଠାରେ କବତ କହିଥିଲେ । ଏହି ରତ୍ନ
କାର ପଞ୍ଚ ଏ ଧାର ପଢ଼ିବିବିଳ ପମ୍ପିତେ
ଦେଖାଗଲା ତ ଏମାକେ ଯେହି ଦୂର
ଦକ୍ଷାତ୍ସରେ କବତ ଥିଲେ ଦେବାଳମାନ
କରେ ଭାଲୁ କବ ଅଛି ଅଥବା ଏମାକେ
ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରତିମତ ଖୋଜାଖୋଜି ଲାଗିଲାମାଟ
ସେମାନେ ଧାପୁ କି ଗଲି । କେବଳଥରେ
ଗୋଟିଏ କୋଠାରେ କି ହୁଣ୍ଡି ଉଚ୍ଚମାନ ଦୂରମାନ
କହିଥିଲା । ସେ କୋଠାରେ ଯାଇ ହସା ହୋଇ
ଥୁବା ଓ ଦଶିରହର ଭାବାତେଥିଲେ
କାହାର ପରିପାଇନ୍ତରାମାରର କିମ୍ବାପଦିନ

ଏ କବାଏତମାକେ ପାରେସାଟେଇ ଦଳା-
ଅଛନ୍ତି । କୋଠର ଟାଙ୍କ ବିନ ଅଗଚ
ରେତମାକେ ବିପର ପନାରଲେ ଏସମାଥୀ
ଅବ୍ୟ ପୁଣ୍ଡ ଦୋଳ କାହିଁ । ଅନୁମାତ ହୃଥକ
ପଦବାଲେ ସାହାଯ୍ୟରେ ଅଥବା ଉତ୍ତରାତୀ
ରେ ପଳରେ ଚୁପ୍ତ ବସନ ଅଶେ ତାଙ୍କ ଫିଝାଳ
ସେମାନେ ପଳାଇଅଛନ୍ତି । ପୁଲସିନ୍ଧୁକାଳ
ଲାଗିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଡବାରେ ବରଦା
ଏହି କେଡ଼ିପିହିତ ଜେଲଖାଳୀକୁ ପଲାଇବାରେ
ସେମନ୍ତ ଅଶୀମ ସାହସ ଓ କୌଣସି ପରିଚୟ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଯେ ସହକରେ ୧୪-
ପଞ୍ଚକେ ଏମନ୍ତ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ତୋଷ ହେଉ ଲାହିଁ ।

✓ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଅନୁର୍ଗର କୃତ୍ୟାମର
କଟକର୍ତ୍ତା କୋଠପଦାମନ୍ତରେ ମଠରେ
ପରମାପଦାମରେ ବହୁତ୍ୟାମରେ ନିବାହିତ
ହଥର । ମନ୍ତ୍ର ଉଦ୍‌ଧାରଣ ପୂର୍ବ ଗୋପାର୍ଥକ
ପରମାପଦ କୁତ୍ରଯୋଗେ ସେଷାକର ଲେବ-
ମାଳେ ମୁଦ୍ରା ନାଟକାରକମ୍ପ ଦେଖି ପରମାପଦ
ଲଭ କରୁଥିଲୁଛି । ଗତ କେତେବର୍ଷ ହେଲେ
ମେ ଶେଷ୍ୟ କାହାକାବେଶ ନାଟକର ଅଭିନ୍ୟା
ନୟାରୁଥିଲେହେଁ ରଙ୍ଗଭୂମି ଦିନ କଥିଲା ।
ଏଥର ଯେ ବହୁତ୍ୟ ବହନ କର ଏନଗରର
ମୋହନ ନାଟକାର୍ଯ୍ୟରେତ୍ତାହାର ରଙ୍ଗଭୂମି
ପ୍ରାୟ ଚାହିଁ ରଙ୍ଗଭୂମି ନମୀଶ କରିଥିଲେ
ମଧ୍ୟ ଅଭିନ୍ୟା ଦେଖାଇବା ନିମିୟ ପ୍ରମୁଖ
ନାଟକପ୍ରଣେଶାଳ୍କ ନିମନ୍ତର କର ଗେନ
ଯାଇଥିଲେ । ଅମ୍ବେମାଳେ ଅଭିନ୍ୟା ଅନନ୍ଦର
ପଦ୍ମର ପବନର ହେଲୁଁ ଯେ ସେଠାରେ
ଅଭିନ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟର ଅଭି ଉତ୍ସମରୁପେ ନିବାହିତ
ହେଲାଯାଇ । ନାଟକର୍ତ୍ତା ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ହଦିକେତକ
ଏବଂ ପଣ୍ଡମାଳେ ଅସି ଅଭିନ୍ୟ ଦେଖି
ପରମପଦଗୋପ ଲଭ କରିଥିବାର ବିଦ୍ୟକୁ
କଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟ ପାଇଁତରୁ ଉତ୍ସର୍ଜନକ
ଦର୍ଶକ ମନ୍ତ୍ରଳୀ କେଳେ ଦରବୋଲିଥିଥିଲା
କର ଅପାର ଆନନ୍ଦଜଣାଇଥିଲେ । ସେହି-
ମାଳେ ଅଭିନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମାଦନ କରିଥିଲେ
ସେମାଜବନଥରେ କେତେକଜଣ ଶିଖିଲିହେ-
ଲେହେ ଅବଶିଷ୍ଟଲେକେ ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡାଦର
କା ତଣାଶ୍ରେଣୀଯିଲେକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏମାଜକୁ
ଦେଇ ନିଜ ବହୁପରେମ କର ମୋହନଲ-
ାମରେ ନାଟକାରକମ୍ପ ଉଥାଇବାହେତୁ ମନ୍ତ୍ର
ଦର୍ଶକ ପରି ପରି, ଧନ୍ୟବାଦରପାଦ ଅଟନ୍ତି ।

କାହିବାରତୟୁପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆମୋଡ ମୋଧ-
ସଲମାନଙ୍କ ର ଯେ ବପ୍ରକଳନର ଦେବ ତେଣେ
ହଜା । ଅ ମୂଳକେ ଅଣା କରୁ ଦେଖିଯୁ
ଅଗ୍ରପର ଛନ୍ଦାର ଧରାଲେବେ ମହନ୍ତି-
ମଦାଶୟଙ୍କର ଅନ୍ତରମଳ କର ଲୈକମାନଙ୍କ
ଅଭିବକାଣ୍ଡ ଦେଖାଇ ଧଳ୍ପବାଦର୍ଦ୍ଦ ଦେବାର
ପଥ ପରିଷ୍ଠାର କରିବାରୁ ବିମୁଖ ଦେବେ
ଜାହା ।

ଗୋଟିଏ ସଦନ ଶୁଣ ।

ବସୁଲକଣ୍ଠାରୁ ବାବୁ ଦରିଦ୍ରରହିପାଠି
ଲେଖିଥିଲୁଛି କି ଚଳନମାର ତା ଏ ବିଷରେ
ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ରତ୍ନକଥନରଣ୍ଧାର୍ମମାତ୍ର
ଗଠିତ ହୋଇଅଛି । ସମାଜ ସ୍ଵରୂପ ବରିଅଛନ୍ତି
କି ଡେଣ୍ଡିୟା ପ୍ରାମାନିକ ନିବାସୀ ସଙ୍ଗିଧନ
ଦ୍ୱାରାବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଘରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଦାଣି
ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ତହିଁରେ ମୁଠାଏ ଲେଖାଏଁ
ଗୁରୁଳ ପଦାଳବା କାରଣ ମୁଦସ୍ତମାଳକୁ ଅନୁ-
ଗେଧ କରିବେ । ପ୍ରମାଣରେ ଅରେଲେଖାଏଁ
ସେହି ଶୂନ୍ୟତତ୍ତ୍ଵ ସତ୍ତ୍ୱକର । ଦିକ୍ଷିତାର
ସାହା ଆୟାସିକ ତାହା ଉଲ୍ଲଖନରଣ୍ଧାରରେ
ଜମା ଦିଯାସିକ ଏପର ପ୍ରତିବର୍ଷ ହୃଟା ସମ-
ସୁରେ ସଙ୍ଗ ଜମିଗାର ପ୍ରତିକ ନିକଟକୁ
ସମାଜର ସହମାଳେ ଥାଏ କହୁଁ ଦେବା ବା
ବାକ ଆଶବେ ଆର ସେ ପ୍ରଦେଶର ସମସ୍ତ
ଡେଣ୍ଡିୟା ସରକାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ବିତବର
ଟେ ଲା ଲେଖାଏଁ ଅଥବା ହଇଛାରେ ଯାଦା
ଦେଇପାରିବେ ତହିଁପାଇ ପ୍ରାର୍ଥିତା ଦେବ ।
ଏ ସହୃଦୟ ଗରବକଥନରଣ୍ଧାରରେ ଜମା
ହୋଇ ତଥାପି ଦୁଃଖ ଡେଣ୍ଡିୟା ବିଦ୍ୟାର୍ଥିମା-
ଳକୁ ସାକାଶ ଦ୍ୟାୟିତ ଯେପରି କି ସେମାଳେ
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପରି ଅଶ୍ରେଭାର୍ତ୍ତମଣି ଦେବେ ।
ଉପରିଲିଖିତ ବାବୁ ମନ୍ଦାୟୈ ଏ ସମାଜର
ସେଫେଟ୍ସ ଦୋଷାହ୍ୱାନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଅଶା
ବିବନ୍ଧୁ କି ବଜଳା ମାନାଜ ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ-
ନୂରଗ ଉତ୍ତରକଷ୍ଣର ବାଜାକ୍ଷେତର ଓ ଅପର
ଧଳବନ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତିମାଳେ ଦୁଃଖ ଡେଣ୍ଡିୟାଙ୍କ ସାହା-
ସ୍ଥଳମିତ୍ର ଯାଦାର ଯାଦା ଦେବାଲୁ ଜହା ଦେବ
ତାହାଙ୍କ ନିକଟର ପଠାଇ ଦେଲେ ତିରକୃତ-
ତାର ପାତ୍ର ଦେବେ । ସ୍ଵଦେଶର ଦରିଦ୍ରା
ଲାଙ୍କନ ବା ଉନ୍ଦର ସକାମେ ଯେଉଁମାଳେ
ଦେଖୁବାକରି ସେମାଳେ ସବସାଧାରଣକାରୀର
ଦ୍ୱାରା ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ସନ୍ଦେହ

ନାହିଁ ଏକ ସମାଜ ଯେବେ ଅଧିକସାଧ୍ୟ-
ପୂର୍ବକ ଆସଗା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗରେ ଅସ୍ତର
ହେବେ ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ତୃପ୍ତିରେବ ।
ଗଞ୍ଜକିନ୍ତାର ଓଡ଼ିୟାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଘୋର-
ମାୟ ଏକଥା ଆମ୍ବେମାନେ ପୁନଃ ସମସ୍ତାଧା-
ରଙ୍ଗୁ ଜାଣିଥିଲୁ । ଉଚିତାର ବିପ୍ରାର
ସେମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଗାମୋତ୍ତର ପ୍ରଥମରହାୟ
ଦେଉଥି । ଅତେବେ ଦର୍ଶନଦୟାର-
ସମାଜ ଉଚିତତାର୍ଥରେ ହାତ ଦେଇଥିଲୁ ।
ଆମ୍ବେମାନେ କାମନାକରୁଁ ଦସମାତରାହିବେଳେ
ସଫଳ ହେଉ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜପା ଓ କର-
ରର ଓଡ଼ିୟାମାନେ ଏହିପରି ସମାଜମାତି ସ୍ଥାପନ
କରନ୍ତି ।

ଲୁବଣ କରାନ୍ତି ।

ଗବ୍ରୁମେଖ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚନ୍ଦ୍ର ମାସରା ୧୯-
ଶତାବ୍ଦୀ ଲବଣ୍ୟର ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ବ୍ୟାକରଣରେ ବଳିକଳି-
ମହାଶ ପ୍ରତି ୧୯ ବ୍ୟା ଏହି ପଞ୍ଚାବ ଛଡ଼ା
ଭାରତବର୍ଷର ଅଳ୍ୟ ସକଳ ସ୍ଥାନରେ ଟ୍ୟୁ ବ୍ୟା
ଲେଖାଏ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ଏ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କରେ
ଲବଣ୍ୟର ମହାଶ ପ୍ରତି ୨ ବ୍ୟା ଲୋଖାଏ
ଥିଲା । ଭାରତବର୍ଷର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟକୁ ସକ୍ଷମ
ନିଅନ୍ତ ଦେବାକୁ ଲବଣ୍ୟର ଦୃଢ଼ି ହୋଇ-
ଅଛି ଏ କଥା ବୋଲିବା ବାହୁଦର । ଏଥୁପରେ
ଦେହି ଅନ୍ତମାନ ବନ୍ଧୁଥିଲେ ଯେ ସତସର
ନିଅନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ବାରଗ ଗବ୍ରୁମେଖ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
କମ୍ ଖାଦ୍ୟର ଦର୍ଶକ ଦୃଢ଼ି କଲିବେ । ଗାସା
ନ୍ତଦୋଇଲବଣ୍ୟର ଦୃଢ଼ି ହେଲା ଏ କରୁଥିଲୁ
ତଳ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ । ସତ ୫୮୦୨ ସା-
ଲରେ ମହାମ୍ଭାବୁ ଲର୍ଦ୍ଦିଶନ ଲବଣ୍ୟର ଉତ୍ତା
କରିବାବେଳେ ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ କର
ଉତ୍ତାଶ ଦେବାକୁ ଲବଣ୍ୟର ଖର୍ଚ୍ଚ ହତିବ ୫
ଶତାବ୍ଦୀ ସତସମନ୍ତର ପର୍ବ୍ରି ହୋଇ ଯିବ ଯେ ଏ-
କଥା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ବି କର ଉତ୍ତା ଥିଲେ
କହିଥିଲା କେତେବେଳେ ଅର୍ଥର ପ୍ରଯେ-
ତଳ ହେଲେ ଏହି କର ଦୃଢ଼ିହାର ଗାସା
ପ୍ରତିବ କରିବାର ବୋଝି ବାଟ ବହିବ ।
ଏଥାକୁ ପଞ୍ଚବର୍ଷ ପର୍ବ୍ରିଶାହାର ଦେଖାଗଲ ଯେ
ଲବଣ୍ୟର ଖର୍ଚ୍ଚ ଆଶାନଗୁପ୍ତ ଦୃଢ଼ି ହେଲା ଲାହୁ
ସୁତରଙ୍ଗ ଲର୍ଦ୍ଦିଶନଙ୍କର ଅଳ୍ୟ ପରମାଣୁକୁ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଗବ୍ରୁମେଖ ଅବଲମ୍ବନ କର ଅନ୍ୟାୟ
କରି ନାହାନ୍ତି । ଅନ୍ତମାକେ ବରାବର ଲକ୍ଷ-

ଶକ୍ତିର ପକ୍ଷପାଳ ଓ ଏ ଦେଶ ପ୍ରତି ତାହା
ଅଧିକୁ ଉପଯୋଗୀ ଏଥିରେ ସଦେବ ନାହିଁ ।
ଏ କବ୍ର ଏମନ୍ତଜୀବରେ ଅଦ୍ୟ ଦୁଆର ଯେ
ଲୋକେ ତାହା ଦିଅନ୍ତି ବୋଲି ତାଣି ପାରନ୍ତି
ନାହିଁ । ତୁ ଗବ୍ରୁମେଷ୍ଟଙ୍କ ଧାରଣା ଅଳ୍ପ-
ଶକ୍ତିକାର ସ୍ଵର୍ଗ ଦୋଷ ଦୁଆର ତାହା ଦୂର ଯାଇ-
ଅଛି । ଯେବେ ସେପରି ହେଲା ତେବେ ଲକ୍ଷ-
ଣକର ଆହୁ କିନ୍ତୁ ଦୁଇ ବର ଏହି ସ୍ଵଯୋଗ-
ରେ ମାନ୍ୟକ ଜାଗ୍ଯମନାସମେତର ପ୍ରସାଦ-
ମତେ ୫୧୦୦ ଟଙ୍କା ଧର୍ଯ୍ୟକୁ ଅୟ ଉପରେ
ଲକ୍ଷକ୍ରମ ଶାକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଲେବିଲ ହୋଇଥାନ୍ତା
ଆମେମାନେ ଅଗ୍ରା କରୁଁବ ବଜେଦଃମୟରେ
ଗବ୍ରୁମେଷ୍ଟ ଏଥର ସବର୍ତ୍ତର କରିବେ ଓ ଶାନ୍ତ-
ମାନକର ଅନ୍ତର କଲ୍ପନା ଏହି ବ ସବକାର
ଯେମନ୍ତ ଲକ୍ଷକର ଦୁଇ କରିବାକୁ ପରିଦ
ଦେଲେ ତେମନ୍ତ ଆମଦାନା ଦୂର୍ବ୍ୟ ଉପରେ
ମାସିକ ବସାର ଭାବରବର୍ଷର ଅର୍ଥକ ଦୂର-
ବନ୍ଧୁର ଭାବର ପ୍ରକାର କରିବେ ବରି
ଆମେମାନକି ବିବେଚନାରେ ଲକ୍ଷକର ଦୁଇ
କରିବା ପୂର୍ବେ ଆମଦାନା ମାସିକ ବସାରକାର
ଛାତି ଥିଲା ତାରର ଲକ୍ଷକର ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଦୁଇମିଳ ପରିମା କେହି ଅବା ପଦେ ଅଧେ
ଲହିବାର ବାଟ ଅଛି ଆମଦାନା ମାସିକ ବିରୁ-
ଦିରେ କୌଣସି ଅପରି ଲାହି ।

ହୁତକାଳ୍ୟ ସାଧସାନ୍ତ୍ଵର ବିଶ୍ୱର ।
ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କମା ଦେବା ସକାର

ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ମନୀ ଦେବା ସହାୟେ ଏଠା
ଛଳକଷଣରୁ ଯେଉଁ ଅବେଦନପତ୍ର ମାନ୍ୟବର
ବଜୀୟ ଶୈଳିକ ସମୀପରୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ
ଥିଲା ତହିଁର ଉତ୍ତର ଦିଅପତ୍ର । ଶୈଳିକଙ୍ଗା-
ହେବ ବାବାର ଯାବାକବଳ ଜାରିବାସରମୁକୁ
ପାଇବର୍ତ୍ତ କଥାଦରେ ପରିଶର୍ପ କରିପାରିବୁ
ଏଥୁରେ ଯଦ୍ୟପି ୧ ଅମୂଳକବ ଅଳା ସମ୍ମୁଦ୍ର-
କୁଣ୍ଡ ଥୁଣ୍ଡ ହେଲେ ମାହୁଁ ଗର୍ବତ ଶୈଳିକ
ଶାଶ୍ଵତ ବାବାମାଲାକବେଚନା କରି ଦୟାପ୍ରଦାୟ
କରିଥିବାରୁ ବାହାଲୁ ଅଶ୍ରୁକ ଧଳିବାର
ଦେଇଥିବୁ । ସବ୍ୟାଧିକରଣର କୋତ୍ତରୀତି
ମାନ୍ୟବର ଶୈଳିକ ଅଦେଖର ପ୍ରତିକଣି
ନିମ୍ନେ ପ୍ରକାଶିତକେନା ।

GOVERNMENT OF BENGAL.
JUDICIAL DEPARTMENT.
RESOLUTION.

Calcutta, the 23rd January 1885.

Read—
A memorial dated the 19th December 1887, from the members of

the Orissa Association and certain other inhabitants of Cuttack praying that the sentence of transportation for life passed by the Sessions Judge of Cuttack upon one Sadhu Sahu, on conviction for the murder of his wife, may, as an act of grace and mercy, be remitted, and that the prisoner may be released.

Read also—

A letter dated the 17th January 1883 from the Register of the High Court, forwarding a copy of the record of the case of the Empress *versus* Sadhu Sahu, and communicating the recommendation of the Honorable Judges who heard the prisoner's appeal against the sentence of the Sessions Judge of Cuttack.

The Lieutenant Governor has carefully perused the papers of the case, and has also consulted the Honorable Judges of the High Court by whom the prisoner's appeal was heard. After a full consideration of the circumstances under which the murder was committed, the Lieutenant Governor accepts the recommendation of the Honorable Judges, and directs that the sentence of transportation for life which has been passed upon Sadhu Sahu be reduced to one of rigorous imprisonment for five years.

No. 244 L

Copy forwarded to the Secretary to the Orissa Association, with reference to his letter of the 4th January 1888, for information and for communication to the memorialists.

By order of the Lieutenant

Governor of Bengal.

E. WARE EDGAR

*Chief Secretary
to the Govt. of P.*

(ପରମାଣୁକିର୍ତ୍ତନ ଉପରେ)

ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ

ଗତିକାଳ ବନ୍ଧୁମାନେ ଛଣ୍ଡର ବନ୍ଧୁର
ଦୟାରୀରୀରା ଅନୁଭୂତ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏହା ଦେଖି
ଶେଷକଳଟକାହାଦେଇ ଅନ୍ତରପ୍ରାତି ହୋଇଅଇଲୁ
ବାଲଚେତ୍ର ଓ ହିନୋଳ ବୌଦ୍ଧ, ଶର୍ଣ୍ଣପାତା,

ଜୟାଗତ, ରଣପୁର ଓ ଅଠବିଜ ସଜାମାନେ
କଳାକବିଠ ଅଟକ ରଖିବାର ବିନୋବସ୍ତ
ବରାହରୁ ଓ ଲେବାକାଳରେ ଦସାଳଶାଖ-
ଦୃଷ୍ଟିମାନ ଯେପୁରକ କହା ନ ଯାଏ କିମୁଣ୍ଡି
ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାର ଖେଳକିଳାହାରୁ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି
ଓ ଦୂରଧାରା କୌଣସିବାର ଲେ-
କନାଳକର ଯେଉଠ କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟି ନ ହୁଏ ।
ଅନୁମୁଦକ କଳାକରିଷ୍ଣାବନୋପୁରେ ଆୟ
ଅପେକ୍ଷା ବ୍ୟୁତ ବେଶି ପଡ଼ୁଥିଲା ସୁଷ୍ପର୍ବାଂ କରି
ଗୁରୁ ଦୀଖା ଭାଗାକରିବା କିମୁଣ୍ଡରେ ଗର୍ବୀ
ମେଘ କଙ୍ଗନରିକାର କଳସରହେଠରକ
ନିକଟରୁ କଣାରବେ ବଡ଼ାମା ଓ ନରପିହିପୁ-
ରରେ କାଠ ଓ ବାନ୍ଧିବ ବିଷୟରେ କଟିପଞ୍ଚ
ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ସୁଧରିଷ୍ଟେଣ୍ଟ ସାହେବର ନିକଟରୁ
ବିଲବ ହୋଇଥିଲା ।

ଲେବମାଳକ ଯିବାଞ୍ଚିକା ପ୍ରଥା ବିଷୟରେ
ଦେବେ ପରମାଣୁରେ ଜନନ ହୋଇଥାଏ
ତଥାପି ଅକେକବାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଶହୀ ।
ବାହିଦା ଓ ମୟୁରବୁଝ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
ନୂତନ ସ୍ତରକ ନିଖାର ହୋଇଥିବାରୁ ହୃଦ-
ପ୍ରାନ୍ତର ଗରାଯାଇବ ମୁଦ୍ରା ହୋଇଥାଏ ଓ
ତଥାର ଶାପକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରମୁଖରୁଷରେ ସଙ୍ଗନ
ହେବାର ଶୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଏ ଜାର୍ଯ୍ୟ-
ସକାରେ ମେଲେଜର ସାଦେହ ଓ ଉତ୍କଳମ୍ୟର
ମିଳ ମଙ୍ଗେ ସାଦେବ ପ୍ରଶଂସା ଲଭ କରିଥାଏନି

କଟକଠାରୁ ସମ୍ବଲପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସପ୍ତାବ୍ଦୀ
ଅତ୍ସ୍ଵା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅସମ୍ଭବ ଥିବା ବିଷୟ
ପୁରୁଷ ଲକ୍ଷଣ ବୋଲିଗାନ୍ତ, ତଥାଏ କୌଣସି
ମନ୍ଦିରମଧ୍ୟ ହୋଇ ନ ସବାରୁ ଘରଟ୍ଟିମେଳି କବି
ଦୂଃଖ ପ୍ରବାସ କହଇଛନ୍ତି ଓ ତିଥି ମେଟକାଙ୍ଗ
ପାହେବିବ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ବାରବିମାସୁର ବିଜଗର୍ଭ
ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରେସର କରିବାର ବଥା ଲେଖିଥାଇନ୍ତି
ଏବ୍ସାର ଅତ୍ସ୍ଵା ପକଣ୍ଠ ଉପେର୍କ କଟକର ବେଳେ ବେଳେ
ମନ୍ଦିର ସରାର ଯେଉଁଥିଲୁ କଥାଯେ
ଅବଲମ୍ବନ କରି ବୋଲି ନାହିଁ ଲେଇମାନବର
କଷ୍ଟ ଦେଇଦଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବିଥିବ । ଥମେ-
ମାନେ ସପରିଦେଶ୍ୱର ସାହେବଙ୍କୁ ଅନୁବାଦ
କରୁଁ ଯେ ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଉପାୟ
ଅବଲମ୍ବନ କରି ଦେଇ ବି ନାହିଁ କହିଲୁ
ବିଶ୍ୱାସ କରି ବିହିତ ଉପାୟକୁ ଆଶ୍ୱର
କରିଲା ।

ପ୍ରକାଶିତ ଗତବର୍ଷର ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ
୧୯୨୭ ଶ୍ରୀମତୀ କନ୍ଦିଳା ହାତରେ ଦେଖିଥିଲା

ପ୍ରାମନାନବେରେ ଚଳିଲେ ସମ୍ବାଧ ପୁଣ୍ୟଶକ୍ତି
ପଢିଗ ଦେବେ । ଏଥର ବି କୌଣସି ପ୍ରକଳ୍ପ-
ଧାର କାହିଁ ? ଆପଣଙ୍କର ସହିସ ପାଠକମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବି ଅନୁଭବ ଦେହି ଜଣେ ଏଥର
ପ୍ରକଳ୍ପଧାର ବରିବାରୁ ବାହାରିବେ କାହିଁ ?
ସେବେ ଦେହି ନ ବାହାରିବେ ଦେବେ
ପୁଣ୍ୟମାନଙ୍କର ଗୁରୁଶବ୍ଦ ଦର୍ଶକରୁ ।

ଅପଣଙ୍କର
ଜଣେ ହିନ୍ଦୁ ।

ମହାଶୟ !

ସବ ପାତା ମସିଦା ଡକୋଟାରୀ
ଗା ଏ ରଖ ରବିବାର ଶେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାମହାପ୍ରା-
ଦ୍ୱାରା ସନ୍ମାନ ଧର୍ମରାଜୀପାତାର ଅଧିକେଷକ
ସବ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉତ୍ସମାଳା ଅନୁମୋଦିତ
କରାଯାଇ ସଥା—

୨ ପୁ—ରଜୁଲସାଧିକା ପଠକ ଓ ସେଥିରେ
ସତ ୮୦୭ ମସିହା ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧମାତ୍ର ତା ୧୦ ରଙ୍ଗ
ରବିବାର ସାବା ପ୍ରସାଦକମେ ରଜୁ ରହିଲୁ
ସହିକାରେ ଲେଖା ସ୍ଵାମୀ “ପୁରୁଷ ମୁଦ୍ରାଧିପା—
ଶିଖ ଅତ୍ସାମନ ରତ୍ନ ଯିବା ସଂକଳେ ଏଠାର
ଦେବେକ ମର୍ମବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହ ଅଜିବେଳିରା
ଓ ମର୍ମବାର ପରିଚୟ ଦେଇଥିବା” ପ୍ରସାଦ
ଏ ସାବାରେ ପ୍ରିସାକୁର ହୋଇଥିବାର ରଜୁରେ
ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ବେ ବିଷୟ ସାମବନମାନେ କବନ୍ତୁ
କରିବାରେ ଜଣାଗଲ ଯେ ଏପରି ବିଷୟ ଏ
ସାବାରେ ପ୍ରିସାକୁର ହୋଇ ନାହିଁ ବିନ୍ଦୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦେବେକ ରୁଧାନବାର ମଧ୍ୟ ମନସ୍ତ୍ର ବସି ଯାଇ
ନାହିଁ । କେବଳ ତାହା ଏ ସାବାର ସମ୍ମାନକ
ଶିବିରଙ୍ଗ ମହାଶ୍ରୀର ସନ୍ଦର୍ଭାଳକର୍ତ୍ତା
ଅଟେ । ତାହା ଦେବେକ ରଜୁ ବାହିକ ସାବାରେ
ଦେବେକ ଏହି ବିଷୟର ବିହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କଷ୍ଟ ଯାଇଥିଲ ଯେ ଆତ୍ମାମନ ଭାବାନ୍ତିକ
ଦେବେକ କିମ୍ବା କୁହେ ମାତ୍ର ତାହା ଏକଳକ
ଭବୁ ଦେଶହତୀଣି ଓ ଦେଶର ଅକ୍ଷସ୍ତ୍ର
ଦ୍ୱାରାରୁଧେ ଜୀବ ସ୍ଵାମୀ ବ୍ୟକ୍ତିହାର ଚଳିଲେ
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଦିଲ ହେବ । ଏ ବେବାଏ ଅଜଣାନ
ଯେ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି ତାହା ଅମ୍ବଳର
ଅଟେ ଓ ଏପରି ସମ୍ମାନବାବାର ଦିକ୍ଷିତରେ
ଆହୁ ଏପରି କର୍ମ କାରିବା କାରଣ ବିଶେଷ
ତାରିତ ବିଦ୍ୟ ଯାଇଥିଛି ।

୩ ସ୍ତ୍ରୀ—ସାମାଜିକ ଅନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧ

ସହିତ ଅନୁମୋଦନ କଲେ କି ଯେ ଏବର୍ଷ
ଶାଶ୍ଵତଗନ୍ଧାଥ ମହାପ୍ରତ୍ୱାଙ୍କ ପହଲ ଭୋଗ ଓ ଜୀବ
ଅଛି ସ୍ଵର୍ଗବୁଦ୍ଧରେ ଶାଶ୍ଵତ ଶାଶ୍ଵତ ମହୋଦୟ-
କହାଏ ନିଷିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ସମସ୍ତେ ଏହିପରି
ଆଖା ବିବରି ଯେ ବନ୍ଦିଷ୍ଠକୁ ଶାଶ୍ଵତ ମହୋଦୟ
ଶାଶ୍ଵତଗନ୍ଧାଥ ମହାପ୍ରତ୍ୱାଙ୍କ ଭୋଗ ଓ ଜୀବ-
ଦିଷ୍ଟରେ ଦୃଷ୍ଟି କରିଲେ ଅଛି ଉତ୍ତମ
ଦେବ ଜୀବ ।

୧୯୮୩ ପାଇଁ

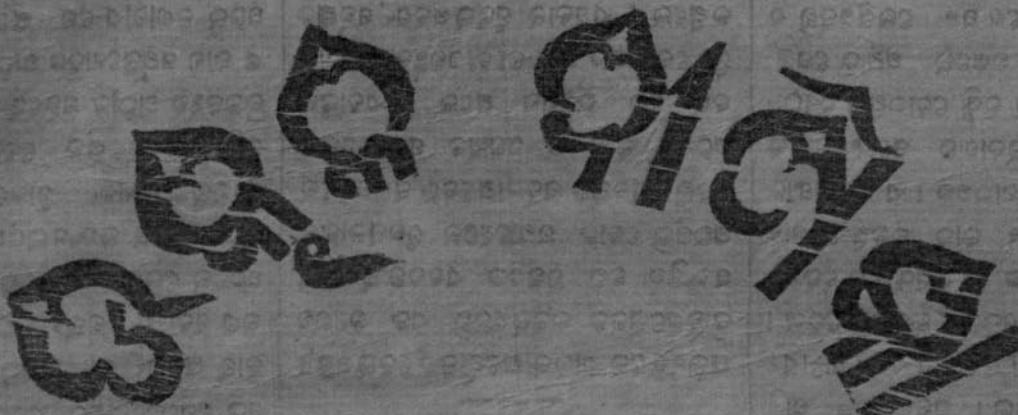
ଆ ବହାସବିହାରୀ ପଞ୍ଜକାନ୍ତୁ
ସହିତୀ ସମ୍ମାଦକ

ମହାଶୟ !

ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟରେ ଅଧିକାରୀ ପହଞ୍ଚାରେ
ପ୍ରକାଶକର ବିଭାଗର କରବା ହେବେ ।—
ଶ୍ରୀରାଜମେହାର ପରିବର୍ତ୍ତନର ପାଠ

ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ସହଯୋଗକୁ ପାଇଲୁ
କମଳଙ୍କର ବସ୍ତିଗୋଟିର ହୋଇ ଜ ଥିବାକୁ
ଅବ୍ୟ ଆମେ ଭାବା ନମରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ଅପ୍ରସର ହେଲୁ । ପ୍ରାଚୀରଖ ହୋଠଦେଶ ଓ
ଦେଖଣୀ ପ୍ରଗମା ଦେଇ ପ୍ରବାହର ଦେଇ-
ଅଛି । ସ୍ଵର୍ଗିକ କଳମାଳୀପର ହାତ ନଳଟରେ
ଏହାର ପ୍ରାକୃତିକଶୋଭ ଥିଲୁଛି କମଳାପି ।
ଏହାର ଦୂରପାର୍ଶ୍ଵ ଅଭିନ୍ୟାରେ ପରିଶୋଭିତ ।
ଏଥାଳରେ ଏଥର ବିମୁଦ୍ରା ଅଛି ଯେ ଜୀବନ-
ତଳ ବଳବାସରେ ଏଠାରେ ବିଦୃତବଦସ
ବାସ କରି ଶିବମୂରଁ—ଅଳ୍ପାବରେ ଗୋଟିଏ
ଦେଲ ରଖି ଅଧିକା କରିଥିବାରୁ ଭାବାକ
ଜାମ ବେଳେରର ହୋଇଥିଲା । ଏହି ମହା-
ଦେବତାର ଘୋଟିଏ ସ୍ଵତ ଦେଇଲ ପ୍ରାଚୀରଖ
ରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏଠାରେ ପ୍ରାଚୀରଖ ଉଚ୍ଚାଶା-
ଳାରେ ବିଚାର ହୋଇ ବର୍ଷମରଳ ଦୂରପ୍ରେ
ସୁନ୍ଦର ଏହି ତମୋଦିନାହାତ । ଏହି ପାଖାର୍ଥୀଙ୍କ
“ ଗଞ୍ଜା, ସମୁଦ୍ର ଓ ସରସିଙ୍ଗ ” କୁହାଗାର
ଏକ କିନକାଳର ମଧ୍ୟମତ୍ତ୍ଵାଳର ଜାମ ଢିବଣ
ଅଟେ । ଏବନ୍ଦରେ “ ପ୍ରାଚୀମହାମୁଦ୍ରା ”
ଜାମକ ପ୍ରଦର୍ଶରେ ଉଚ୍ଚାଶ ଅଛି ଯେ ମାତ୍ରକୁଟ-
ଅମାବାସ୍ୟାଦିନ ଗଞ୍ଜାରେ ମକ କଲେ ଯେତେ
ଫଳ ବ୍ୟବହର ଏ ଜାମରେ ମନ କଲେ ସେହି
ଫଳ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହେବ । ଜିନିକାଳ ମଧ୍ୟମତ୍ତ୍ଵାଳ
ଦୂରଗୋଟି ସ୍ଵଦ୍ଵାପ ଅଟେ । ଏହି ହୀଦକୁ
ଦୂରକାଳାଦିରେ ସରସିଙ୍ଗ ଦେଇ ଅପ୍ରଦ୍ୟାମାନ
ବାହାର ଦୂରପାର୍ଶ୍ଵ । ପୁଣେ ଏହିପ୍ରାନ୍ତମାତ୍ରରେ
ଜାନେକ ରଧିକର ଅମ୍ବା ପକ ହୋଇ ପାବାର

ଅଛି । ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ମନୋଦାତକ
ଦେଖିଲେ ଉଚ୍ଚମାନଙ୍କ ମନ ଆଜୁଣ୍ଣ ହୋଇ-
ଥିବା ଦୟାରେ ସନ୍ଦେହ କି ? ଦେଲେଖର
ମହାଦେବଙ୍କର ସମ୍ମାନହୀନର ମଧ୍ୟରେଷ୍ଟାଳକ
ଅନୁଭେଦ ବହୁଶ୍ରୀ । ଏଠାରେ ୫୫ମାଲକା-
କଳରେ ଗଢ଼ିଯ କାଷାଯବରକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅବଦ
ହୋଇ ପନ୍ଦୁର୍ବାଲହୋଇଥିଲେ ଗୋଲି ଏହାର
ନାମ ଅନୁଭେଦ ହେଉଥିଲା । ଏହାକବେ
ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବଣିକର ଅଶ୍ରୁ ଥିଲା । ଅଜ
କଲ ଗୋଟିଏ ମଠ ଏହାର ଗୋତ୍ରବର୍ତ୍ତନ
କରୁଥିଲା । ମଧ୍ୟମାଲା ଘନରେ ଟେଲା ନିର୍ମିତ
ହୋଇ ଅନେକ ଦୈତ୍ୟବରକ ଅବଧିପ୍ରାଳ
ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ଅନୁଭୂତିରେ ଗୋ-
ବର୍ତ୍ତନର ମହାଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଛି । ବେ-
ଲେଖରଙ୍ଗଠାରୁ ଗୋବର୍ତ୍ତୀରକର୍ମ୍ୟରୁ ସ୍ଵାଳ
କିବେଳା ଜର୍ମନୀ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହଠାରେ ଟେଲେଶା-
ଳକ ହୁଏ । ତହୁଳକେ ଅନେକଦରରୁ
ପ୍ରାୟ ୨୦୦୦ ସହେ ପାତ୍ରାସି ରୁଣ୍ଡ ହୋଇ-
ଆଏ । ଯନ୍ତ୍ରମୟରେ ଦୁର୍ଧିଶମାନେ ଯାତ୍ରିମା-
ନଙ୍କ ହସ୍ତେ କୁଣ୍ଡବନ୍ତ ଦେଇ ମନ୍ଦାତାରର
କର ଘୂରପରମା ଦେଶ ଲବ କରନ୍ତି ।
ଯାହିମାଜେ ଧୂର ସାର ଫଲାର ଓ କେଳା-
ଶୁଭତ ଅହାଗପାଳକ ପ୍ରମାଣକ କୁଣ୍ଡରେ
ବ୍ରାହ୍ମ, ଶୁଭଲ ଓ କରଟ ରୁଣ୍ଡି । ମହାଦେବଙ୍କ
ଦର୍ଶକ କରି ପରମପରିତୋଷ ଲବ କରନ୍ତି ।
ମହାଦେବଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଭେଦାର୍ଥ୍ୟରୁ ଓ ଅନୁ-
ଦେଶଠାରୁ ପ୍ରାଚୀଳପାଇ କୁଣ୍ଡପର୍ବତ୍ୟରୁ ଲାହୁକର
ହୋଇଥାଏ । ଅନୁଭେଦ ବନ୍ଦବନି—
ଦେଖିଗୋଟିଏକାରେ ଅପ୍ରାପ୍ତ ହେତୁ ସେଠାରେ
ଦରଦରପୁର ପୁଲସବର୍ମଣ୍ୟରମାନେ ଓ ଦେଲେ-
ଏର ମହାଦେବଙ୍କଠାରେ ପୁଷ୍ପକିଳୀ-ବାଲପ-
ଠକାପୁଲସବର୍ମଣ୍ୟମାନେ ଯାତ୍ରିମାନଙ୍କ ସାମ-
ଧାନ କରି ଆଏ । ସରର କଷ୍ଟ ଏହି ଯେ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ସେପରି ଦେଖାପଦକ ଅତ୍ୟାକୁରମାନ
ଦେଖାଯାଏ, ଏବର୍ଷ ପୁଲସବର୍ମଣ୍ୟମାନଙ୍କ
ଯହିଲେ ତାତ୍ତ୍ଵ ଚାରିଷ୍ଟ ଦୂର୍ଧିନା । ଯହ
ନାହିଁ । ଏହି ମେଳା ହାତ ଲକ୍ଷ୍ୟର୍ଥନ୍ତର
ପଢ଼ିବେ କୁଣ୍ଡପାପରର ଲାକାପ୍ରକାର ଯାଦି-
ମାନ ହୁଏ ଦେବିକାମାନେ ଦୂର୍ଧିନା ଓ
ଦରଦର ଗାଳରେ ମୁଖ ହୋଇ ନିକଟବିର୍ତ୍ତି
ଅଭିଭେଦମାନ ପ୍ରତିକ୍ରିତ କରିବାକୁ । କିମ୍-
ବାର ବାର ଯତ୍ନମଣି ପାଇବର ମନ୍ଦାତାର
ସହରେ କିମ୍ବରତମାନ ମହୋଷ୍ମବ ହୁଏ । ଏ-

ସାପ୍ତାହିକ ମନ୍ତ୍ରାଦିପତ୍ରି କା ।

୪୩

ପା ୫ ରିତ ମାତ୍ରେ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ସବୁ ହାତିଲା ନାହିଁ । ମୁଁ ମାତ୍ର କି ୨୫ ଓ ୨୬ ଟଙ୍କାର ବାଲୁ ଏହିବ୍ରାତ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩ ୯୯
ପଣ୍ଡାଦେଶ୍ୱର ୩ ୨୯

ଶେବାନାଳରୁ କରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି
କିନ୍ତୁ ଗଡ଼ିନବାପି ୧୯୨୦ ବର ଚିତ୍ରା
କ ୧୦୧୯ ବର୍ଷ ଦେବ ସଜାତୀୟକାନ୍ତାଙ୍କାର
ଅଟକ ରହି ଗାସ ସହିତା ଭୋଗ କରୁଥିଲୁଣା।
ଏ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ମୋହଦମା କହୁଥିଲାକୁ
ଯତି ରହିଥିବାରୁ ଗାସର ପାତ୍ର କିମ୍ବା
ବରବା ବାରବ କଞ୍ଚିଧଶୀପକ୍ଷ ଅନୁ
ବେଧ କରିଲୁଣି ଏହି କହି ସବେ ଅନୁଭ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଯିଲୁଣି ହା ଉବଳିଛନ୍ତରେ ଯେମନ୍ତ
ଦ୍ୱାଦଶମାତ୍ରକାଳ ବିଲା ଜ୍ଞାନବାହରେ ଜାତ ଅବଦର
ଅଧିକାର କେହି ଚିନ୍ମାନ ପାଇବେ ଏ ବିଷ-
ସ୍ତରେ କହି ନିୟମ ହେବା ।

ଗୁରୁମ ବରଦମୟରଠାରୁ ଅମୃତମନଙ୍କର
ଜୀବେ ବନ୍ଧୁ ଲୋକୀଅଛନ୍ତି ଓ ସେଠାରେ ଏକ-
ପ୍ରକାର କିମ୍ବଳକ ଜୀବ ମହାବରୁଷରେ ଉପ-
ସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କିରରେ ପ୍ରାୟ କିମ୍ବଳ-
କାର ଲୋକ ମରପଢ଼ିଲେଣି ଅବସ୍ଥ ପ୍ରକାଶକ
କି ତାଙ୍କୁ ଗଲେଖାଏ ମର ପଢ଼ିଅଛନ୍ତି ।
ଦେବତେବର୍ଷ ପୂଜେ କିବ ଗଞ୍ଜମସରରେ
ମହାବ ଦେବାଶ୍ରୀ ସେ କରଇ ପରିବାଚ୍ଛ୍ଵ ଦୋହ
ଜୁଗୁପୁରକୁ ସରକାର କରେଶମାଳ କୃତିଶାଳ-
ଅଛି । ଏବେ ବରଦମୟରର ଏମନ୍ତ ଶୋଚ-
ମୟ ଅବଶ୍ୟ । ଏଥକୁ କପ୍ରକାର ଓ କିପରିମା-
ରେ ସାହାଯ୍ୟର ଦିନୋବନ୍ତ ହୋଇଅଛି
ଓ ଦିନାପାଇ ନାହିଁ । ହରବା କିମ୍ବୁ ପ୍ରାମାୟ

ତୁମ୍ହୁପରମାନେ ପ୍ରାଣପରେ ଏ ମଞ୍ଜଳ ନିବା-
ରଖଇ ତୁମ୍ହୁ କରଅଛୀ ।

ଗର୍ବ ମାସ ଛା ୨୮ ରଖ ଅପରହୃତେ ସବୁ
ଦିଦ୍ୟାଳୀଯୁକ୍ତ ଶାନ୍ତିମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କାର କାହିଁବା
ବିମିର ଯେତୋ ୧୦୦୦୩୩୩୩ ରୁହରେ ଗୋ-
ଟିଏ ରାଶି ସବୁ କୋଳଥିଲା । ସବୁରୁହ ଫୁଲ
ପଢ଼ାଫରେ ଶୁଦ୍ଧିର ହୋଇଥିଲା । ଗୁପ୍ତ
କଲେକ୍ଟର ଘାବେବ ସଜ୍ଜପଦିର କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ଉଚ୍ଚବ୍ଲାସୁଳର କେବେ
ଗାନ୍ଧବକର ବ୍ରତା ଓ ରହୁ ଉତ୍ତରାତ୍ମିକ ସହିତ
ହୁଲର ବାଜାରମାନଙ୍କର ଲିଖିତ ନାଟକାରଙ୍ଗୀୟାରେ
ଘେଣେବେ ବାଜାରବିଦ୍ୟାଳୀଯୁକ୍ତ ଶାନ୍ତିମାନଙ୍କର
ଗୀତ ଶାୟକ ହୋଇଥିଲା । ସବୁରୁହ ପୁରସ୍କାର
ପୁସ୍ତକମାଳ କାହିଁବା ହାର୍ମ୍ୟ ଘେଷ ହଲାରୁ
ସବୁ ବଣିବପ୍ରଦତ୍ତ ଟ ୨୦ ଟା ପୁରସ୍କାର
ବାହାର ଦେବାଳ, ସାବେବକୁ ଅର୍ପଣ କଲେ
ଓ ସାବେବ ରହୁମଧ୍ୟ ବ୍ରତା ନାଟକାରଙ୍ଗୀୟା
ଓ ଗୀର ଶାନ୍ତିବା ସହ ଶାନ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଟ ୫୯୩
ପୁରସ୍କାର ଦେଇ ଉଚ୍ଚବ୍ଲାସୁଳକର ପିଲାଙ୍କର
ବ୍ୟାପ୍ତିମାନିତା ଦେଖି ଅବଶିଷ୍ଟ ଟ ୨ ଟା
ବ୍ୟାପ୍ତିମ କିମକିମୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସାବେବ
ମହୋଦୟକୁ ବ୍ରତା ଶବ୍ଦର ଏବଂ ବାହାର
ଶରୀର ଓ ବ୍ୟକ୍ତାରରେ ସବୁ ବ୍ୟାପ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
କଢ଼ି ସନ୍ତୋଷଗୀର କରିଥିଲେ ।

ଗଭୁର୍ଗାପୂଳା ସମୟରେ ଜଳେଖରଥାଳୀ-
ନୂର୍ଗର ଚନନା ଓ ତୃତୀୟାବ୍ଦୀର ନବିଟରେ
ଗୋଟିଏ ଭାବାଇବ ହୋଇଥିଲା । ବାଲେଖର
କଟ୍ଟାର କଣେ ସବୁକଣ୍ଠେବୁର ବାବୁ ଦରିଅନ୍ତରୁ
ଦୟାପ ଏଥିର ଘନନ୍ଦିକର 'ପ' ଧାରମ ପଠା-
ନବେଳେ ପ୍ରେର୍ଣ୍ଣ ଧୀରାକର ଉପରେ ତଥାଇବି
ଦୋଇଥିଲ ସେମାନଙ୍କ ତପ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଦୁଇକଳମ ଝାଡ଼ିବାକୁ ମଧ୍ୟ ତୁଟ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ ।
ମାଜଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ଏ ଉଦୟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ନ ହୋଇ ଗ୍ରେସାହେବ ଭଳଶେକ୍ରବଳ୍ଲୁ ସାନ-
ଧଦାଇବ ଦରବା ବାରଗ ଆବେଦ ଦେଲେ
ଏହି ସେ କେତେବ ମାଲସହିର ଚନନାର
ଚୌକଦାର ଓ ଦୁଇଜଣ ମୋଦକ ଗୁଜଳ
ଦେଲେ । ଆସିମାନେ ଦୌର୍ଯ୍ୟମର୍ଦ୍ଦ ହୋଇ-
ଅଛି । ପୁଣ୍ୟପ୍ରତ୍ୟେଷ ସବଳନଶେବର
ବାହୁଦୁ ଏହି ଦୋଷ କମିତି ଦେଇବନ୍ତାବ-
ଲକୁ ତେଜାର ଦେଲେ ମାତ୍ର ଏ ବାବୁ ପୁଣ୍ୟ
ଥରେ ଦେଇବନ୍ତାବଲକୁ ତେଜାର ସାଇ
ଅନୁକଳ କରୁଥିରେ ସବଳନଶେବର ହୋଇ
ପୁଣ୍ୟ ଏଥର ଦୋଷ କରିବାରୁ ବାଲେଖରର
ମାଜଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ତାହାକୁ ଏକାବେଳେକେ
ବିହାୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ପତ୍ରୋଗା ବାହୁଦୁ
ଏ ସବାଦ ଲେଖି ବାବୁଙ୍କାର ଦୃଶ୍ୟର ହୋ-
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ମାଜଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ବିଶ୍ୱାର ଉତ୍ତରଦୋଷାତ୍ମକ ସତର୍ଥ
ପଦ୍ଧତି ହେବାର ରିକାର୍ଡ ।

ତଣାକୁଟୀରୁ ଲଶେ ପଦ ଲେଖିଆଇଲା ଏ
ଗତ ମାସ ଜା ୨୭ ବିଶ୍ୱେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ
ସମୟରେ ଏଠାରେ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲ ସେଠା-
ରେ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ବରକାପାତ ସଙ୍କେ' ଶ୍ରୀ
ହୋପାଳ ହୋଇ ଯାଇଥାରୁ । ଏ ହୋପାଳ
ଦେବକଳ ମି ୧୫ ନିଟି ବାଳ ଉତ୍ତିଥିଲ ମାତି
ପକଳର ବଳ ଏହେ ଅସ୍ତ୍ରକ ବୁଲୁ ଯେ ହେବେ
ଅମ୍ବରର ଜଳ ମୂଳର ଚାପୁରୀକ ହେଲ ।
ପ୍ରାୟ ସବୁଦର କୁଟା ପଡ଼ିଗଲ ଏବଂ ଗୋଟାଏ
ଏହ ଲେହଟି ପଡ଼ିଲ । ଘରଭାବରେ ଧାରି
ପଢି କେବେବାନ୍ତି ପଡ଼ିଗଲ ଏବଂ କ୍ରମାଦିଷ୍ଟର
କିନ୍ତୁ ଶଳ ଲେବେ ସେ ବାଳରେ ମହାକଞ୍ଚ
ଦେଇ ବରିଥିଲେ । କୋଳଥ ଓ ରକ୍ଷଣସଙ୍ଗ
କଣ୍ଠ ଦୋଇ ଯାଇଥାରୁ ଓ ଆମ କରିବାକୁ
କଣ୍ଠ ଦୋଇ ଛାନ୍ତି ପରିଲବ ଆମ ଶେଷ
କରିଥାଏ । ଏ ହୋପାଳ ପଦାଦଗଲୁ ବିଶେଷ
ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ହେତୁଦୂର ବ୍ୟପିଥିଲ
କଲା ପଢି କାହିଁ ।

କଟକଚିଲର ଅଳଦାରୁ ପଣ୍ଡମୁଖର ଧ-
ର୍ମଦୁ ଏବ ତେବାନାଳରେ ଏହ ସମସ୍ତରେ
କଣେକ ଏହ ଦତ୍ତ କରିବା ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ-
ଥିଲା । ତେବାନାଳରେ ଗୋଟାଏ ହେଲା
ଆକୁଳରେ କରିବା ପଢ଼ିବାର କଥାକି ହୁଅଇଲା ।
ଏଥରେ ତ୍ୟାଗ ଜଡ଼ା ପ୍ରଭୁତ ଫିଲ୍ମ ଏକ
ହୋଇଥାଏ ।

ଅମ୍ବେଳାକେ ଅଧିକୁ ଦୂରେର ସହି ଅବ-
ଗତ ଦେଲୁଁ ଯେ ଅଚାର ସକା ଓ ପଦ୍ମନାଭ
ଦେବ ଗର୍ବମାତ୍ର ତା ୨୭ ପଞ୍ଜ ସୁରୁବାର
ଏହି ଦୂରପ୍ରତର ସମୟେ ନଦୟଥାର ଅନୁର୍ଧାର
ଫୁଲର ଦିବ୍ୟାମକୁ ଗମନ କଲେ । ପ୍ରାୟ
ଦୁଇମାତ୍ର ଫୁଲରୁ ସକାଳ ଶରୀର କହାତୁ ଅସ୍ତ୍ର
ଥିବାର ଅଶ୍ଵାର ଉଷ୍ଣଦେବତା ଶଳମ୍ବନ୍ଦରୁ
ପିତକ ଅନୁମୂଳରେ ଥିଲେ । ମୁକୁତକ୍ଷେତ୍ର ଶରୀର
ଦୁଇବଢ଼ି ସମୟରେ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଡରାଇ
କହିଲେ କି ଜୀବିତକୁ ମନ୍ଦରରେ ଦିନ କବା
ଦେଇ ଅମ୍ବକୁ ନଅରମଧକୁ ନେଇ ଗଲା
ପୁରସକ ଭବୁଧ କଲେ । ଅମ୍ବନଦର
ସମାଦିନାମା ଲୋକିଅନ୍ତରୁ କି ମୁଖର କହିଲ
ପୂର୍ବେ ସୁରବଜନ୍ମ ସରି ଡରାଇ ସକଳର
ସମ୍ପର୍ଣ୍ଣକଲେ । ଯହଁ ଦୂରେ ପ୍ରାଚୀବାସ ବାହା-
ରିଗଲ । ସକାଳର ଦୟମ ଓ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କୋର
କି ଆଜି ଏହି ପରାମ୍ବର ହିନ୍ଦେଶ ଦୁଇଲ କୋର

କଥିଲେ । ଏହିବାର ମୃଦୁକୁ ଅବଶ୍ୟ ସହିତୀନ
ମୃଦୁବୋଲଗିବ । ଏହିବାବାପଦ୍ଧତିରୁହାଏହିତାର
ବରିବାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲେ । ଏହାକର
ଅନେକ ସାରୀ ଓ ଗରାଖକ ସନ୍ତ୍ରାନସନ୍ତ୍ରାନ
ଥିଲାଣ୍ଡି । ଯୁଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନକାରୀଙ୍କ ଯଜ୍ଞପରିବରେ
ଅଭିଷେକ ହୋଇ ସଥାବିଧିରେ ମୃଦୁବୀଜାରର
ସହିତିମ୍ବୁ କର ପ୍ରକଳିତ ଏକଦିନାର୍ଥିକୁ
ବ୍ୟାକ୍ରମେଣିକ ବନ୍ଦିଅଛିଲୁ । ଏହି ବିଶେଷ
ଅଭିନରେ ଶାବିଜ ଆସ୍ତ୍ରୋତ୍ତମ ହେଲାଅଛି ।

ଲବଣ୍ୟକର ମଦଗ୍ରହି ଅଂଶା ସାଥୀ
ଦୁଇ ଦୋଷଗୁଡ଼ ତଥା ବାଣିକ ପ୍ରାୟ ଦେଇ-
କୋଟିଟଙ୍କା ବଜ୍ର ନାମଦେବ ମାତ୍ର ଏତିକରେ
ଭରିବର ଅଧିକା ଖର୍ତ୍ତ ପୁଣ୍ୟଦେବ କାହିଁ ।
ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମଦ ଟକାର ପ୍ରଦୟାତକ ଏବଂ
ଏଥୁଆର୍ଯ୍ୟ ନବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଦେଇବେଷିତକରିଲ ଉଚ୍ଛ-
ରେ ଅମଦାଳା ମାସୁକ ଶବ୍ଦର ପାହକାଳା
ଲେଖାର୍ଯ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟକରିବାର ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷ କରିବାକୁ
ସେ ଉତ୍ସମ୍ଭବେ ଭାରତୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ସମ୍ବ୍ଲା-
ରେ ଖେଳ ଅନନ୍ତ ପାଶୁର୍ମଣି ଉପରୁତ
ହୋଇଥାଏ । ଅଧିକ ମେଳେ ଅମଦାଳା ଦୁଇବ୍ୟ
କ୍ରମରେ ମଧୁକ ବସାଇବାର ଦେଇ ତେବେ
କିଲାକାଳୁ ଅନନ୍ତାଳ ଦେଇଥିବା ସବୁପୂର୍ବ ତେଣୁ
ଲୁଗା ଉପରେ ଭାଷା କି ବସାଇବାର କିନ୍ତୁ
ଭାରତ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ
ଲବନ୍ୟକର ଦୃବିଧିକେ ଅମଦାଳା ମାସୁକ
ନେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାର ଦିନିତ ଥିଲା ।
ମାଣ୍ୟଭାବର ବଜ୍ର ଦେଇଗମାନେ ଏଥରେ
ଦୋଷ ଅଭିର୍ବଳ କରିବେବୋଲା ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ
ସେ ପ୍ରମୁଖ ବରନାଳୁ ମାହସୀ କି ଦୋଷ
ଅତ୍ୟାୟ ଭାରତବାସୀଙ୍କର କଷ୍ଟ କହାଇଥିବାକୁ
ତେବେଷିତକରିଲ ଦେଇବାରେ ବଳକର
ସଙ୍ଗର ନାହିଁ ବୋଲା କହିବିପରେ ମାତ୍ରକ
ବସାଇବାକୁ ହିଂସା କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଭାରତ
ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ସେତେବାଳ କିଲାକର୍ପତ ପନ୍ଥାଳା
ଦେଇ ତେବେବୋଲା ଅସ୍ତମାକଳର ମଙ୍ଗଳ
ନାହିଁ ।

ଗୋଦରଣ ଏବଂ ଗୋତ୍ରାଚ ପ୍ରକଳ୍ପର
ନିଷ୍ଠୁରତା ନିର୍ମାଣ ବିଷୟରେ ସାହିବର୍ଷର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନର ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅଳ୍ପ-
କାଳ ମନୋଯୋଗ ଅବର୍ଦ୍ଧ ହେବା ହୋଇବ
ଶୁଭଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଟେଇ । ଏସପ୍ରାଦରେ ଅମେମନ୍ଦେ
କେତେକଣ୍ଠେ ପ୍ରେରଣାତ୍ମକ ପାଇଅଛୁ । ଅଟେଇ

ପ୍ରତିକୁ କଣାଯାଏ ସେ ଅବୋଡ଼ା ଏଇହାର
ଜୀ ବାବୁ ମଥୁରମୋହନ ପାଢ଼ି ଏବଂ ଜୀ ବାବୁ
ପ୍ରତିକହିବ ପାଢ଼ିବ ସହିରେ ସେଠାରେ ଗୋ-
ରଣିଆସନ୍ତି ପ୍ରଦୟୁଷି ହୋଇଅଛି ଓ ସେ
ଅଧିକର ଲକ୍ଷ୍ୟାଳୟ ପ୍ରାକରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି
ସର୍ବ ବସିଥାଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମଳଗେଅଛି । ଆହୁ ଖଣ୍ଡିଏ
ପଢ଼ରେ ଲେଖିବ ପ୍ରଶ୍ନପ୍ରତି ନିଷ୍ଠୁରତା ନିବା-
ରଣ ସବାରେ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ସର୍ବ ବଜା-
ବାର ଅବଶ୍ୟକତା ଦେଖାଇ ଅଛିନ୍ତି । ଏପରି
ସର୍ବ ସେତେ ବସିବ ହେତେ କିମ୍ବା ଏବଂ
ଏଥୁରେ ଠାବେଁ ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୂଳମାଳ ଯୋଗ
ଦେବା ଏବଂ ଜୀମିହାରକ ଉତ୍ସାହ ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଅଧିକ ଅସାରୁ ଥିଲା ହେତୁଥିଲି ଯେ ଏହିରୁ
ପର୍ବତୀବିଶ୍ୱାସୀ ଏବଂ ଫଳପ୍ରଦ ହେବ । ଅବସର
ସେ ସମୟ ଉପାୟ ଅଳମିଳିଲ ହୋଇଅଛି
ତାହା ଏହାତ ସେ ଅକର୍ତ୍ତା ଓ ରୂପବୋଲୁ
ଦେହ ବସାଇଲୁ କିମ୍ବା କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ
ଗୋପନୀ ଏପରାର ଗୋଟିଏ କରେ ପାଇବାରୁ
ଅପରୁ ଦେଲେ ସର୍ବ ସେ ସମୟ ଗୋପୁର
ଭାବ କେବେ ଓ ଅବଶ୍ୟକମତେ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା
କରିବାହାର କଥାର ଦାତରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।
ସାଧାରଣକ ତେଜ୍ଜ୍ଵାରେ ଏଥିରୁ ଅଧିକ ଅନ୍ତର
ଦେବ ମାତ୍ର ଅମେମାନେ ବିବେଚନା କରୁଥିଲୁ
ବ ସର୍ବର ସର୍ବଧ୍ୱନିଷ୍ଠ ଜୀମିହାରମାତ୍ରେ ଯାହା
କରିବେ ତାହା ଲାଗୁ ଦେମାନେ ଅପରା ଅଧି-
ବାରହୁଙ୍ଗ ଅଧିକ ବରଗାରନ୍ତି ଓ ସେଥିର
ଅଳେଚନା ଅବସ୍ଥା ହୋଇ କାହିଁ । ସମ୍ପ୍ରେତ୍
ଜୀମିହି ସେ ଗୋଟିଏ ଭୁମିମାଳ ଏବେ ଅବାକ
ଦୋଷ ଗୋପୁରର ଲାଗୁ ବିପଦ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଅଛି । ଏହି ଗୋଟିଏ ଭୁମିମାଳ ଧୂଳ
ପ୍ରାୟ ରକ୍ତବା ଏବଂ ପ୍ରୟୋଜନ ମରେ ଲାଭନ
ଗୋପରଭୂତି ଜାହାନ ଏବଂ ସେ ବିଷୟରେ
କଟକଣ କରିବା ଜୀମିହାରକ ଅଧିକାର ନାହିଁ
ଅଛି । ଜୀମିହାର ଏ କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରହରି ଦେଲେ
ପ୍ରତାମାନେ ଅନ୍ଧଶୀଘ୍ର ତୁଟିବେ ସେ ଗୋପୁର
ପ୍ରତି ଆହ ଦେଲା କରେ ଲାଗୁହିଲାହିଁ । ଏପରି
ସେ ହିନ୍ଦୁଧ୍ୱମାନେ ଗୋପୁର ମାନବାରେ ବୁଝି
କରିବ ସେ ଉପସ୍ଥିତପାଇସିବ ନ କଲେ ପଢ଼ି
ରହିବ ଏଥୁରେ ମଧ୍ୟ ଜୀମିହାରକ ବିଷୟ
ଦୃଷ୍ଟି ରହିଥାର ଅବଶ୍ୟକ । ଅମେମାନେ
ଦରସା ଦର୍ଶନ ମାନିବାରେ ଏଥିର ବିବକ୍ଷ-
ନ କରିବେ ।

✓ ଅଭ୍ୟାସନା ସଙ୍ଗ ।

ଭରତ ଜାଗ୍ଯସମେତର ମାନ୍ଦିଆରେ
ହୋଇଥିବା ତୁଳ୍ୟଅଧିକେଷନରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହେବା ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଏଠା ଭାବିତମାରୁ ବାବୁ
ମଧ୍ୟଦିଲ ଦାସ ଓ ବାବୁ ଗୋପନୀୟଙ୍କର ଗ୍ୟୁ
ମର୍କର ଭାଗସୀକାର ପୂର୍ବକ ଘାର ସେଠା
କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷ୍ଠାହାନ୍ତେ ଏ ଲଗରକୁ ଫେର
ଅର୍ଥବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଥାଯୋଗ୍ୟ ଅବ୍ୟର୍ଥନା
ପଦାଳ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଗତ ରହିବାରବିଳ ଏଠା
ପ୍ରତିଶ୍ରୀ କ୍ଲାମାନାଙ୍କ ହିଚିଲଗୁଡ଼ରେ ଏକସରି
ହୋଇଥିଲା । ଅପରହ୍ନ ଏ ଛକା ସମୟରେ
ବାବୁ ହେବାର ବିଜ୍ଞାପକ ଦିଅ ଯାଇଥିଲେହେତେ
ତହୁଁର ଅର୍ଦ୍ଧଗ୍ରାହଣକୁ ଲେବେ ଅଧିବାକୁ
ଅରମ୍ଭ କଲେ ସମ୍ଭାବ ଏ ଏ ଶା ସମୟକୁ
ବୁଝି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲ ଏବଂ କିମେ ଏବେ
ଲେବ ଅସିବୁ ସେ ଘର ବାରଣ୍ୟ ସମସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହେବାରୁ ପୁଣ୍ୟ ନ ପାଇ ଅନେକବେଳେ ବାହୁଡ଼ି
ଗଲେ । ହଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀଆନ, ହିନ୍ଦୁ,
ମାରୁଆଡ଼ି, ମାନ୍ଦୁଆଜି, ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ,
ଜନବାର, ସହାଯତାପାତ୍ରଙ୍କର ଲଭାତି ସମସ୍ତପ୍ରକାର
ଲେବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାଇଶର "ସହାୟକରୁ ଆସି
ଅବ୍ୟର୍ଥନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେବିଥିଲେ
ଦେବକ ଭାଗିନୀଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ଭାଣୀ ଥିଲା । ସେ
ଦର ସମାଜର ଏକାଧିକରେ ସେବିଷ ଭାଗିନୀ
ଦେଖାଗଲ ଗାହା ଆମ୍ବେମାନେ ଲଭିପୁଣ୍ୟ
ଦେବେହେ ଦେଖି ନ ଥିଲୁଁ ଏବଂ ଏ ସବାରୁ
ଏ ଦେଖିଯୁ ଲେବିବର ଜାଗ୍ଯସମେତ ପ୍ରତି
ପ୍ରଗାଢ଼ିତକୁ ଏବଂ ଆଦିବ ଥିବା ଏବଂ ସେହି
ପ୍ରକଳିତମାନେ ଏଠାରୁ ଯାଇଥିଲେ ଜାକିଆରେ
ସେମାକରର ବିଦ୍ୟା ଏବଂ ନିର୍ଗର ଥିବାର ପ୍ରାଣ
ପ୍ରମାଣ ମିଳିଲ ମଧ୍ୟ କଲିକପାଦ ଅଳ୍ପକର ଦୂର
ପ୍ରକଳିତ ମୁସଲମାନମାନେ ଜାଗ୍ଯସମେତକୁ
ମୁସଲମାନମାନକୁ ବିରତ କରିବା ଉଚ୍ଚଦେଶରେ
ଯେଉଁ ଯତ୍ତ କବୁଜୁଜୁଜୁ କହେବି ଏଠା ମୁସଲମାନମାନକର
ହଜାରୁହଜାର ନ ଥିବାର ପ୍ରାଣ
ପରିଚୟ ମିଳିଲ । ବାବୁ ଜାଳିପଦ ବନେବା
ପାଖୀ ଏକବାଦରେ ସରପଦ ମନୋମାନ
ଦୋଷ ସମ୍ପର୍କର ଅସି ପ୍ରକଳିତମାନକୁ ପରିଚୟ କରିବ
ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ଗର ମାନ୍ଦାଜ ଅଧିବେଶନର
କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ ବର୍ତ୍ତନା କରିବା ବାରମ୍ବ ପ୍ରାର୍ଥନା
କିଲେବା ପଢ଼ି ବାବୁ ମଧ୍ୟଦିନ ଦାସ ସହିଦ

ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ଉତ୍ସାହସୂଚକ ମହାର ବରତାଳିଧ୍ୟ
ସହିତ ଉଥୁର ହୋଇ ଉଠନ୍ଜାଗ୍ରାଷାରେ
ତେଜଃପୂର୍ଣ୍ଣ ଆର୍ଦ୍ଦ ସ୍ଵଲକ୍ଷଣ ବକ୍ତ୍ତାଦ୍ୱାରା ଜାଗା-
ସୃଷ୍ଟିତର ଉଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକତା ଓ
ମାନ୍ଦାକ ଅଧିବେଶନର ଜାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ଉତ୍ତମ-
ତୁମେ ରୂପାର ଦେଇ ସମୁଦ୍ରାୟ ଭାବତର୍ବର୍ଷ
ଏବଂ ଉଠନ୍ଜାରେ ଏ ବିଷୟର ଆନ୍ଦୋଳନ
ବରତା ବାରଣ ଅନୁମୋଦ କଲେ ।
ବାର ମହାଶୟଳ ବକ୍ତ୍ତାଟ ପ୍ରକରରେ ଅତିକ୍ରମ
ମନୋହାର୍ଷ ହୋଇଥିଲ ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁକଷଣ ବକ୍ତ୍ତା
କଲ ଭାବରୁ ସେତେବେଳେ ସେ ସର୍ବ-
ପତଙ୍ଗ ହେତେଶର ବକ୍ତ୍ତା ବରତାକୁ ଧାରିବେ
ହୋଇ ପରୁରଲେ ତେତେବେଳେ ସଦ୍ୟମାନେ
ଏବଂ ବାକିରେ ସେତେଶର ସେ ବକ୍ତ୍ତା କି-
ରିବେ ତେତେଶର ଶୁଣିବା ସକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଥିବାର ବ୍ୟକ୍ତି କଲେ । ଏହାଙ୍କ ଉଠନ୍ଜାଗ୍ରା-
ଷାରେ ଉତ୍ତମ ଅଧିକାର ଥିବା ବିଷୟ କାହା
ରହ ଅଧିକର କାହିଁ ଏବଂ ଏ ମହାଶୟଳ ପ୍ରାଚୀ
ଦେଖିଯାଇ କାଳ ବକ୍ତ୍ତା ବରଥିଲେ ।
ସଦ୍ୟମାନେ ଘନ ବରତାକ ପ୍ରଦାନ ଏହି
ଉତ୍ସାହସୂଚକ ବାକ୍ୟମାଳ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ
ଅପଣାର ଅନନ୍ତ ଜଗାର ଥିଲେ । ସମୃଦ୍ଧ
ଅମେଦ ହୁଣେଳ ବରତମାଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀତାରେ
ଜାଗ୍ରତ୍ତମନି କରୁଥିରେ ଯେହଁ ବକ୍ତ୍ତା
ବରତମନି ତାହାକୁ ଭଲେଖ କର ବହୁକୁ
ସମୁଦ୍ରାୟ ସ୍ତର୍ଗ ଦିନ୍ୟ କର ଶେଣ କର କହିଲେ
କି ମୁସଲମାନଧର୍ମର ଅବଳେତା ଯେଉଁ ମହମଦ
ଥିଲାୟ ସାର୍ଥତାଗର ଅଭ୍ୟୁକ୍ତ ଭାବରିଣ
ଦେଖାଇ ସେହି ଭାବରେ ମୁସଲମାଳ ଧ୍ୟ
ପ୍ରାପକ କର ଯାଇଅଛନ୍ତି ତାହାର ଧର୍ମବଳମ
ହୋଇ ଅପଣାର ପୁଣ୍ୟ ଜାରି ପୁରୁଷର ମଙ୍ଗଳ
ବାହ୍ନାରୁପ ଅନ୍ଧମ ସ୍ଵାର୍ଥ ପ୍ରଣୋଦନ ହୋଇ ସମୃଦ୍ଧ
ଅମେଦ ପ୍ରଦାନ ସେ ପଞ୍ଚବିଂଶତୀଟି ଭାବର
ବାପିକର ଭାବର ମୂଳରେ କୁଠାରାତ ବିଚ
କାଳ ବସିଥାଇଲୁ ଏବଂ ନିଶାନ୍ତ ଦୁଃଖର
ବିଷୟ । କିମ୍ବା ମହାଶୟଳ ବକ୍ତ୍ତା ତେଷମହେଲେ
ବରତମନି ପଞ୍ଚତର ପ୍ରକଳ୍ପ ବାବୁ ଗୋପନୀୟକର
ବିଷୟକୁ ସରାପନ ବକ୍ତ୍ତାବ୍ୟ କିନ୍ତୁ ବରତମନି
ବାରଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ସଦ୍ୟମାନକରମାତ୍ରରେ
ଅନେକେ ଉଠନ୍ଜା ଜାଣି ନ ଥିଲେ ସୁଭରମ୍ଭ
ସେମାନଙ୍କ ବୁଝିବା ନମିତ୍ତ ବାବୁ ମହୋନ୍ତିର
ତୁମ୍ଭୀରେ ଗୋଟିଏ ଧନର ବକ୍ତ୍ତା କଣିକ
ଥିଲେ । ଏ ମହାଶୟଳ ଉଠିବା ସମୟରେ ମହିନେ

ସହ୍ୟମାନେ ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ ଭୁମିକ କରଗାନ ଥୁଳି
କରିଥିଲେ ଏହି ବାରୁ ମହୋବୟ କେବେ
କୌଣସି ସମ୍ମିଳିତ ବକ୍ତୁଗା ଦର ନ ଥିବା, ମଧ୍ୟ
ବୟସାଧିକ ହେବୁ ଦାନ୍ତ ପଞ୍ଚଯାଇଥିବାଯୋଗେ
ବକ୍ତୁଗା ଦେବାର ସମୟ ଅଛିବାହିନ ହୋଇ-
ଥିବାର ବ୍ୟକ୍ତି କଲେ ଯୁଦ୍ଧ ସହ୍ୟମାନେ ଯାହା
ମାନିଲେ କାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ ବାରୁ ମହାଶୟକ୍ଷ
ବକ୍ତୁଗା ପେରୁ ହୃଦୟଗ୍ରାହୀ ସରଳ ଏକ
ରହିଥିବାବୋଦ୍ଦେବକାରୀ ଜ୍ଞାନେ ବ୍ୟକ୍ତ
ହୋଇଥିଲ ତହିଁରେ ସହ୍ୟଦିନ ଅପାର ଆ-
ମୋଦ ଉପରୋକ୍ତ କରିଥିଲେ ଏହି ପ୍ରତିଦିନ
ଆମ୍ବେମାନେ ଯାହା ଦେଖିବା କରୁଥିଲୁ
ସେହି ବ୍ୟକ୍ତ କଷୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ କର ଏମନ୍ତ ପ୍ରଦର
ଜୀବରେ ଅପାର ଭବ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ
ଯେ ସହ୍ୟଦିନ ଯଳି କରଗାନ ଉତ୍ସାହିବାର
ତହିଁରେ ଆଶାଦିକ୍ଷା ପ୍ରତିନିଧି କରିଥିବାର
ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ । ସମ୍ବନ୍ଧ ଆମେଦିକ ବକ୍ତୁଗାକୁ
ଉଦ୍‌ଦେଶ କର ଏ ମହାଶୟକ କହିଲେ ଯେ ତାହା
କିମ୍ବା ମାତରାର ପରିଶ୍ରମକ ଏକ ଅଳ୍ପଠାରେ
ଶୀଘ୍ର ଥାରୁ ଏଠାରେ ଯେମନ୍ତ ଅଶ୍ଵାଧା ହେମନ୍ତ
ଦଶଦର୍ଶ ସମୟରେ ହନ୍ତୁ ତ ମୁହଁବମାକମାନେ
ନେଇରିପି ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ହରାନ୍ତି ପରିବାରଙ୍କରେ
ଏଠାରେ ଏମାକର ମଧ୍ୟରେ କଦମ୍ବ ବିଜେବ
ଜନ୍ମିବ କାହିଁ । ବନ୍ଦ୍ରାବୁ ବାରୁ ସମାଜୀବୀ
ଗୁରୁର୍ଯ୍ୟା ଚଂଚଳାଭାବେ ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର
ଅଥବ ମନୋହରଣ ବକ୍ତୁଗା ବଳରୁ ସରପତି
ମହାଶୟ ସମୁଦ୍ରାୟ ବକ୍ତୁଗାମାତ ଅଲୋଚନା
କରଇ ସହ୍ୟଦିନ ଏହି ପ୍ରତିକିରିତଶ୍ରମକୁ ଧଳ୍ୟ-
ବାଦ ପ୍ରଦାନ କର ସମ୍ମାନ କରିଛନ । ପୃଷ୍ଠେ
ସର୍ବପରିଚିନ୍ତି ଧଳ୍ୟବାଦ ଦିଅ ଯାଇ କିମ୍ବା ଯାଇ
ସେ ଯା ସମୟରେ ସର୍ବ ବଳ ଦେଇ । ଏ
ହିନ ଅଳୋଚନାରେ ବାରନା ଅବରେ ଠିକ୍
ହୋଇଥିଲେ ଏହି ଅଳୋଚନା ସ୍ଥାନାବରୁ ବାଧ
ହୋଇ ଲେଇଛି ଗଲେ । ଏଠା ଲେବନ୍ତର
ଜାଗିସମିତି ପ୍ରତି ଏବୁଧ ଥିବା ଅଳୋଚନା
ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଏକ ଆମ୍ବେମାନେ ଦୂରସା କରୁଁ ଏ
ଏହଠାରେ ଏହା ଶେଷ ନ ହୋଇ ପ୍ରତିଦିନ
ପରବର୍ତ୍ତିର ହେଉ କାରଣ ଜାଗିସମେତଫଳର
ଭାବର ମଙ୍ଗଳ ଦେବାର ଯେହିଁ ହାର
ଭଦ୍ରାଜାର ହୋଇଥାଏ ଜାହା ଯାବଣୀୟ ଜାଗି-
ବାଧିକ ଯହୁ ଓ ଜ୍ଞାନାବ ଦିକା ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେବାର ଅର୍ପା କାହିଁ ।

ସର୍ ସମ୍ବଦ ଅନୁମତି ଓ ଜାଗାଧୂ
ହମେଲି ।

ପେତେବେଳେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ମହାକାଞ୍ଚିଯୁ
ସମ୍ରତ ବସିଥିଲା ଠକ ସେହି ସମୟରେ ଅଳ୍ପ
ଗଢ଼ିର ବିଖ୍ୟାତ ନାମା ସବୁ ସମ୍ମିଳିତ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା
ଶାକ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ବୈଷ୍ଣବଗରରେ ଘଜନୋ-
ତିବ ବ୍ୟାଧାରରେ ମୁଖମାରବର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ବିଷୟରେ ଟଗାଟିଏ ବାର୍ଷି ବିକ୍ରିତା କରିଥିଲେ ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ମହାସମେତିକି ଲକ୍ଷ୍ୟ
କରି ସେ କହିଲେ କି ଯେବେଳେ ମହାବିଶ୍ୱା
ସମସ୍ତରେ ଭ୍ରାନ୍ତବର୍ଦ୍ଧିତ ଭାର ପ୍ରତିକ କଲେ
ତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଅଳନ ହେଲା କି
ମହାବିଶ୍ୱାର ପ୍ରଜାମାନେ ଜାଗା ଓ ବ୍ୟାପି କର୍ବ୍ବି-
ଶେଷରେ ସବଳ ବିଜ୍ଞାନକର୍ମ ପ୍ରତି ଉତ୍ସବରେ
ସମ୍ଭାବରେ ପ୍ରତିକାଳ ହେବେ । ମହାବିଶ୍ୱାକ
ଦୋଷାଧାରୀରେ ବହୁକାଳ ଦୂରୀକୃତ ହେଲା ।
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେହି ଗୋଟିଏ ପ୍ରତି ଦେଖାଇ
ପାଇବେ ନାହିଁ କି ଯେଉଁଠାରେ ଏହାଥାର
ଅଳ୍ପଥା ହୋଇଥିଲା । ତାର ବର୍ଣ୍ଣନାର୍ଥକ ପ୍ରତି
ତଥା ପରିପରାମରଣରେ ଅଛି ସବୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ
ପରିଶ୍ରାଣ ଲୋକଙ୍କରେ ଶୁଣୁଛି ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କ
ମନେ ହୋଇଥାରେ ଯେ ଏ ପରିଶ୍ରାଣ ଲୋକଙ୍କରେ
ହେଲାକୁ ଭ୍ରାନ୍ତବର୍ଦ୍ଧିତ ହେବା ଭାବିତା ।
ଏହୁକାଳ ସେଇ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ହେଉଥିଲା ।
ଯଦି ଏଥୁସଙ୍ଗେ ଅଛି ଗୋଟିଏ ପ୍ରତ୍ୟାବହେ-
ଇଥିଲୁ କି ବାମାନାରମ୍ଭମୁଦ୍ରାରୁ ସବର
ଅନୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଷାହାର ନିବାଚନ
ଫରଦା କରିଛା । ଏ ପ୍ରଥାର ହୋଇ ଅମ୍ବେ
ଦେଖାଇଗୁଣ୍ଡ । କୌଣସି ଦେଖିବେ ଏ ପ୍ରଥା
ପ୍ରତିକିମିତ ଭରିବାକୁ ହେଲେ ଯେ ଦେଖିବ
ସମ୍ପଦକେ ଏକଜାଗିଯୁ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ ।
ଭ୍ରାନ୍ତବର୍ଦ୍ଧିର ଅବସ୍ଥା ହେବା କୁହରୀ । କୁହରୀ
ପରିମର କୁହ ବଜାଲୀ ଏବଂ ବାଣିଶବ୍ଦର
ମରହଟା ଏକଜାଗିଯୁ ନହନ୍ତି । ଏ ଦେଖିବ
ଭାବୁ କେବେ ପରିଶ୍ରାଣ ହେବା ବିଷୟରେ
ସମାବସ୍ତୁ ନହନ୍ତି । ଆମ୍ବେ ମୁଖମାନକୁ ପର-
ତୁଥିବୁ ଯେ ଦୁମ୍ଭେମାଜେ କି ଏତେ ଶେଷଲକ୍ଷ
କରିଥିଲୁ ଯେ ହନ୍ଦମାନଙ୍କ ସଜ୍ଜରେ ପରିଶ୍ରାଣ
ଦେଇ ପାରିବ ? ଯେବଥା ଥାର ଏହେବର
ହକୁ ମୁଖମାନ ହେବିଛି ବଜାଲୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ପରିଶ୍ରାଣ ଦେଇପାରିବି ? ତାହା କି ଦେଲେ
ପରିଶ୍ରାଣପରିବ ନିବାଚନ ପରିଶ୍ରାଣ କପରି ଭାବ-
ଭର୍ତ୍ତର୍ମର୍ଗରେ ପ୍ରଚଳନ ହେବ ? ମୁଖମାନ ହେଲୁ

ବା ସଜ୍ଜୁତ ହେଉ ସମୟକ ଉପରେ ବଜାଳୀ
ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହେବେ କି ଯେଉଁ ବଜାଳୀ
ଛୁଟଦେଖିଲେ ଗୌଡ଼ିଲାଳେ ଅଶ୍ୱ ନିଅଣ୍ଟି ।
ସମୟ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟରେ ବଜାଳୀମାଳେ ଆଧନ
ଥାଇବେ । ବଜାଳୀର ଉଦ୍‌ଦିଇରେ ଅମ୍ବେ
ଆନନ୍ଦ ହେଉଁ ସବ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଉହିରେ ଶାସନ-
କାର୍ଯ୍ୟର କି ଅବସ୍ଥା ଏହିବ ? ହେଜିଥିଲେ
ସଜ୍ଜୁତ ଓ ମୁସଲମାଳମାଳେ ବଜାଳୀର
ଅଧୀନରେ କେବେ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ରହିବେ
ନାହିଁ । ଯେବେ ସମୟ ଦେଖିରେ
ବଜାଳୀ ଶାସନକାର୍ତ୍ତା ହେବାର ଦେଖିବାର
ଲାଗୁ ଥାଏ ତେବେ ଘରୁ ମାନ୍ଦୁକବୁ ଯାଇ
ମହାସମେନରେ ଯୋଗ ଦିଲା । ଅତି ଯେବେ
ଇହା ନାହିଁ ତେବେ ଘରେ ବସି ଧାରଣ ଦୂଷଣ
ଶାନ୍ତିରବରେ ଗବ୍ରୀମେଧିକତାରେ ଗୋଚର
କର । ଜାଗିଯୁଧିତର ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏହି
କି ମହିନ୍ତିରୁତେଜରଙ୍ଗ ସମ୍ଭାବ କେହେବ
ଏହି ଲୋକହାସ ନିଷାପତି ହେବ । ହିନ୍ଦୁ
ମାନେ ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାଳମାଳେ ମୁସଲମାଳ
ସତ୍ୟ ନିଷାପତି କରିବେ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁ ସମ୍ମାନ
ମୁସଲମାଳଙ୍କ ଦୂର୍ଗାର ଥିବାରୁ ହିନ୍ଦୁଧରରେ
ରାତିମାର ଅଧିକାମତ ହେବ । ଅତି ନିଷାପତିଙ୍କ
ଅୟ ଅନ୍ତରେ ମତ ନିୟାଗଲେ ସବା ମୁସଲମାଳମାଳେ
ବୁଝାଇ ହେବ ତେଣେସୁହା ମୁସଲମାଳଙ୍କ
ଗୁରୁତ୍ୱ ହିନ୍ଦୁ ନିଷାପତି ହେବେ । ଅତି
ଯେବେ ଅଧିକ ହିନ୍ଦୁ ଓ ଅଧ୍ୟ ମସିମାଳ
ନିଷାପିବାର କଥା ହେବ ତେବେ ମର୍ମ ଅମ୍ବେ
ଦୂଷଣ ସହିତ କହୁଥିଲୁ ତେ ହିନ୍ଦୁଧରର ଏ
ବାର୍ଯ୍ୟର ଦୃଷ୍ୟକୁଳେବ କାହାରୁ । ଅତି
ଦେଖିର ହେବ ନିଷାପତି କେଲେ କୁଠା ଅପା-
ଜାକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି କଲିବତା ଓ ସିମଳର କଷାଯାର
ସୀରାର କଥିବ ଅଯୋଧ୍ୟା ଛାଡ଼ିବାପାଇସି ବା
ପଞ୍ଚାବରେ ଏଥର ମୁସଲମାଳ କାହାରୁ । ଯେ-
ପ୍ରକେ ଆମ୍ବମାଳଙ୍କର ଏଥର ବନ୍ଦ୍ୟା ଦେଖିଲେ
ଜାଗିଯୁଧିତରେ ଯୋଗ ଦେବା ଉଚିତ
ନାହିଁ । ଏ ଅନୋନ୍ଦ ବଜାଳୀଙ୍କର
ଭରତପିଲିଙ୍ଗ ନୁହଇ ଅତି ଗାନ୍ଧୀ ହେଲେ
ମର୍ମ ଉହିରେ ଯୋଗଦେବା ଏମନ୍ତି ।

ଧର୍ମପୃକ ଅଦ୍ଵାନ କଣେ ସମ୍ମାନ ମୁହଁ-
ମାଳ । ବିଜଗାର୍ହରେ ପ୍ରକଟା ଲାଦକର

ଭଜନପାତ୍ର ଓ ପେକଷଳ ପାଇଅଛି ଏହି
ମୂଲ୍ୟମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଓ ଭାବର ନିମ୍ନତା କଲେଜ
ସାହିତ୍ୟ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟା ସ୍ଥାପନ ପରିକାର ଦେଖିଥିଲେ
ଶିକ୍ଷାର ଯତନମୁଁ ଦେଇଅବୁନ୍ତି । ଏହିବାର
ପ୍ରସାର ବହୁତବୀ ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବିଧାନ
ଅସାର କୋଲିଗ୍ ସହି କୁହାଇ । କର୍ଣ୍ଣ
ସନ୍ଦେହ ହୋଇଗାରେ ସେ ଅମେରିକାରେ
ଅବା ଚାରିଯୁଦ୍ଧରେ ତୁମରେ ମାଳିଅଛୁ ।
ମାତ୍ର କଲାକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଦେଖିଥିବା
ବଜ୍ଞାନୀ ଜ୍ଞାନକ ସମାଦରଣ ସେ ସନ୍ଦେହ
ଦୁଇକବ ଦେଇଅବୁନ୍ତି । ଭାବୁ ପରିବେ ଥାଠେ
ବଳୁଁ ସେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧି ଅବଶ୍ୟକ ସନ ଥାଏଇ
ରେ ଜୀବାବରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦିଗୀ ବରତ୍ତନେ
ସେ ଭାବୁରେ କାନ୍ଦିଲୀପାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
କର ବହୁମନେ ସେ ଭାବିତବର୍ଷରେ ଏହି
ଚାରିଯୁଦ୍ଧର ଶାଖାଭ୍ୟବଦ୍ୟା ଓ ସବ୍ୟବା
ଶିଖାକର ଏବେଶର ଗୌରବର ସ୍ତର ହୋଇ
ଥାଏଇନ୍ତି ଏହି ହର୍ଷ ଓ ମୁଲ୍ୟମାନ ଭାବୁ
ଧୀରଜିନ୍ଦୀ ହେଲେଦେଇ ଭାବାଳ ନିମ୍ନ
ଏହି ଦେଶରେ ବାସ ବଦ୍ୟବା ଏହି ଏକ
ଝାଙ୍ଗକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶାଶକାରୀକରେ ରହିଥିବାରୁ
ସେ ସମସ୍ତକୁ ହନ୍ତୁଲେବ ହୋଇ ବହୁବାବୁ
ଦୀଥା କରୁଳାହାନ୍ତି । ଅଛିଏବା ଦେଖାଯାଇଅଛୁ
ସେ ବୃଦ୍ଧ ସମ୍ବୁଦ୍ଧର ବର୍ତ୍ତମାନ ମରିଗାହାବର
ପରିପକ୍ଵବ୍ୟସର ମର ନ ଆଇ ଅଛିଥିଲା
ଅର୍ଥାତ୍ ତନବର୍ଷରୁ ଜ୍ଞାନାବାନର ମର ଅଟ୍ଟି
ଓସମ୍ବଦଳଃ ଅଛିବାର୍ତ୍ତକର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଫଳ ଅଟ୍ଟିଲା । ହରିବ
ପରିମାଳକର ଦେବବାଦେବ ପ୍ରତିକଳ ମନସହିତ
ଏ ମନର ଅନେକ ଥାତୁପ୍ରଥିତବାରୁ ଅନୁମାନ
ଦେଇଅଛୁ ସେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧବାଦବକ ସଂବାଦ ଶବ୍ଦରେ
ଅପରା ଭାବୁରୁ ଦିଶିଥାଏ ଜାଣିଲୁ ବହୁ
ଦାବିଦର ଅନୁବଦ୍ୟାର ଦେସୁଟୀ ପ୍ରଦତ୍ତ ବହୁ
ଧୀରଜିନ୍ଦୀ ରଣ୍ଟେ, ଦର୍ଶିଦେବ ସବାମେ ଉଚ୍ଚଲ
ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ନିନ୍ଦାକାରୀ ନିମ୍ନ
ନୂରିବନମର ପ୍ରବାପ ବରାବରୁଣ୍ଟି । ଅମେରିକାରେ
ଶର୍ଷମାରୁଁ ମୁଲ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଏମତ୍ ଗ୍ରହଣ
କରିବା ପରିବ୍ରାନ୍ତ ଉତ୍ସମ୍ବୁଦ୍ଧେ ବିବେଚନା କରି
ଦେଖିବେ ସେ ଏହାହାର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରବାପ
ଉଦ୍ଧବାର ଦେବ କି ନାହିଁ । ମୁଲ୍ୟମାନଙ୍କରେ
ଦେଖାଯାଇ ଦେବର କିମ୍ବା ଦେବିରେ
ଦିଦ୍ୟାଲୀବଦ୍ୟାର ପ୍ରତିଷ୍ଠାରିତା ପରିବାରେ
ହରିମାନଙ୍କ ସମସ୍ତର ଦେବା କା ଦେମାନଙ୍କ
ଦିଦ୍ୟାଲୀବଦ୍ୟାର ଚେତ୍ରୀ ଦିଲ କି ରହିଥିଲୁବାବ

ଭାବରେ କିର୍ତ୍ତବ୍ୟକର ବଦ୍ୟାଶୀଳାରେ ଶିଥୁନଙ୍ଗା
ଦେଖାଇବା ହଲ । ଅନ୍ତରୁତରେ ହୁଲୁଏକ
ଜଣର ଉପକାର ହୋଇଥାରେ ମାତ୍ର ଯୋ-
ଗ୍ୟତା ଓ ଅଧିକାରିଲମ୍ବନରେ ସମସ୍ତକର
ଉପକାର ସତ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥାରେ ବୁଝି-
ଲେ ଅନ୍ତରୁତା ଉପ୍ରାପନ ।

ବିଦ୍ୟାକୟମାନଙ୍କରେ ମତିଶିଳ୍ପୀର
ଭାଷଣସ୍ଥା ।

ରୁକ୍ଷଙ୍କ ଅମଳଦାହରେ ଜୀବନବର୍ଷର
ବିଦ୍ୟାନୟମାନଙ୍କରେ ସେଇଁ ପ୍ରଧାନରେ ଶିଖା
ଦୟା ଯାହାତି ତହିଁରେ କେବଳ ସାହେୟ ଓ
ବିଜ୍ଞାନରେ ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବରିବାର
ଛପାଯୁଁ ଦୋହରାତର ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ନାଚି
ଓ ରୁହି ଶିଖାର ବହୁ ଛପାଯୁଁ ହୋଇ କାହିଁ
ଏହି ତହିଁର ଫଳ ଏହି ଦୋହରାତର ଯେ
ବିଦ୍ୟାନୟର ଶ୍ରେଣୀମାନେ ଗୁରୁଜୀନମାନଙ୍କ
ମାନନ୍ତି କାହିଁ କି ବାଦାରିବ ଆଜିର କରିବି
କାହିଁ ଏପରାର ଶୁଣାଇସବାହରେ ଶୁଣାଯାଏ
ଓ ମୂଲରେ ପଡ଼ିଲେ ଶତ ମାତ୍ର ଲେଖିଥିଯିବ
ବୋଲି ରୁଥିବର ଅବ୍ୟ କେତେକେବେ
ଅପଣା ପଲକୁ ଉତ୍ସାହଯିରେ ପଡ଼ାଇବାକୁ
ପଠାଇ କାହିଁ । ଏ ଗୁହାର ଯେ ଜାଗାକୁ ଅମ୍ବୁ
ଲକ୍ଷକ ରାଦା ଅମ୍ବେମାନେ କହୁ କାହିଁ ଏହି
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ରାତା ଅଧୀକାର କରିବାରାଣ୍ଟି ।
କରି କେତେବର୍ଷ ଜଳେ ଯେଉଁ ଶିଖାପନିର
ବୈଷ୍ଣଵ ବିଦ୍ୟାର ଏଥର ବିଶ୍ୱର ହୋଇଥିଲା
ଏହି ସେମାନେ ବେଶେଶ୍ବରି ପରମର୍ମ ମଧ୍ୟ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ସମସ୍ତ
ଜାର୍ଯ୍ୟରେ ପରାମର୍ଶ କରିବା ସକ୍ଷରେ ଶ୍ରୀମଦ୍-
ବିବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟମାନେ ଅମଳୋଯୋଗୀ ଜାବାଣ୍ଟି ।
ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଶ୍ରୀପୁରୁଷଙ୍କ ଏ ଦିଷ୍ଟଯିରେ
ଶ୍ରୀଏ ସରକୁଳର ଜୀବ ଦେଇଥାଏ ଏହି
ତହିଁରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଳନ ସହିତ ଅବରର-
ଦେଲୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବ ସେଇବାର ଅବ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରସ୍ତୋଜନୀୟତା ଏହି ବିଷ୍ଣୁରାତ ଦୃଷ୍ଟିପ୍ରମାନ
କାହିଁରୁ କୁଣ୍ଡଳ କର୍ଣ୍ଣିର ଏହି ସେ ସମସ୍ତ ସାଧ-
ାନ୍ତରୁ ପ୍ରସରମନ୍ତର କରିବା କାରଣ ଶ୍ରୀମଦ୍-
ବିବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଅବ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।
ଶ୍ରୀପୁରୁଷବିବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ସାର୍ଥାର୍ଥ କହିଥିଲୁଣ୍ଡି ସେ
ଅଗାଧକୁଳ ଶିଖାଦର୍ଶକ କେବଳ ବଦ୍ଧା-
କାନରେ ନିମ୍ନରୁ ଥିଲେ ମାତ୍ର ଓ କରିବ
ଗଠନପ୍ରକଳ୍ପ ଦୁର୍ଲିପତି କି ଥିଲା । ପାଶାକିଅଣ୍ଡିର୍ଯ୍ୟ

ଏ ଦେଶରେ କରଇଲ ହେବା ସଙ୍ଗେ ଏଠା
ଲେବଳ ଛାବର ଯେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କେଲ
ତାହା ନାହିଁ ଓ ଚରଣ ଗଠନପକ୍ଷରେ ହେତେ
ଅନୁକୂଳ ହେବାର ବୋଧ ହେଲ ଜାହିଁ ।
ଲେବେ ପୁରୁଣାଭବତ୍ତ ମୁକ୍ତ ହେଲେ ମାତ୍ର
ନୁହନ - ମାତ୍ରମାର୍ଗ ଧରିପାରିଲେ ଜାହିଁ ।
ଶିଖାର ପ୍ରଥମାର୍ଘରେ ଏପରି ଦଢ଼ିବା ଏକପ୍ରା-
ତାର ଅରକାର୍ଯ୍ୟ ମାତ୍ର ଅନକାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଯେ
ତହିଁ ପ୍ରତିକାର ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ
ମାତ୍ରମାର୍ଗ ଓ ଧର୍ମବିମନ୍ଦିଯ ଉଦ୍‌ବାଧାନତାରୂପ
ବହୁଜାୟ ଜୟନ ରାଜ୍ୟକ ବିଦ୍ୟାଲୟର
ଶାପକନ୍ଦାବ ଶ୍ରୀମାନନ୍ଦର ଭାକ୍ତ ପ୍ରତିକ
ଅୟତ କରିବର ଉଠିବ । ଏ ବିଷୟରେ
ଶିଖାସନିତି ଥିଲେ ବିକେତନାଃକ ଭିନୋହ
ନୟମ କରିଅଛନ୍ତି ସଥା ।

୧। ଏକସ୍ତଳରୁ ଅଳ୍ପସ୍ତଳରେ ଭରନ୍ତି
ଦେବାର ନିୟମମା।

୨ । କାନ୍ତାରୁମି ଓ ଅଖଜା ରଚନା ।
 ୩ । ସୁଲସମୟରେ ସରକାରୀ ଓ ବୋର୍ଡ
 ସୁଲମାନଙ୍କରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ନ ଦେବା ଏବଂ
 ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଚରିତ୍ରପତି ଦୃଷ୍ଟି
 ରତ୍ନବାଜାରର ପରିବର୍ତ୍ତକ କର୍ମସୁଲମ୍ ଆବେଦନ
 ଦେବା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବଦ୍ଧ

ଏଠାର କେବଳମାତ୍ରରୁ ପିତରଙ୍ଗରେଟ ଯଦୀ ଶୁଣିବାର
ଏଠାର ପ୍ରଶାନ୍ତ କଲେ । ତାଙ୍କ ଶାହରେ ପିତର ସାହବ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ । ଏ କଥାଟି ବେଳେରଙ୍କ ଉପର ହକାରିବାର ଓ
ଆସନ୍ତରେ ଅନେକ ବିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ । କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ
ଯେତୋବୁନ୍ଦି ଡାକରେ ଥିଲେ ।

ଗୁରୁକାରତବ୍ୟକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ମୁହଁମନ୍ଦିର, ବାହୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର
ମାତ୍ରାମାନାମରେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ।

ଅସମାଳିକ ବନ୍ଦିରୁ ଶ୍ରୀପୁ ମେଟାପ ସାହୁଙ୍କ ଥିଲା-
ତାର ବଲବତାରୁ ଫେରିଅନ୍ତିଗର ଥିଏ ।

ଏହା ସହିତେ ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠ ହୋଇ ଗଲାଯାଇଛନ୍ତି । ଏହାର
ଅଧି ଦେଖାଇ କରିଥାଏ ତୁ ଯା । ମତ ଦୂରଦୂରରେ ଯର ବୃଦ୍ଧତା
ହେଉଥିବା ଦ୍ୱାରା ୨୩^୦ ପ୍ରକୟ ବନ୍ଧ ହୋଇ ଦେଖାଇ ବୃଦ୍ଧତା
ଅଧି ତୁ ତେବେ ଶରୀରକର ଦେବ ଗାଁ ।

ଅମ୍ବାଳେ ହୁଏବସରେ ଅକଳିତିରେ ସିଂହ ଉନ୍ନାନ-
ନର ତଥିଲାଗାର କାହୁ ହାତଧଳ ଘୋଷ କଣ୍ଠାର ଶେଷ
ସ୍ଵର୍ଗରେ ଦୂର ସେବରେ ମରାପଣ ଅଛି । କାହାର
ବ୍ୟଥିନୀର ଏହି ପାରାଣ ଶୋଭରେ ହୃଦୟକ ବନ୍ଦାର ଅପ୍ରାଣ
ଶାର ଆଚାରଜଳ ବର୍ଣ୍ଣିତରୁ ।

ଅନ୍ତର୍ଗୁଣ କହିଲିବାର କାହୁ ହାସ୍ୟକୁଳର ନାୟକ
ମା ଏହି କହି ନେଇଥାଇଛି ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଦଳରେ ଜଣେ ଡିପ୍ଲୋ କାରିଗା
କାହିଁ ମାନେକର ତୁମେ ତ ବର୍ଷମାନ ଖେଳରେ ଯେଉଁ
ମାନେକର ଅଛି ତଥାକୁ ଅନ୍ଧବର୍ମ ଦିଯାଗିବା

ଅପାନି ସ୍ବୋମବାରତାକୁ କାଳେଷ୍ଟରର ଗୌରନ୍ଧିବଳ
ଦସିବ ।

ତେବେନାକର ମାହେଳର କାହିଁ କ୍ଷା ସୁଦ୍ଧାମତିର ନା
ସ୍ଵର ମଧ୍ୟର ଗ୍ରୂପ ଶାଳାଥା ସମୟରେ, ଦିଲ୍ଲିତଥିଲୁ,
ବୋକ, ମଟର, ପ୍ରତିବି ଶାଳା ସଂକଷିତ ମଣ୍ଡଳ ପ୍ରକାଶାକଳ୍ପ
ବନ୍ଦିକରୁ ଅନାଦିତ ଶିଖାଲେଖ ଅଛନ୍ତି । ଏତ୍ତାର ଦିନର
ପ୍ରକାଶମେ କିମଣେ ଯୁଦ୍ଧର ଘରକର ବାହୁ ମହାଶୟର
ଧନ୍ୟକାର ଦେବେ ।

ଭାବୁ କହିଲା ଅସିଥିଲା ମାନେତର ଗାଁ ଶା ଉମେଶକନ୍ତୁ
ସରକାର ଦୂରସ୍ଥିତିରେ ଯାଇପୁଣ୍ଡିତ ସମବା ପାଇଅଛନ୍ତି ।
ଗରବ ପ୍ରକାମନବ ପ୍ରତି ଦୟା ଅର ସମାଜର ହୋଇ
ପ୍ରଫଳାବଳନ ଦେଇଲା ।

କେତେବନ୍ଦିରେ ପୁରୁଷେ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚିତ୍ରାୟିତି ସାଥେ
ସାଥେ ହୋଇଅଛି । ନବ ତତ୍ତ୍ଵବ୍ରତ ସମୟରେ ଓ ସମ୍ବଲ
ସମ୍ବଲମାଳେ କୁଣ୍ଡ ଉତ୍ସାହ ସହିତ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ କରିଥିଲେ ।

ବାହୁବା ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି କି ସାହାରଦର ଦୁଆଁଙ୍କର ଜଣେ
ମନ୍ଦିର ମହାପାଠାରେ ଧାରେଶ୍ଵର ଅସ୍ତ୍ରକା ଏଇ
ଶ୍ରୀମର ଗୁରୁଥବୀ ସମୟରେ ଚନ୍ଦ୍ରପତରେ ଚଢ଼ିବାକେ-
ଦେ ଦବର ଅଧାରପାଇ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ମରିଯାଇ । ତନେ-
ମା କି ମରଇ ଗୋଡ଼ିଦେହା କିମ୍ବା ଫିରିଦନ୍ତର ଅଟେ ।

ଗାନ୍ଧେରର ପୁଅସ ଅବାନ କାହିଁ ହେବାର
ହେଉଥିଏ ଦାଲିଗ୍ରେ କଷପତି ଅଛି ।

ବିଲକଳା ଗଜେଟ

କଟେଇବ ଦେଖୁଣ୍ଡ ମାନଙ୍କେତ ହୁ ଜୀବମସନ ମାଦେବ
ଦିନମାୟ ହୃଦୀ ପାଇଲେ ଓ ଦେଖୁଣ୍ଡ ମାନଙ୍କେତ ହାତୁ
ଦେବାରାଥ ଏତ ବନ୍ଦେ ଜିଜ୍ଞାଶ ସଦର ଶୈସନରେ
ଶୈସିବ ଦେଲେ ।

ଶ୍ରୀ ଦ୍ଵାରା କେତେ ସହେଳ ଲାଗୁଣ୍ଡିଙ୍କ କଥକି
ନେଇବା ସବୁ ଖେଳିବାରେ ପ୍ରତିକି ହେଲେ । ଏହାକୁ ପ୍ରଥମ
ମନ୍ତ୍ରେଣିର ମାହିତ୍ରେ ଓ ସବୁରେ ବନ୍ଧୁର ଜମାଦାକ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଦେଇ ।

ଅସ୍ତର୍ଣ୍ଣର ଶ୍ରୀଏନ୍ ସାହେବ କନ୍ତା ଚୋଇସନାର
ପାଠ୍ୟକୁ ଜଣା ଅଛି । କର୍ମମାନ ସେ ବନାବାସ୍ୟ ମୁଣ୍ଡୁ
ଦୋର ହୁଏ ଏକ ଅସ୍ତର୍ଣ୍ଣକର୍ମସଙ୍ଗେ ଘାହାଳ ମୁଣ୍ଡରେ
ଜାଗପ୍ରକାର ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରୁ ଶ୍ରୀଏନ୍ ସାହେବଙ୍କୁ
ଭେଜି ଦେବାରେ କଥ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ।

ଭାବର ମୀମାଂସପ୍ରତ୍ୟେଷ କଣା କାହିଁ ସବୁଶେ
କରନ୍ତିପୁରୁଷ ମହାବଳୀ ଭାବର କଣାମେଣ୍ଡଲୁ କଥାରେ
କଣା ଯାଦିଥିବା ଦିନ୍ୟ ପାଠକେ ଅକରତ କରୁଛି । କର୍ମମାନ
ଅକରତ ହେଲୁ ଥେ ଭାବର କଣାମେଣ୍ଡ ମହାବଳୀଙ୍କ
ପ୍ରୟୋଗ କୁହର କରିଥିବା ମାତ୍ର ସେ କଣା ଜେତେ କ
ହାହିଁ ସେ କଥାରେ କଣାମେଣ୍ଡ ମହାବଳୀଙ୍କ କହ ନାହାଏ,
ଭାବର କାହିଁକି ଧ୍ୟ ପାଇଁ ଅଠାରଗଲୁଷ
କବା ଦେବ ।

ଶର୍ମିଜାର ପ୍ରଧାର ନନ୍ଦୀ ତୁଳ୍ସି ଦଷ୍ଟମାର୍ଗ ବୁଦ୍ଧିଯ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରଧାକ ପଞ୍ଚମାର୍ଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ପରିଚିତ ଏମତ୍ତ କ
ବିଦ୍ୟାର ଦେଖିଯାଇଲାକି ବିଦ୍ୟାରୁତିକ ହେବକାଳା ପ୍ରାୟ
ସମ୍ବନ୍ଧର ହୃଦୟ ରେ ବେଳେ ବର୍ଣ୍ଣନା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯେ
ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟା ଅଶ୍ଵାମୀ କର ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ପୁରୋପରେ
ଯୁଦ୍ଧ ଘଟିବ ନାହିଁ ।—ଇତ୍ୟା ହର୍ବ ମଧ୍ୟବିଦ୍ୟା
ଦ୍ୱାରା ପଢ଼ିଯିବ ।

ବ୍ୟାକୁରିଗଲା ଅଧିକା ଏକ ଜନତେବିମ୍ବସ୍ଥ ଯା ୨୩ ବ୍ୟାକୁରି
ଦେବ ପାରବସାଦରୁ ପ୍ରକାଶ ହେ ସକ ୧୮୮୦୦୮ ପାଇ
କିମିର ଛୁଟଣ୍ୟ ଡକାନାମାର ବିଳାତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ୧୭ ହେଲେ
ମୂଳରେ ବୁଝିବ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଝାଣ୍ୟ ଏବକଳା ବଳ୍ପ
ତରେ ଏଗାରଅଳ୍ପ ବୁଝାଣ୍ୟ ମୂଳରେ ବ୍ୟବହର
ହେବ । ଏହି ଦିନ କୁହାନ ଡକାର ମୂଳ୍ୟ ତ୍ରୟା ହେବାକୁ
ମୂଳରେ ଅସମାନକର ଦେଖିବାକୁ ଆର ଦୂରକର୍ତ୍ତା
ଦୂର । କବିଶ୍ରୀମନ୍ଦିର କି ଏଥର ହେବ ବଟକଳା
ବିଦିବେ ହାତ୍ ।

ବ୍ରହ୍ମଦେଶ ଅଣାପୁର ଅତି ଉଚ୍ଚପି କଳାଦିତ ଦୋର
ମାହଁ । ପଢ଼ୁଥିଲିବାରେ ଗୋଟାଏ ମୁହଁରର
କବାରଙ୍ଗ ଦୋଇଥିଲ ସେ କହଁରେ ପାଇଛି ଯେବେଳେ
ଜଳାଏଗମାନକୁ ବାଖା ଦେବାକୁ ମେଲାକିଲ ମଧ୍ୟରୁ କି ୫ ଏ
ଅନ୍ତର ଏହି କରଣ ହୁଏ ହୋଇଥିଲ । ସେଇଥା-
ରୁ ମୁହଁରେ ଏକ ଲଭାତ ଦ୍ଵାରା ଯାଇଥିଲ ସେ କହଁରେ
ଯଂଶୁମାରେ ଚିନ୍ମୁଖାର ସମ୍ବାଦ ଦିଲାଯା । ଜଳାଏଗମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କି ୫ ଏ ହୁଏ ଏହି ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଓ ରାଜକଳ
ପଥର କିମ୍ବା ସର୍ପର ହୁଏ ଏବଂ କି ୩ ଏ ଯିବାର ଅନ୍ତର
ହୋଇଥିବାର କଥା ହୁଏ ।—ଏ ଥିବାରେ କିମ୍ବାରି
ହେବ ବିଷ ବହୁତାରେ ?

ବୁଦ୍ଧାରେ ମାହେବ ପଞ୍ଚକ ବିଷୟରୀଳାଭର ବେଳକୁବୁ
ଶୁଦ୍ଧ କାର୍ତ୍ତ ବଲୁଥଗ ସମୟର ପଞ୍ଚକାରୀଙ୍କ ନିରଜକୁ
କୃତିତ୍ତବ୍ରତ ଉତ୍ସବ ପ୍ରକଟ ବିଷୟକାରୁ ଛାତ୍ର ଅଧ୍ୟୟତ୍ତର
ଦିନରୁ ନିମିତ୍ତ ଏବଂ କୈମଣିଙ୍କ କଷିତ୍ତର । କିନ୍ତୁ କମିଶିବ ଏବଂ
ଭାବୁତ୍ସମ୍ବାଦ ଠା ୫୫ ରିତୋରୁ କର୍ମାର୍ଥ ବିଷୟକୁ
ବୁଦ୍ଧାରେ ମାହେବ ପଞ୍ଚକାରେ ପାପ କରିବ ଦେବାର
କୁଳ ଦେଖିବୁ ପ୍ରତିତାରୁ ଟ ୯୫୦ ଲା ଅଧିକ ଜଣକତାରୁ
ଟ ୯୫୦ ଲା ଏବଂ ଆହ ଏକକଟାର ରେତୀରୁ ଟ ୨୦୦-
ଲା ଉତ୍ସବ ପ୍ରକଟ କରିଥିବାର ଯୋଗାନକାରୁ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଥିଲା । ଏମାରେ , ପଞ୍ଚକାରେ ପାପ କରି କି ପାପିକାରୁ
ବୁଦ୍ଧାରେ ମାହେବକୁ ଧରିଥିବ କିମ୍ବା ତାତାରୁ ବେଳେବ
କରିବ ଓ କେତେକାଳ ପ୍ରକାଶର ହୋଇ ଦେଖାଯ ବେଳ-
ତତ୍ତ୍ଵ । - ଅଧି ପାହେବ + ମାହେବନାରେ ଏବଂ ପୂର୍ବ
କରିବୁ ହାତ ।

କଣ୍ଠରସବଳୁ ଅଧିକାରୀ ଦେଖାଯା ତା ଏ ଦିନର
ପାଇବାର୍ଥରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେ କିମ୍ବା ଦେବମାନଙ୍କ ରୂପ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଦୟାଦାତାରଙ୍ଗ ଅଶ୍ଵରୁଷଦେବମାନଙ୍କ ମହାଦୟାନ
ଅଶ୍ଵରୁଷରେ ଲୋକ ଜୀବନ ଅଳ୍ପ ସବହାନ ଅସ୍ତରିତ୍ତର
ପାରିଯୁମେଲୀୟ ମେନ୍ଦର ଧର ହୋଇଅଛିବୁ ।

ବାଦକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଏହାକର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କୌଣସି କାହାକୁ ହରିଦେଖିଲୁଗୁ ମାତ୍ର ନଥା,
ଏସି କବାହ୍ୟାନୁଭବରେ ଏହି ଥିବା ବୁଦ୍ଧିମୋହିତ ଚାହୁଁରଙ୍ଗଠକ
କେବଳ ଏ ପାଠ୍ୟପ୍ରବୃତ୍ତିମାନ ଦାତି ବୁଦ୍ଧିହାତ୍ତୁ । ଅତିଥି
ବିଜ୍ଞାନକୁ ଏହିପରି କିମ୍ବାକମାନେ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଦେଇୟ
ସେମାତେ ସହିତେ ଶିଖିବି ହେବେ ।

‘ବ୍ୟାପ୍ତିରେଖା’ ପାଇବ ସମୟ କୋଣିଏ ହୁଲାଗୁ
ବଚନବାର ପଶିଯଥୁବୁ ବୀକ କାହାରିପରି ଯେ ବମାକେ
ଦେଖିବାର ଅବଧି ଦିଲ୍ଲାଜୀହାନପର, କୁଣ୍ଡ ବିଶ୍ଵା
ଦେଖିବାର ଦଳବଜ୍ରବର୍ତ୍ତ, ବମାକେ ଅଶେସୁ ଦୃଶ୍ୟ କେ
ବମାକେ ମୁଖଦେମ ଦାଢ଼ିବରୀ । ଯେବେ ବହାକୁ ବହା-
ନୁହି କୋଇ ଦିନ । ଏ ହୁଲାହିରେବମାକେ କାହାରୁଠ
ପରିଷ୍କାର କିମ୍ବା ଦେବମାକେ ଯେ ଗର୍ଭବତୀ

ମିଳା ଅତିକାରୀ ଲୁହ ହେଉଥିବାକୁ । ପ୍ରାସୁ କି ୧୫ ନ ଦେବ
ଦୟ ଲାଗୁ ଏକମାନୀୟ ଏପର ପୁରୁଷଙ୍କରୁପେ ଅଧାର
କରୁଥିବାକୁ ଯେ ରେଖାକୁ ଅଜୟୁତା ଘରେ ଆଶୀର୍ବାଦ
କରି ହାତୁ ।

ବର୍ଷ ଏ ହେଉଥି କିମ୍ବା ପ୍ରାଇମେର ଦ୍ୱାରା ପରିଚାରିତ ହୁଏବାରେ ନିର୍ବାଚ ହୋଇଗଲା । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅନେକା ବର୍ଷ ଅତି ପରିଶାରୀ ଦାଖିଲ ଥିଲା । କିମ୍ବା ମୁଣ୍ଡରେଖାରେ ବର୍ଷ 'ଶୋଭିତାଥ ମହାନ୍ତି'—ଅକ୍ଷୁଟରେ ମାନବମାନଙ୍କ ପରମତ ବାନନ୍ଦ ଦେବା ଓ ମାଧ୍ୟାବତାର ସଂପର୍କ କାରାର ଦେଖି ଅଧେ କଢି ଦେଖିଲ ହେଉଥିଲା । ହେଉ କି ? ଯେଇମାନେ ଅଟେ ପରିଶା ଦେବାର କାହାର କାହାର ମହିତ ତାକୁଠି ଏହେବଳି ହାତିଲ ନିୟମ । ଏବର୍ଷ ପ୍ରତିବର୍ଷିତ ଏହାପରିବାର ସବୁକ ଥିଲା ।

ପ୍ରେସରିପାତ୍ର ।

ପଡ଼ିପ୍ରେରବନ୍ଦ ମଗନତ ଜିମନ୍ତ୍ରେ ଅମ୍ବେ
ମାକେ ଦୀପ୍ତି ହୋଇ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ କଣ୍ଠରୀ ପାତ୍ନୀଙ୍କ ମହାଶୟଦ
ଶମୀଶେଷ ।

ମୁଦ୍ରଣ

ମଦ୍ଦାଶୟ !

ପ୍ରାୟ ୧୫ ଦିନ ହେବ ଦେବେକ ପୁଲିମ
କରମ୍ଭରମାଳେ ବାଲପଥ୍ରଲାବାବୀ ଜଣେ
କେଉଁଠାରୁ ସେ ୧୦ ଦୋତ୍ରେଷୁଟାଙ୍କି ଶୁଣୁଆ
ଦୟବର ନେଇ ଡାକୁରୁ “କଖାରୁ କାହିଁ
ଦାନଦେଇ ପ୍ରାୟ” ୨ଗୋଟିପଦସା ଦେଲେ।
କେଉଁଠାରୁ ଅସମ୍ଭବ କେବାରୁ (କନେ-
ଝୁବଳମଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଘରଟିଂ କନେ-
ଝୁବଳ) ଯାହା ଅମୀରଖାନୀ ଉକ୍ତ କେଉଁଠାରୁ
ଏହର ଜୁବୁରରୁଥେ ପଥାର ବରଅଛି ଯେ
କେଉଁଠାରୁ କାହାର ସେତୁଷେଣ ମର୍ଦ୍ଦୀ ଯାଇଥିଲା ।

ପରେ ଯାଦାର ପରିବାରବର୍ଗ ତାହାରୁ ସଚେ-
ଷ୍ଟ ବସନ୍ତ ମୃଦୁରୁ ଲେଲେ । ଏ ବିଷୟରେ
କେଉଁଠ ଧୂଳିଜଳର ପ୍ରଳାପଶ୍ଵଳ ଶୟକୁ
ବଳେକୁଥୁବାବେଳବ ନିହଟରେ ଦରଖାୟୀ
ବରଅଛି । ଆଂତେ । ପୁଣ୍ୟ ବର୍ମନରୁବଳର
ଏବେଳେ ଦୂଷଣିତି ? ଦର ଦୁଇ ତଣି-
କେଇ ପରସା ଦେବାହେଳକୁ ଏହେ କାଣ୍ଡ
ଭାବ ଅଛନ୍ତି । ଯାଦାତାରେ ପରସା କଥାଏ
ସେ ବାଟୁଛ ଏଗର ନୁହୁଣ୍ଟ ହାତମୀ ପ୍ରକାଶ କର-
ବେ ! ଏ ବିଷୟରେ ଶୟକୁ ବଳେକୁରପା-
ଦେବ ମହୋଦୟ ବର୍ତ୍ତନାର କଥାରେ ଏହୁଙ୍କ
ଆଇ କାହାଅଗରେ ଜଣାଇବୁ । ୧୭ ।

ବିଶ୍ୱମୂଳ
ଶା ଧ୍ୟାନବାଣୀ

ମହାଭାଗ !

ଶ୍ରୀମତୀ କାନ୍ଦିର ହୃଦୟର ପତ୍ରମାଳା
ସମୟରେ ଉଚ୍ଛଵ ଅବାଗରେ ହୃଦୟମର୍ମ ପ୍ରକାଶ
ଏକ ଉତ୍ସବରୂପ ଉଦୟ ହୋଇ ଦେବତାଙ୍କ
ବେଦାନ୍ତ ତେରଣୀଷ୍ଠବ୍ସରୁ ଅବାଗର ହୃଦୟରେ
ବହୁମୁଦ୍ରା ବ୍ୟାପକ ପ୍ରାକଗାନ୍ଧି ସବ୍ସାକାର
ରଣରେ ବିଜପଣ କରିବାହୀନ ସଙ୍ଗସାଧାରଣ-
କର ଅଞ୍ଜଳାନାରାଜୁ କିମ୍ବାରାଜ କିମ୍ବାରାଜ
ଏହା ସାମାଜିକ ସୁଖର ବିଷୟ ନୁହେ । ଆଜି
କେତେବେଳେ ୧୯୩ ମାଗ୍ର ଉଚ୍ଛଵଦେବତାରେ
ଅଛନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ କେହି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରୁଥିଲୁଣ୍ଠିତ ପାଦାଶରୁ ହତ୍ତିଦୂଷି-
ତିର ଦେଖିଲେ କଣାଦିକ ସେ କେହି । କାନ୍ଦିର
କୁଳାଦିବା ଦାରଣ ଆଉ କେହି । ସରକାରଙ୍କ
ବ୍ୟାପକ ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧକାଦିଗାନ୍ତା
କାଳରେତିବା ଆଉ କିମ୍ବା ନୁହେ । କାଳରେତିବା
ପରିବହି ହୃଦୟମର୍ମ ଉନ୍ନତ ଲବହରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱା-
ରାର ଅନୁମାଳ ଦୃଷ୍ଟି । ସେ ଯାହା ହେଉ
କିନ୍ତୁ ସବୀ ମହୋଦୟର ନିକଟରେ ଅମ୍ବମା-
ନବର ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି କିଛିଲିଖିତ ପୁସ୍ତକରୁ
ମୁଦ୍ରିତ କରି ସବସାଧାରଣରେ ବିତରଣ
କଲେ ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତେ ହୃଦୟର ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ରହିଗଲାବେ ଏହି ସମସ୍ତର ଅନେକ ଦ୍ୱାରା
ଦେବ ଯେହେତୁ ସେହି ପୁସ୍ତକରୁ ସମସ୍ତର
ବ୍ୟାପକ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ସେହି ପୁସ୍ତକରୁ
ନୟମାନ୍ୟାବୀ ଯାତନ୍ତ୍ର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।

សេវាសម្រាប់ សេវានិ

ପ୍ରକାଶ ମନ୍ତ୍ରୀ ।

ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଦୁଇଥାର୍ଥ ପେର୍ସି ପ୍ରମୁଖରେ ପ୍ରକଳନ
ଦେଇଅଛି ସେହି ପ୍ରମୁଖମାତ୍ରଙ୍କ ନିଷ୍ଠା କାହିଁ
କୃତାଣ୍ତ ବିଚରଣ କରେ ଅନେକ ବିଲ କୃତି-
କାରୀ ରହି ।

১২/৩৩